

ISSN 1332-8964

Godina XXXII.

Broj 35

Veljača 2025.

List učenika i učitelja
Osnovne škole Ivane
Brlić-Mažuranić
Virovitica

HAPK

**Velika
obljetnica
obilježena
školskim
projektom**

**150 godina
od rođenja
Ivane Brlić-
Mažuranić**

**Tema broja:
Rastimo zdravo**

Uređuju

Učenici razredne i predmetne nastave s njihovim učiteljima te vanjski suradnici

Za izdavača

Ivica Tomljanović, ravnatelj
OŠ Ivane Brlić – Mažuranić,
Virovitica

Tina Ujevića 18, 33 000 Virovitica

Izdavač

OŠ Ivane Brlić – Mažuranić,
Virovitica

tel. 033/726-071, fax
033/726-072

ured@os-ibmazuranic-vt.skole.hr

os-ibmazuranic-vt.skole.hr

Fotografije

Renata Sudar, stručne suradnice,
učiteljica Andreja Oberling
Turković, učitelji i učenici
razredne te predmetne nastave,
fotografije iz arhiva škole i starih
brojeva Hlapića

Redakcija školskog lista

Učenici 6.d : Dominik Koletić,
Samuel Haić, David Kolesarić,
Petra Sapljivi, Nika Babec

Odabir likovnih radova:

učiteljice razredne nastave

Naslovnica

učenici likovne grupe uz vodstvo
učiteljice Likovne kulture Martine
Ištvan

Strip na zadnjoj stranici

zajednički rad učenica 6.d (Nika
Babec, Laura Barčan, Martina
Bregović, Lorena Erceg, Petra
Sapljivi, Tia Šarić i Lana Velić) uz
vodstvo učiteljice Engleskog
jezika Danijele Žarković

Glavni urednici

Dominik Koletić i Samuel Haić,
6.d

Odgovorna urednica

Renata Sudar, prof.

Grafička priprema

ARTCAVE, obrt za dizajn i print

vl. Luka Sudar

Naklada

550 komada

Uvodnik

Kako smo najavili u prošlom broju Hlapića, 2024. bila je godina dviju velikih obljetnica koje smo obilježili različitim aktivnostima – projektima, svečanostima i publikacijom. Što smo sve radili kako bismo proslavili 150. rođendan naše Ivane Brlić-Mažuranić i 50. rođendan škole, možete pročitati na prvim stranicama Hlapića. Tu je i naša stalna rubrika Iz riznice najvećih uspjeha koja vam donosi vijesti o najvećim uspjesima škole; državnim natjecanjima i smotrama, ali i nagradi ŠSD IBM za ostvarene sportske uspjehe. U konkurenciji više od 800 škola, proglašeni su trećom najuspješnijom školom u Republici Hrvatskoj. Koliko je važno da se učenici bave sportom, ali i drugim aktivnostima, saznat ćete u temi broja. Donosimo mnoštvo interesantnih informacija o zdravlju, mentalnom zdravlju, zdravoj hrani... Kako se od malih nogu treba baviti zdravljem, naučit će nas mališani skupine Notice iz Dječjeg vrtića Cvrčak. Kako je za zdravlje važno raditi ono što nas čini sretnima, putovanja su zasigurno na vrhu popisa. Upoznat ćete nove krajeve putopisnim reportažama naših učenika koji su posjetili New York, Dubai i Rim. I u ovom broju Hlapića ostvarujemo suradnju s roditeljima, vanjskim suradnicima, odlazimo u virovitički Muzej gdje smo uvijek dobrodošli. Crtamo, pišemo, fotografiramo, bilježimo sve što je važno za život škole jer naša škola „diše punim plućima“. I neka poruka svima bude: „Rastite zdravo, budite fit jer danas je to hit“, što je tema kojom se bavimo u našem Hlapiću.

Uredništvo Hlapića – Dominik Koletić, Samuel Haić, David Kolesarić, Nika Babec, Petra Sapljivi, 6.d

RUBRIKE

VELIKE OBLJETNICE	2 - 11
IZ RIZNICE NAJVEĆIH USPJEHA	12 - 19
TEMA: RASTIMO ZDRAVO - BITI FIT DANAS JE HIT	20 - 47
ŠKOLSKI GLOBUS	48 - 56
VIJESTI IZ KNJIŽNICE	57 - 59
IZ NAŠE PERSPEKTIVE	60 - 61
SURADNJA S RODITELJIMA	62 - 65
PUTOVANJA	66 - 72
PROJEKTI	73 - 76
ZABAVA	77 - 85
LITERARNO-LIKOVNI KUTAK	86 - 88
GALERIJA FOTOGRAFIJA	89 - 91
STRIP	92

150 godina od rođenja Ivane Brlić-Mažuranić

Ivana Brlić-Mažuranić, hrvatski Andersen, dječja je spisateljica po kojoj naša škola nosi ime.

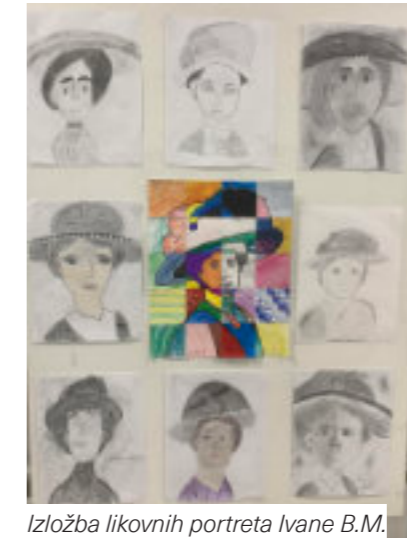
Tijekom cijele školske godine 2023./2024. njoj u čast provodili smo veliki školski projekt „150 godina od rođenja Ivane Brlić-Mažuranić“. Voditeljica projekta bila je školska knjižničarka, a u realizaciju različitih aktivnosti uključili su se i mnogi učitelji i učenici.

Brojne projektne aktivnosti

Učenici trećih, četvrtih i sedmih razreda čitali su Ivanine „Čudnovate zgrade šegrta Hlapića“, „Basne“ i „Priče iz davnine“ kao djela za cjelovito čitanje za sate Hrvatskoga jezika. Nakon toga su ih sa svojim učiteljima interpretirali na različite kreativne načine – dramatizacijama, izradom stripova, plakata, scenografije, ilustriranjem...

Na satima Likovne kulture i u Produženom boravku učenici su slikali Ivanine portrete te portrete njezinih najpoznatijih likova poput Hlapića, Kosjenke, Regoča i Stribora. Likovna je skupina s učiteljicom Likovne kulture izradila animirani film „Regoč“. Na satima Engleskog i Njemačkog jezika učenici su prevodili njezina djela i izrađivali digitalne slikovnice. Povjesničari su

izrađivali lentu vremena na kojoj su obilježeni najznačajniji događaji iz Ivaninog života te kratak videouradak na temu Ivaninog života i rada.

Izložba likovnih portreta Ivane B.M.

U školskoj je knjižnici postavljena izložba knjiga Ivane Brlić-Mažuranić, a održani su i kviz „Priče iz davnine“ za učenike sedmih razreda te turnir u društvenoj igri „Sovica mudrica“ na temu Hlapića za učenike trećih razreda.

Velika priredba u čast Ivaninog rođendana

Kao vrhunac ovog projekta, na sam dan Ivanina rođenja (18. 4.) u holu škole održana je svečana priredba njoj u čast. U proslavi je sudjelovalo čak stotinjak učenika

sa svojim mentorima. Prikazan je videouradak „Upoznajmo Ivanu Brlić-Mažuranić“ koji je pripremila učenica šestog razreda, a učenici drugog razreda koji pohađaju Produženi boravak i članice Knjižničarske skupine recitali su Ivanine pjesme o odrastanju i školskom životu. Učenice četvrtog razreda izvele su kratki igrokaz „Lisica i gavran“ prema istoimenoj Ivaninoj basni. „Priče

Katja Vranek pripovijeda Priču o bijelom kaminu

Ellie Svetoivanec, Lana Štablok i Eva Ružičić izvele su basnu Lisica i gavran

Mali i veliki zbor izveli su himnu škole Brlići, to smo mi

iz davnine“ predstavljene su kroz nekoliko točaka: učenica osmog razreda u ulozi same Ivane ispričala je „Priču o bijelom kaminu“ o tome kako su nastali Malik Tintilinić i Domaći, prikazana je dramatizacija „Šume Striborove“ u izvedbi učenika četvrtog razreda te animirani film „Regoč“ koji su izradile članice Likovne grupe. „Čudnovate zgode šegrta Hlapića“ predstavili su mali Hlapići i Gite, učenici drugog razreda svojim plesom te članovi Malog zbora „Hlapićevom pjesmom“.

Brlići, to smo mi!

Ivani smo pripremili i tortu pa su joj svi prisutni zajedno zapjevali pjesmu „Sretan rođendan“. Na kraju priredbe članovi obaju naših zborova zajedno su otpjevali himnu naše škole „Brlići, to smo mi!“.

U školskom holu i susjednim hodnicima postavljena je izložba učeničkih radova, a izložen je i samostojeći pano za fotografiranje s likovima Hlapića, Gite i Bundaša uz koji su se svi mogli fotografirati.

Projektne aktivnosti nastavile su se do samog kraja nastavne godine. Krajem svibnja, kao dio proslave Dana škole, organizirani su Dan otvorenih vrata škole s radionicama za roditelje i učenike te svečana priredba koji su tematski također bili vezani uz Ivanu.

Mi ćemo se i ubuduće družiti s Ivanom i njezinim djelima jer Ivana je naša, a mi smo njezini. Brlići, to smo mi!

Vesna Zvečić, dipl. knjiž. i prof.

Ivanin portret i rođendanska torta djelo su učiteljice Dubravke Jurić

Članice Knjižničarske skupine s Ivaninim knjigama

Kraljica priča

Ivana Brlić-Mažuranić jedna je od najpoznatijih hrvatskih književnica i autorica za djecu. Svojim pričama, pjesmama i bajkama dala je veliki doprinos ne samo hrvatskoj, nego i svjetskoj književnosti. Njena su djela postala poznata diljem svijeta, a ona se smatra jednom od najznačajnijih spisateljica za djecu, u čijim djelima uživaju sve generacije. Potvrda tome bila je njena dvostruka nominacija za prestižnu Nobelovu nagradu za književnost. Iako nikada tu nagradu nije dobila, svejedno je ostala poznata kao „kraljica hrvatske priče“.

Nika Babec, 6.d

Likovni radovi za film o Regoču

Katja Rašić čita svoju pjesmu posvećenu Ivani

Rita Špehar i Roko Andrović

ŠKOLA JE ODISALA RADOŠĆU, SMIJEHOM I VESELJEM

U posjet nam je došla i „Ivana Brlić Mažuranić“ koju je odlično predstavila naša draga umirovljena knjižničarka Goranka Pavelić i izvrsno ju odglumila

Zadnjeg ponedjeljka u mjesecu svibnju naša škola pretvorila se u pravu veliku košnicu pčela radilica. U dopodnevnom i poslijepodnevnom satima nije bilo mjesta na parking u oko škole, a povod ovog dolaska velikog broja roditelja bila je velika obljetnica škole – 150 godina od rođenja Ivane Brlić-Mažuranić i 50 godina postojanja škole koje smo obilježili zanimljivim radionicama za sve učenike i roditelje od 1. do 8. razreda. Radionice u kojima se plesalo, računalo, glumilo, pisalo stihove na temu likova i djela Ivane - Mažuranić, izrađivalo bedževa, tražilo blago, peklo kolače, natjecalo u raznim

sportovima, uspješno su provedene. Baš kako i priliči kada se slave rođendani. Kako rođendani ne prolaze bez slavljenika, u posjet nam je došla i Ivana Brlić- Mažuranić koju je odlično predstavila naša draga umirovljena knjižničarka Goranka Pavelić i izvrsno odglumila spisateljicu. Na kraju mogu samo reći kako su roditelji, učenici zajedno sa svojim učiteljicama i učiteljima uživali u velikom danu škole kojoj želimo još puno uspjeha i nasmijanih lica.

*Tekst: Jelica Oluić, učiteljica razredne nastave
Fotografije: Andreja Oberling Turković, mag.*

Umirovljena knjižničarka bila je naša Ivana

Izrada bedževa i straničnika

IZRADA BEDŽEVA I STRANIČNIKA

Uoči obilježavanja Dana škole te 150 godina od rođenja Ivane Brlić-Mažuranić i 50 godina postojanja naše škole, održane su radionice na kojima se plesalo, peklo kolače, natjecalo u raznim sportovima, tražilo blago, izrađivalo bedževa... Peti su razredi dobili zadatak izraditi

bedževa i straničnike s likovima iz bajki naše velike književnice Ivane Brlić-Mažuranić. U tome su sudjelovali i roditelji koji su nam bili pomoć i podrška u radu. Istražujući likove, prisjetili smo se, ali i naučili nešto novo o bajkama „hrvatskog Andersena“.

Melani Klimek, 5.e

Mame i sinovi rješavaju matematičke zadatke

Ukusne muffine ispekli roditelji i učenici

OŠ Ivane Brlić - Mažuranić, Virovitica	
INTEGRIRANI DAN	
Radionice po razredima	27.05.2024.
1. TINTILINIĆI	Muzna radionica
2. DOMAĆI	Računski priče o švicarskoj iz bajke
3. GITICE I HLAPIĆI	Igraški: Ogrta Hlapić
4. MAJSTORICE I MAJSTORI	Zadnja pjesma i rime
5. ŠVARŽIĆI	Istovremena radionica: Izrada bedževa i straničnika
6. STRIBORI	Puhnjaga za blagost
7. KOŠJENKA	Počivni kolači
8. REDOČ	Športovski igric

Raspored radionica

Vjeroučiteljica Tanja daje upute

U školskom restoranu sedmaši prave muffine u suradnji s roditeljima

Okrugli stol o životu Ivane Brlić-Mažuranić

Iskrice mašte i Odjeci Ivanini

Ovo je još jedan doprinos obilježavanju 150. obljetnice rođenja Ivane Brlić- Mažuranić po kojoj šest škola u Hrvatskoj nose ime

U dvorani Matice hrvatske u Zagrebu održan je okrugli stol o životu i djelu Ivane Brlić- Mažuranić na kojemu je sudjelovala autorica dvaju zbornika (ISKRICE MAŠTE, ODJECI IVANINI) Sanja Miložola, prof., izvrsna savjetnica iz OŠ Jure Kaštelana u Zagrebu. Uz nju su na stvaranju drugog zbornika, koji je izdalo Društvo profesora

hrvatskoga jezika, sudjelovale učiteljice OŠ Ivane Brlić- Mažuranić Virovitica knjižničarka Vesna Zvečić, prof. stručni suradnik mentor i Renata Sudar, prof., učitelj mentor. Ovo je još jedan doprinos obilježavanju 150. obljetnice rođenja Ivane Brlić- Mažuranić po kojoj šest škola u Hrvatskoj nose ime. Različitim aktivnostima učenika i učitelja iz

svih dijelova Lijepje Naše nastao je veliki međuškolski projekt u kojemu su sudjelovali učenici od 1. do 8. razreda. O važnosti i ljepoti Ivaninih djela svjedoče mnogobrojna umjetnička ostvarenja učenika koja predstavljaju pravu riznicu dječjeg stvaralaštva.

Renata Sudar, prof.

Zbornik je objavljen i možete ga pogledati na poveznici:

<https://dphj.hr/project/obljetnice-knjiga-petnaesta-ivana-brlic-mazuranic-odjeci-ivanini/>

Fotografije: <https://carobna-frula.com/dva-zbornika-za-ivanu-brlic-mazuranic/>

Međuškolski projekt škola imenjakinja

IBM mreža

Međuškolski projekt „IBM mreža“ povezo je škole koje nose ime spisateljice Ivane Brlić-Mažuranić. Osmislila ga je Katarina Šalinović, školska knjižničarka iz Prigorja Brdovečkog. U projektu je sudjelovalo šest osnovnih škola iz cijele Hrvatske (Prigorje Brdovečko, Ogulin, Slavonski Brod, Koška, Orahovica i Virovitica). Našu su školu predstavili učenici 7.a razreda. Izradili su plakat na kojemu su reklamirali naš grad, školu i svoj razred. Videouradak u kojemu su predstavljene sve škole možete pogledati ako skenirate kod.

Ana Katarina Košić, 8.a

Proglašenje najsporašice i najsporaša

Velika svečanost posvećena dvama rođendanima

Škola je naša već pedeset ljeta...

Sve oko nas tijekom cijele školske godine je u znaku naše drage Ivane i njenih nezaboravnih likova s kojim smo svi započeli svoje djetinjstvo

Zadnji dan u mjesecu svibnju poseban je dan jer obilježavamo 50. rođendan naše škole i 150. rođendan Ivane Brlić-Mažuranić po kojoj škola nosi ime. Sve oko nas danas i tijekom cijele školske godine je u znaku naše drage Ivane i njenih nezaboravnih likova s kojim smo svi započeli svoje djetinjstvo. Ponosni na ove dvije velike obljetnice svečanim programom obilježili smo dva velika rođendana u školskoj dvorani. Pokazali smo što smo radili tijekom školske godine, istaknuli uspjehe naših učenika i učitelja na različitim natjecanjima i smotrama, čestitali onima koji svojim radom i predanošću svakodnevno promiču našu školu, nagradili najuspješnije, zabavili se uz prekrasne stihove i melodije u izvedbi naših učenika i proveli ugodno vrijeme s mnogobrojnim gostima.

Proglašili smo najsporaše, najsporašice i najučenike škole: brončana sportašica je Nika Gverić, srebrna sportašica je Tia Andrović, najsporašica je Ela Hajmaši. Brončani sportaš je Lovro Vidović, srebrni sportaš je Igor Kozlinger, a najsporaš je Damjan Grdić.

Proglašenje najučenika i najsporaša

Velika je čast biti nominiran među najboljim učenicima škole jer nije nimalo lako biti odličan u svih osam godina, ići na mnogobrojna natjecanja i smotre te se uzorno ponašati. Nakon uvida u dokumentaciju i ostvareni opći uspjeh kao i uspjeh u natjecanjima i kvizovima znanja povjerenstvo za izbor najučenika istaknulo je kandidate: Petru Brajković, Anju Breščanski, Enu Cvitić, Lanu Grabić, Nikolinu Hetzel i Igora Kozlingera. Najbolje

čuvanu tajnu za drugog srebrnog učenika otkrila nam je nastavnica Anita Firic proglašivši Igora Kozlingera. Učiteljica Maša Kožić Petrinović i nastavnica Neda Sivački nagradili su prvu srebrnu učenicu Enu Cvitić. Čast proglašenja najučenika škole za školsku godinu 2023./2024. pripala je nastavniku Vedranu Jovanoviću koji je za najučenicu škole proglasio Nikolinu Hetzel. Nakon svih uzbuđenja sretni i ponosni na samom kraju programa svi zajedno zapjevali smo ponosno poznate nam stihove himne naše škole: *Škola je naša već pedeset ljeta, godina puno, nikom to ne smeta Jer svakim danom sve je više moja i najljepša je od svih drugih škola.*

Tekst: Mario Karakašić, učitelj i koordinator programa Fotografije: Andreja Oberling, Renata Sudar i www.icv.hr

Nominirani najučenici

Djelatnici, jubilarci

Obilježavanje 50. rođendana škole

Zgrada OŠ Ivane Brlić-Mažuranić danas

Izgradnja škole

Prvi dan u novoj školi

Obilježavanje Dana Grada

Zahvalnica povodom 50 godina rada

Škola prepoznatljiva po brojnim uspjesima, iz područja znanja, umjetnosti, a pogotovo sporta

Povodom obilježavanja Dana Grada Virovitice, na svečanoj sjednici Gradskog vijeća koja je održana 13. kolovoza 2024. u Kazalištu Virovitica, naša škola bila je jedan od laureata. Dobili smo Zahvalnicu povodom 50 godina rada i djelovanja. Donosim vam nekoliko kratkih crtica iz povijesti naše škole. 1974. god. škola počinje s radom spajanjem Osnovnih škola Nade Dimić i Ivo Lola Ribar pod imenom „Braća Ribar“, a u današnje prostore matične škole useljava 9. 12. 1974. s 57 odjeljenja i 1521 učenikom. 1993. mijenja ime u Osnovna škola Ivane Brlić – Mažuranić Virovitica. U tom desetljeću, 1999. dobiva kapitalan objekt na korištenje, sportsku dvoranu. Školsku godinu 2003./2004. učenici matične škole

započinju u obnovljenim prostorima na kojima su promijenjene instalacije, osvježeni podovi, nabavljena nova oprema. 2019. godine završena je velika energetska obnova matične škole. Uz matičnu djeluje pet područnih škola: PŠ Milanovac, PŠ Rezovac, PŠ Rezovačke Krčevine, PŠ Čemernica i PŠ Taborište, koja je najnoviji školski objekt, a izgrađena je 2009. godine. U 50 godina rada i djelovanja naše škole vodilo ju je osam ravnatelja, a sama škola prepoznatljiva je po brojnim uspjesima, iz područja znanja, umjetnosti, a pogotovo sporta, gdje je Školsko sportsko društvo „IBM“ višestruko nagrađivano za vrhunske ostvaraje na državnoj razini.

Ivica Tomljanović, prof., ravnatelj

Ivica Tomljanović, ravnatelj

Škola nekad i danas

Ivan Balaić, ravnatelj OŠ Braća Ribar

Svi djelatnici škole u 2024.

Bivši učenici - danas djelatnici

Anastazija Marinković, ravnateljica

Prva svečana sjednica u OŠ Braća Ribar

Djelatnici škole uz ravnatelja Zlatka Tot

Djelatnici škole uz ravnatelja Josipa Strmečkog

Prvi učenici u novoj zgradi OŠ Braća Ribar

Nezaboravno iskustvo i nova znanja

Ove godine imao sam čast prvi put sudjelovati na državnoj Smotri LiDraNo koja je okupila mlade literarne, dramske i novinarske talente iz cijele Hrvatske. I mislim da sam bio najmlađi urednik školskog lista. Sudjelovao sam s našim listom „Hlapić“. Svečano otvorenje smotre održano je u Gradskom kazalištu Joza Ivakić gdje su nas dočekali srdačni domaćini. Tu su se održavali odlični scenski nastupi učenika. Među njima posebno se istaknuo učenik naše škole Jan Škvarić koji je svojim monologom Lego kockica oduševio publiku. Okrugli stol za školske listove održan je u

Gradskoj knjižnici i čitaonici Vinkovci. Ovo je bila prilika za nas učenike i mentore da razmijenimo ideje, savjete i iskustva s drugim mladim novinarima te da čujemo pohvale stručnjaka. Naš list „Hlapić“ dobio je velike pohvale za kvalitetu i kreativnost. Ponosni smo na naš uspjeh i priznanje koje smo dobili. Državna smotra LiDraNo u Vinkovcima za mene predstavlja nezaboravno iskustvo koje me obogatilo novim znanjima i prijateljstvima. Imao sam priliku upoznati vršnjake iz drugih dijelova Hrvatske i dijeliti dojmove o smotri.

Dominik Koletić, 5. d

Glavni urednik Hlapića

Urednici i mentori s članovima povjerenstva

Ravnica u kojoj je more dobroga i lijepoga

U moru lijepih i dobrih stvari može li se naći nešto ljepše od njegovanja lijepo hrvatske riječi u različitim izričajima. U tom moru ljepote tri su dana učenici s mentorima iz cijele Hrvatske pokazali kako se voli svoj materinji jezik u literarnim, novinarskim i dramsko-scenskim izrazima. Među njima bili su i naši Brlići, bila je jedna izvrsna LEGOKOCKICA, naš Jan Škvarić, učenik 4.r., s monologom i njegova mentorica Jasna Mikolić te Dominik Koletić, glavni urednik školskog lista Hlapić te odgovorna urednica Renata

Sudar. Velik uspjeh bilježi naš školski list jer mu je ovo 21. put da se našao u „moru lijepoga i dobroga“, kako kaže prof. Miroslav Mićanović obraćajući se svim učenicima i mentorima. Od ponedjeljka do srijede Vinkovci u postali mjesto: prijateljstva, starih i novih, susret dragih osoba, ugodnih trenutaka uz kavicu, gdje se sije smijeh, uči, slušaju savjeti članova povjerenstva, izmjenjuju iskustva, dogovaraju nove aktivnosti, uživa u dječjim dramaturzijama, sluša ljepota hrvatske riječi na svim narječjima Lijepo Naše i gdje svatko osjeća

ponos zbog svoga uspjeha. Lijep slavonski grad i 33. državni Susret LiDraNo ostat će draga uspomena jer LiDraNo nije samo slavlje uspjeha, već ono najvažnije, razvijanje dječje darovitosti i kreativnosti uz vodstvo mentora "bez kojih ničega od ovoga ne bi bilo." Ovim riječima ravnatelj Kazališta Jozo Ivakić Vladimir Andrić ističe sve profesore i učitelje koji nesebično prenose svoja znanja na djecu. To nije posao, to je ljubav. Ljubav u moru dobroga i lijepoga.

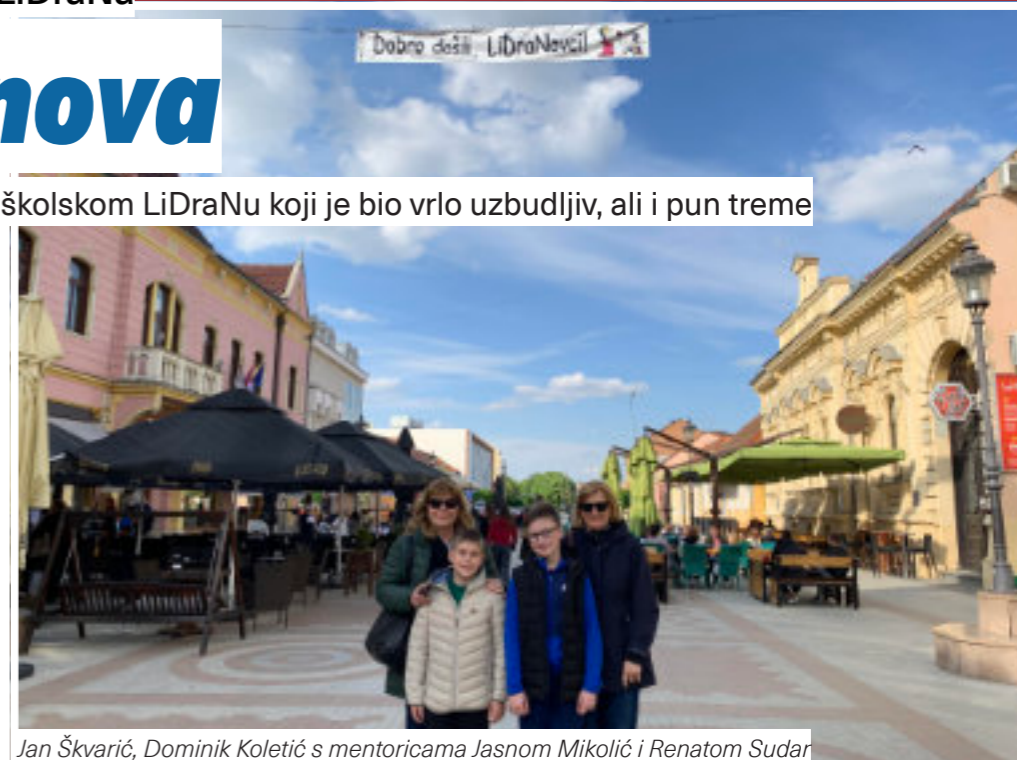
Renata Sudar, odgovorna urednica Hlapića

Put do snova

Moje putovanje je započelo na školskom LiDraNu koji je bio vrlo uzbudljiv, ali i pun treme

Svake godine jedva čekam sudjelovati na LiDraNu. Ove godine mi je bilo posebno uzbudljivo jer sam uspio doći do državne Smotre. Moje je putovanje započelo na školskom LiDraNu koji je bio vrlo uzbudljiv, ali i pun treme. Izveo sam monolog „Nije lako biti Lego-kockica. Mentorica me ohrabivala, rekla mi da budem „svoj“ i uspio sam! Predložen sam za županijsku Smotru koja se održala u našem Gradskom kazalištu Virovitica. Scena je bila puna emocija i svaki izvođač potrudio se biti što bolji. Nestrpljivo smo čekali proglašenje rezultata. Državni izbornik Jakov Bilić, ravnatelj HNK u Šibeniku, konačno je došao i počeo je pričati kako je katedrala sv. Jakova u mjestu iz kojega on dolazi građena tako da se kameni dijelovi slažu u cjelinu poput Lego-kockica i nisu međusobno povezani žbukom. Tada sam nešto naslutio...Došao je trenutak koji ću pamtili cijeli život! „Jan Škvarić ide na državnu Smotru LiDraNo!“ Bio sam presretan! Moram priznati, pustio sam i pokoju suzu, ali bile su to suze radosnice. Dao sam intervju za Plavu televiziju i nakon mjesec dana stigli smo u Vinkovce na državni LiDraNo. Razgledavali smo grad s mojim prijateljima iz Vinkovaca i imali probe u kazalištu. Navečer sam se u hotelu družio s prijateljima iz različitih dijelova naše domovine. Moju izvedbu monologa i kostim crvene Lego-kockice pohvalili su svi članovi državnog povjerenstva. Zahvaljujem svima koji su me podržavali, a najviše svojoj mentorici, učiteljici Jasni Mikolić koja me naučila da u svemu možemo uspjeti ako smo dovoljno uporni. Bilo je to jedno nezaboravno iskustvo i volio bih ga ponoviti.

Jan Škvarić, 4.b

Jan Škvarić, Dominik Koletić s mentoricama Jasnom Mikolić i Renatom Sudar

Jan Škvarić i učiteljica Jasna Mikolić

Jan Škvarić na pozornici

Učenici i mentori VPŽ

Školski listovi razvijaju medijsku pismenost

Dizajn lista vrlo je kompleksan proces i nikako ga se ne bi smjelo svesti pod ukrašavanje

Marko Baus, poznati grafički dizajner, jedan je od članova državnog povjerenstva za školske listove učenika osnovnih i srednjih škola koji prosuđuje dizajn. Nakon okruglog stola na državnoj Smotri u Vinkovcima proveli smo ugodne trenutke u razgovoru.

Kada ste postali član državnog povjerenstva za školske listove?

Davno je to bilo, 2004. godine. Dakle, prošla godina mi je bila jubilara, 20 godina rada u povjerenstvu.

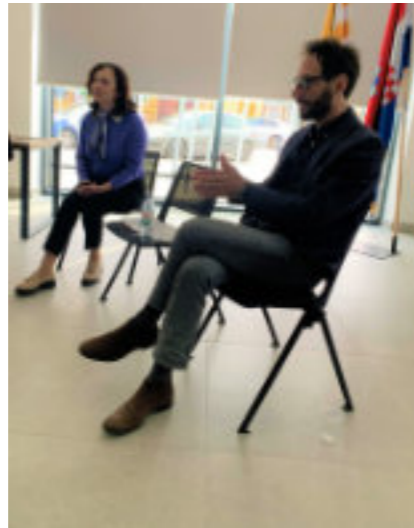
Tijekom svih tih godina što ste primijetili u šk. listovima?

Prije svega, nevjerojatnu upornost i predanost mentora koji već godinama vode sekciju školskih listova, nesebično ulažući trud u ovaj zahtjevan posao. Zatim, pametnu i kreativnu djecu, zahvaljujući kojima sve ovo ima smisla. Vrijedi spomenuti i kontinuitet izlaska sjajnih listova koji bi svojom kvalitetom mogli parirati i onima iz profesionalnog svijeta. S druge strane, nažalost, svjedočio sam i nestajanju nekih od sjajnih listova. Pokazuje se da je produkcija listova čvrsto vezana uz entuzijazam mentora te se rijetko dogodi da list „preživi“ njihov odlazak.

Koliko je napredak tehnologije utjecao na razvoj?

Napredak tehnologije značajno je utjecao na razvoj listova. Napravio ih je pristupačnijima, i u smislu cijene ali i dostupnosti produkcije. Danas veliki broj ljudi zna dizajnirati, prelomiti i pripremiti list za tisak, što nije bio slučaj prije 20 godina. S pojavom digitalnih medija, sve skupa raste na novu dimenziju. U ovom slučaju nove tehnologije su potpuno preoblikovale novinarstvo, što nije nužno

Marko Baus objašnjava što je važno u dizajnu

pozitivan rezultat. Digitalni mediji su dinamičniji, ali i površniji. Mislim da je zbog didaktičkih razloga važno imati tiskani školski list, tako da se mogu njegovati sve forme novinarstva.

Koji su ključni elementi koje prosuđujete?

Dizajn lista je vrlo kompleksan proces i nikako ga se ne bi smjelo svesti pod ukrašavanje. U tom smislu važno je razumjeti funkcionalnost dizajna. U

ocjenjivanju školskog lista, prvo se gleda cjelokupan dojam, jasnoću, preglednost, prilagođenost sadržaju i čitateljima. Dizajn naslovnice, veličina i jasnoća imena i naslova. U unutrašnjosti lista gleda se vizualni ritam, veličina i jasnoća rubrika, naslova i fotografija. Lakoća čitanja, je li tekst optimalne veličine i poreda ili je prevelik, presitan ili pregust. Jasne li su razlike u hijerarhiji naslova i koliko se dosljedno provode pravila. Na jednoj stranici naslov istog ranga može biti veći nego na drugoj, ali to je pogrešno. Tu valja biti strog. Kao kada se jednom odabrano pravopisno pravilo provodi do kraja teksta. Jasno je da se većina listova dizajnira van škole i to je u skladu s propozicijama. Državno povjerenstvo ne može inzistirati na posjedovanju znanja koje se ne podučava. Međutim, većina kvalitetnih listova ima i kvalitetan dizajn i obrnuto, bez obzira gdje se radi. Očigledno je da škole koje njeguju kvalitetu pisanja znaju i odabrati dobar dizajn. Tu treba

Urednik Hlapića i član povjerenstva za školske listove

Zajednička fotografija svih urednika školskih listova i članovi povjerenstva

naglasiti da listovi koji su dizajnirani i prelomljeni unutar škole dobiju za to dodatne bodove.

Koliko je važna povezanost sadržaja i dizajna?

Veza između dizajna i sadržaja je nedjeljiva. Dizajn je proširenje teksta u vizualnu domenu. Prati sadržaj i donosi dodatne dojmove i informacije o strukturi, hijerarhiji, ali i cjelokupnoj kulturi škole.

Sigurno nije lako odabrati samo 15 najboljih za državnu Smotru?

Najteži dio žiriranja je odrediti list koji će biti 16. Činjenica je da su ponekad razlike u detaljima. Zato se trudimo biti maksimalno objektivni te pratimo jasno definiranu strukturu ocjenjivanja. Svaki član povjerenstva upisuje svoje ocjene koje se na kraju zbroje i tako se odredi redoslijed.

Što mislite o našem Hlapiću koji je 21. put pozvan na državnu smotru?

Rezultat govori sam za sebe. Hlapić je jedan od najboljih školskih listova u Hrvatskoj. Iznimno je teško održavati tako visoku kvalitetu dugi niz godina, što uspijeva samo još nekolicini listova.

Koliko školski listovi utječu na razvoj medijske pismenosti kod učenika?

Školski listovi su ključni za razvoj medijske pismenosti jer

omogućuju učenicima praktičnu primjenu stečenih znanja, što je u našem obrazovnom sistemu prerijedak slučaj. Bilo da se radi o tiskanom ili digitalnom listu, ovakve prilike mogu odrediti profesionalni razvoj učenika, pa me ne bi iznenadilo da dobar dio njih na kraju i postanu novinari.

I sve ostale pismenosti?

Naravno, dojmama sam da je opća pismenost populacije u padu. Zbog svakodnevnih površnih komunikacija putem društvenih medija, zaboravili smo pisati. Nerijetko na fakultetu susrećem studente koji imaju problema s artikuliranim pismenim izražavanjem na zadanu temu. S

druge strane smo u paradoksu da u dominantno vizualnoj kulturi zanemarujemo na vizualnu pismenost u obrazovanju. Zbog svega toga, rad na listovima su vrijedna iskustva.

Što je za Vas LiDraNo?

Mjesto na kojem susrećete najkreativniju djecu Hrvatske i njihove mentore. Svake godine, na manifestaciji otvaranja zaboravim na sav stres ocjenjivanja i prepustim se čaroliji dječjeg stvaralaštva. Zbog tog posebnog osjećaja i jesmo već dvadeset godina zajedno.

Dominik Koletić,
glavni urednik Hlapića

Marko Baus i Srećko Listeš s urednicom Hlapića 2016.

Dva zlata u jednom danu

Kakav sjajan uspjeh naših učenika na državnoj završnici Školskih sportskih društava osnovnih škola za učenike do 6. razreda koje se od 4.-6. lipnja igralo u Vinkovcima

Državne prvakinje u rukometu s voditeljicom Majom Grdić

Opće je poznata činjenica da naši učenici ostvaruju povijesne sportske rezultate naše škole, ali ovoga puta nadmašili su sami sebe. Ostvareno je ono što je do sada bilo neostvareno, a to je da smo u jednom danu postali dvostruki državni prvaci. Krenimo redom. Kao županijske i regionalne prvakinje u rukometu, nastup na državnoj završnici ostvarile su naše rukometašice na čelu sa svojom trenericom Majom Grdić.

Državne prvakinje u rukometu
Djevojčice je ždrijeb u polufinalu spojio sa pobjednicama regije zapad, ekipom Osnovne škole Rugvica iz Rugvice. Ne treba ni napominjati kako su naše djevojčice odigrale onako kako je od njih tražila trenerica Maja, tako da konačni rezultat nije niti u jednom trenutku došao u pitanje. Naše brze i spretne djevojčice iskoristile riskantnu igru protivnica, te u konačnici rezultatom 19:17 osvojile naslov državnih prvakinja u rukometu. Na taj je naslov naša škola čekala je 6 godina, od kad je zadnji puta trenerica Maja osvojila isti naslov, ali s nekim drugim klinkama.

Šećer na kraju

Nakon što su u jutarnjim i poslijepodnevnim terminima završena sva natjecanja od rukometa, nogometa, futsala, odbojke i košarke, šećer je došao na kraju. Učenici od 4. razreda nastupili su u Graničaru. Nakon gubitka prošlogodišnjeg finala, naši su učenici tijekom ove školske godine marljivo radili, trenirali i polako se pripremali za pokušaj napada na najvišu stepenicu postolja. I ovdje je naša ekipa kao županijski i regionalni pobjednik nastupila među još tri regionalna

prvaka Hrvatske. Igralo se bod za bodom s pokojom pogreškom s jedne i druge strane, ali nijedna od ekipa nije uspjela napraviti veću razliku. Semafor je pokazivao rezultat 10:10. Drama je bila na vrhuncu i čekao se zlatni bod. Sve ostalo je legenda....pogotkom i rezultatom 11:10 osvojili smo i drugo zlato za našu školu u istome danu. Oduševljenju naših učenika, voditelja i roditelja koji su se zaputili do Vinkovaca nije bilo kraja. **SAMO BRLIĆI U JEDNOM DANU MOGU POSTATI DVOSTRUKI DRŽAVNI PRVACI, JER SU BRLIĆI ZAAAAAKOOOON!!!!**

Dvostruki državni prvaci sudjelovali su u sastavima:
Rukomet: Anja Mustač, Nicol Albreht, Laura Radić, Ana Kosanović, Lota Kečkiš, Emily Karol Grubić, Lorena Erceg, Lea Blažević, Sara Hrček, Una Grdić, Antonela Blažević, i Tessa Luna Keserica. Voditeljica Maja Grdić.
Graničar: Lea Blažević, Petra Smetiško, Sara Orozović, Lucija Turkalj, Lara Marenić, Tino Maloča, Teo Štikš, Ivano Hajmaši, Noa Fereža, Dominik Grahovac, Matej Šuper i Saša Babić. Voditelj je Mario Hrženjak.

Saša Babić i Noa Fereža, 5.d

Državni prvaci u graničaru s voditeljem Mariom Hrženjakom

Brlići, najuspješnija škola

Od 15.- 17. svibnja 2024. godine u Poreču je održana završnica Državnog prvenstva ŠSD-a osnovnih škola u futsalu. Na natjecanju je sudjelovalo 47 najuspješnijih ekipa u muškoj i ženskoj konkurenciji koji su kroz županijske kvalifikacijske turnire ostvarili pravo nastupa na završnom turniru, a naša je škola ostvarila pravo nastupa u obje konkurencije.

Djevojčice su zaključile svoj nastup na 9. mjestu u ukupnom poretku. Dječaci su ostvarili najbolji rezultat u povijesti naše škole u najmasovnijem natjecanju školskoga sporta, treće mjesto. Delegaciju naše škole na navedenom natjecanju činili su učenici Sara Cincibuk, Anja Luce Uzelac, Mia Drajić, Nera Jurković, Mia Bančić, Ena Cvitić, Magdalena Šuper, Eva Lorena Šitum, Dea Klešić, Antonela Kastaneti, Roko Gojmerac, Lovro Vidović, Josip Đurđević, Gabrijel Iličić, Matias Šarić, Pavao Koši, Noa Hudi, Mateo Gojević, Valentino Vrekalić, i Filip Jezerčić, učiteljica Neda Sivački i voditelj Mario Hrženjak.

Sara Cincibuk, 7.r.

Futsal dječaci državno 3.mjesto

Sportaši i sportašice u Poreču

Svečani doček u školi državnih prvaka

Ponovni trijumf Brlića

Brlići 3. najuspješnija škola na sportskim natjecanjima Hrvatskog školskog sportskog saveza

Već tradicionalno krajem kalendarske godine u hotelu Sheraton u Zagrebu održana je Svečanost školskog sporta. Na svečanosti su nagrađena najbolja školska sportska društva školske godine 2023./2024., istaknuti profesori tjelesne i zdravstvene kulture, te su dodijeljene i nagrade za fair play kao i nagrada za životno djelo.

Dodjela nagrade

Treću godinu zaredom na svečanost su pozvani i i djelatnici naše škole. Nakon što je našem školskom sportskom društvu IBM prije tri godine dodijeljena nagrada za najuspješnije školsko sportsko društvo u konkurenciji osnovnih škola Republike Hrvatske, a protekle godine nagradu za Doprinos razvoju školskog sporta dobio je naš učitelj tjelesne i zdravstvene kulture **Mario Hrženjak**, ove je godine naše Školsko sportsko društvo dobilo nagradu kao 3. najuspješnije školsko sportsko društvo u konkurenciji osnovnih škola. Za ukupan plasman zaslužni su učenici koji su osvojili zlatne medalje na državnim završnicama u **graničaru mješovito do 4. razreda** (Lea Blažević, Petra Smetiško, Una

Učitelji Mario Hrženjak i Goran Kozlinger

Izlasnik predsjednika Republike Hrvatske Zorana Milanovića, povjerenik za sport Tomislav Paškvalin i učitelj IBM

Grdić, Sara Orozović, Lucija Turkalj, Lara Marenić, Tino Maloča, Teo Štiks, Ivano Hajmaši, Noa Fereža, Dominik Grahovac i Matej Šuper) i **rukometu za djevojčice do 6. razreda** (Anja Mustač, Ana Kosanović, Laura Radić, Nika Babec, Lota Kečkiš, Tessa Luna Keserica, Emily Karol Grubić, Sara Hrček, Una Grdić, Lorena Erceg, Antonela Blažević, Lea Blažević, Laura Barčan, Nicol Albreht) kao i brončanu medalju u futsalu za dječake (Roko Gojmerac, Josip Đurđević, Noa Hudi, Matias Šarić, Gabriel Iličić, Valentino Vrekalić, Pavao Koši, Mateo Gojević, Filip Jezerčić, Lovro Vidović). Bodove za našu školu ostvarili su i ostali županijski pobjednici u atletici za dječake (Igor Kozlinger, Nikola Babić, Gabriel Iličić, Lovro Zdjelar), futsalu za djevojčice (Sara Cincibuk, Anja Luce Uzelac, Mia Bančić, Mia Drajić, Nera Jurković, Ena Cvitić, Eva Lorena Šitum, Magdalena Šuper, Ana Kosanović, Dea Klešić), krosu za dječake (Igor Kozlinger, Nikola Babić, Gabriel Iličić, Lovro Zdjelar, Roko Gojmerac, Damjan Gerdić, Leo Tomljanović), nogometu za djevojčice do 6. razreda (Mia Drajić, Magdalena Šuper, Ana Kosanović, Tea Sokolović, Viktorija Vukelić, Mia

Grizelj, Lea Blažević, Josipa Rigler), rukometu za djevojčice (Ana Kosanović, Laura Radić, Ela Hajmaši, Dea Klešić, Mia Bančić, Lota Kečkiš, Emily Karol Grubić, Petra Pavlek, Anja Mustač, Nika Babec, Sara Hrček, Una Grdić, Tessa Luna Keserica, Lorena Erceg), te rukometu za dječake do 6. razreda (Matej Jezerčić, Noa Cvišić, Damjan Hudi, Gabriel Mandić, Dominik Rogani, Jan Feketija, Luka Vukman, Patrik Grahovac, Filip Šljivac, Dominik Grahovac, Josip Vidović, Nikola Vidović, Gabriel Rudanović) a sve pod vodstvom svojih mentora Maje Grdić, Gorana Kozlingera i Marija Hrženjaka.

U konkurenciji bilo više od 800 škola

Ovo je već treći put u posljednjih 10 godina kako je naša škola proglašena među trima najuspješnijim školama u sportskim natjecanjima u organizaciji Hrvatskog školskog sportskog saveza, a to je dokaz da su naši učenici iznimno talentirani i uspješni u sportu te da naša škola s pravom nosi epitet jedne od najuspješnijih sportskih škola u Republici Hrvatskoj.

Tekst: Mario Hrženjak, prof.

Fotografije:

<https://skolski-sport.hr/>

Online-kviz natjecanje

Koliko poznaješ Hrvatski sabor

Naša je škola sudjelovala na online-kvizu „Koliko poznaješ Hrvatski sabor?“ koji organizira Služba za građane Hrvatskog sabora za učenike osnovnih i srednjih škola. Cilj ovoga edukativnog kviza jest provjeriti koliko učenici znaju o Hrvatskome saboru i njegovoj ulozi kroz povijest te potaknuti zanimanje za istraživanje istoga. Tia Andrović,

Matea Grcić i Antonela Kastaneti, učenice 8.d razreda, uz vodstvo svojih mentorica Danijele Žarković i Valentine Halužan, pokazale su dobro znanje i brzinu tako što su odgovorile na 30 pitanja i na kraju zauzele odlično 29. mjesto od ukupno 52 škole diljem Republike Hrvatske koje su se natjecale u kvizu.

Tia Andrović, 8.d

Tia Andrović, Matea Grcić i Antonela Kastaneti uz mentoricu Danijelu Žarković

Državno natjecanje iz Informatike

Igor Kozlinger osvojio 6. mjesto

Državno natjecanje iz Informatike održano je ove školske godine od 9. do 12. travnja 2024. u Vodicama. Našu je školu predstavljao Igor Kozlinger, učenik 8. razreda, u pratnji mentorice Silvije Jularić. Igor je u svojoj kategoriji, Osnove informatike za 8.razred, ostvario 6. mjesto. Čestitamo Igoru na postignutom uspjehu!

Tvrtko Tomljanović, 6.d

Igor Kozlinger i mentorica Silviya Jularić

Državno natjecanje „Sigurno u prometu“

Bio sam dio ekipe VPŽ

Sudjelovao sam na Državnom natjecanju „Sigurno u prometu“ koje je održano u Puli od 21.5. do 23.5.2024. Virovitičko-podravsku županiju, osim mene, predstavljali su još dvoje učenika iz Osnovne škole Josipa Kozarca iz Slatine te jedna učenica iz Osnovne škole Vladimir Nazor Virovitica. Kao županija ostvarili smo 18. mjesto, a ja sam pojedinačno, uz mentora Marka Rohteka, ostvario 31. mjesto. Vratio sam se bogatiji za neka nova prijateljstva i iskustva u prometu.

Samuel Haić, 6.d

Samuel Haić

Voćne dekoracije

Pravi izbor za naše zdravlje

Za rast i razvoj potrebno je voće jesti svaki dan jer ono obiluje vitaminima, mineralima, antioksidansima i vlaknima. Na radionicu, koju je za nas pripremila učiteljica, donijeli smo voće koje najviše volimo. Razgovarali smo o voću koje dozrijeva u našem kraju te

spomenuli voće iz drugih krajeva. Voće smo oprali, po potrebi ogulili, očistili od peteljki i koštica te nasjeckali. Kroz različitost boja, okusa i tekstura kombinirajući ananas, kivi, banane, grožđe, jagode, naranče, mandarine, kruške i jabuke nastale su ukusne, zdrave i osvježavajuće voćne

dekoracije vrijedne divljenja. U desertne čašice pomiješali smo voće i med koji je zdraviji od šećera. Voće je izgledalo slasnije. Na kraju su ostali samo prazni tanjuri i čašice. Bio je to dobar poticaj da jedemo više voća.

Maša Škorjanec, 2.r. PŠ Rezovac

Voćne kreativnosti

Različite dekoracije

2.PŠR (Hana, Jakov, Elena, Ema, Elin, Lucas, Maša i Lana)

Izvanučionička nastava Hrvatskoga jezika

Lica gladi

Aktualna izložba u Gradskom muzeju Virovitica bila je povod za naš sat Hrvatskoga jezika u Muzeju

Obilježavajući Svjetski dan hrane (16.10.), željeli smo naučiti koliko je hrana važna u našim životima, ali i istaknuti činjenicu da je, nažalost, glad veliki svjetski problem. Aktualna izložba u Gradskom muzeju Virovitica pod nazivom "Lica gladi" bila je povod za naš sat Hrvatskoga jezika u Muzeju s našom nastavnicom Renatom Sudar. Već na samom ulazu muzejska pedagoginja Anja Brabec Žeravica srdačno nas dočekuje i daje upute o svim našim aktivnostima. Dolaskom u muzej dobili smo zadatak napisati što nas sve podsjeća na glad. Ova radionica potaknula nas je da razmišljamo o osjećaju gladi i njezinom značenju. Nakon radionice razgledali smo izložbu pod nazivom „Lica gladi.“ Naučili smo kako su tijekom epidemije

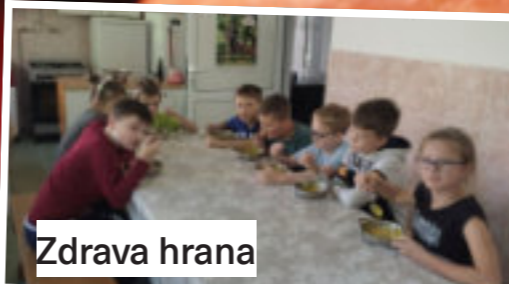
Izradili smo straničnike

ljudi pomagali jedni drugima ostavljajući hranu za one kojima je bila potrebna. Također smo saznali kako su se ljudi u prošlosti snalazili u vrijeme nestašice, uključujući i metode pravljenja zimnice kako bi osigurali hranu za zimu. Na kraju posjeta trebali smo nacrtati na listu papira ono što nas „hrani“, odnosno ono što nas čini sretnima. Ova nam je vježba omogućila da na kreativan način povežemo svoje osobne osjećaje i iskustva s temom hrane i preživljavanja.

Dominik Koletić, 6. d

Detalj s izložbe

Zdrava hrana

Kraljica jeseni

S manje od 30 kalorija na 100 grama ona je odličan izbor za održavanje tjelesne težine

Bundeva je jedno od najpoznatijih povrća koje simbolizira jesen, a u listopadu je postala glavna tema naše školske aktivnosti. Odlučili smo u školi napraviti ukusnu krem juhu od bundeve. Učiteljica je donijela sve potrebne sastojke, a svaki učenik sudjelovao je u procesu. Neki su gulili krumpire, dok su drugi rezali bundevu, luk i češnjak. Kada je juha bila gotova, svi smo uživali u njenom okusu. Ova ukusna juha nije samo izvor užitka, već i zdravlja. Bundeva se često naziva kraljicom jeseni, a to nije bez razloga. S manje od 30 kalorija na 100 grama, bundeva je odličan izbor za održavanje

tjelesne težine. Osim toga, bogata je vitaminima, mineralima i antioksidansima koji jačaju imunitet. Također, bundeva potiče rad probave, a njezine sjemenke predstavljaju izvrstan izvor biljnih proteina. Učenje o bundevama tijekom pripreme juhe nije samo obogatilo naše znanje o prehrani, već nas je i povežalo kao malu razrednu zajednicu. Ova aktivnost pokazala je kako jednostavni sastojci mogu stvoriti nešto posebno, ukusno i zdravo. Bundeva je savršeni simbol tradicije i zajedništva koje nosimo sa sobom u jesenskim danima.

Nika Kolesarić, 4.r. PŠ Milanovac

Od pripreme do degustacije

Kako sačuvati zdravlje

Čovjekovo najveće bogatstvo

Najveće čovjekovo bogatstvo je zdravlje. Da bismo bili zdravi, moramo se pravilno i zdravo hraniti, kretati se i što više boraviti na svježem zraku i dovoljno spavati. Na naše zdravlje štetno utječu različite ovisnosti, a to su: alkohol, duhan, droga, prekomjerno uzimanje lijekova, internet i kockanje. Svaka od ovih ovisnosti oštećuje čovjekov organizam i fizički i psihički. Kada jednom uđete u taj svijet ovisnosti teško se je iz njega izvući. Zato poručujemo: pijte samo vodu i bezalkoholna pića, nemojte pušiti, drogu nemojte ni probati, provodite više vremena u igri na otvorenom, a manje na kompjutoru. Tako ćete sačuvati svoje zdravlje.

Lucija Mandić i Hana Handraka 4.r. PŠ Rezovac

4. r. PŠ Rezovac

Jabuka - „Kraljica voća“

Veseo je započeo sat Domaćinstva u mom 1. razredu PŠ Taborište. Povodom Dana jabuka, zajedno s učiteljicom, napravili smo ukusan kompot od jabuka. Prvo smo razgovarali o jabuci, kako izgleda, kada ju beremo, koje vrste jabuka sve postoje te da je jako važno svaki dan pojesti jednu jabuku jer je zdrava i puna vitamina. Nakon toga smo krenuli s guljenjem i rezanjem jabuka. Stavili smo sve u lonac i uz pomoć naše tete kuharice skuhalo ukusan kompot. Uživali smo kušajući kompot, a ostavili smo malo i prijateljima iz drugih razreda.

Iva Prtenjača, 1.T i Hermina Mikičić, 1.T

Učenici 1.T.

Važnost jabuke u prehrani

Jedna na dan, doktor iz kuće van

Profesor Zvonko Ternjej upoznao nas je blagotvornim svojstvima „kraljice“ voća

Prof. Ternjej s učenicima

Dana 20. listopada 1990. godine u Londonu prvi se put obilježilo Dan jabuke. S vremenom su tradiciju obilježavanja Dana jabuka prihvatile brojne škole, restorani i organizacije diljem svijeta predstavljajući tako važnost jabuke u zdravlju i prehrani ljudi. Tom prigodom ugostili smo Zvonka Ternjeja, profesora savjetnika biologije i kemije. On nas je naučio brojnim činjenicama o jabukama. Prvo nas je iznenadio spoznajom da su jabuke iz porodice ruža. Nikako nismo mogli povezati jabuke s

cvijećem. Zatim nas je upoznao s blagotvornim svojstvima jabuke (pomažu kod proljeva, čiste crijeva, jačaju srce, pozitivno djeluju na kožu...). Saznali smo da danas u svijetu postoji više od 10 000 sorta jabuka. Pokazao nam je kako vrlo jednostavno možemo vidjeti je li jabuka svježa. Ako je svježa, jabuka će plutati na vodi, u suprotnom neće. Zaprepastio nas je spoznajom da se čarobni štapići prave od stabla jabuke. Čak je i donio jedan takav štapić te su Petra i Emanuel uz pomoć čarobnih riječi „Čiribu-čiriba“ i

štapića, naravno, pretvorili običnu vodu u vodu roza boje. To nas je zaprepastilo! Profesor nam je zatim pokazao kako su se prije pravili „slatkiši“. Komadići svježih jabuka nizali su se na konac, stavljali su se sušiti a potom su se osušeni konzumirali. I mi smo se okušali u nizanju i jedva čekamo kušati naših ruku djelo. A dok čekamo, profesor nas je počastio ukusnim i zdravim čipsom od jabuka. Bilo nam je zanimljivo i zabavno i jedva čekamo ponovni susret.

Nora Mamula, 2.a

Obilježavanje Tjedna školskog doručka 2024.

Učenici 2.c razreda sa svojim povrtno-voćnim junacima

Supermoći voća i povrća

U mjesecu u kojem obilježavamo Dan kruha i zahvalnosti za plodove zemlje obilježava se i Tjedan školskog doručka. Naša škola, već 5.godinu zaredom, sudjeluje u ovom projektu koji se održava na nacionalnoj razini, a koji provodi HZJZ. Tim projektom nastoji se podići svijest o važnosti doručka kao zdravog obroka uz kombiniranje različitog voća i povrća. Raznovrsni zadaci koji se svake godine nude učenicima i učiteljima predstavljaju izazov, ali i dozu zabave i znanja. Tijekom prošlih godina u ovom su projektu, u našoj školi, sudjelovale naše kuharice svojim jelima i receptima te učenici od 1. do 4. razreda naše škole, kako matične, tako i područnih škola. Ove su se godine obilježavanju 5.

rođendana Tjedna školskog doručka, od 14.10.2024. do 18.10.2024. priključili učenici 2. a i 2. c razreda te učenici KPOS razrednog odjela. Kroz 5 radnih dana tog tjedna rješavali su zanimljive, poučne i raznovrsne zadatke. Tako su u ponedjeljak učenici 2. a i 2.c razreda napravili malo istraživanje o omiljenom voću i povrću učenika. Došli su do zanimljivih podataka, a prvo mjesto je odnijela jabuka, u kategoriji voća, te mrkva u kategoriji povrća. Od ostaloga, učenici su velik broj glasova dali brokoli, kupusu, jagodama i lubenicima. Nacrtali su povrtno-voćne junake koji su zanimljivim kombinacijama voća i povrća dobili supermoći.

Voćne salate

U utorak su smišljali doručak načinjen od različitog voća i povrća te tako saznali u kojim se kombinacijama krije najveća i najpotrebija količina vitamina potrebnih za pravilan rast i razvoj. U srijedu su učenici KPOS razrednog odjela postali mali kuhari. Praveći različite šarene i ukusne voćne salate dobro su se zabavili, ali ponešto i naučili. Nakon završenog pripremanja hrane, obroke su ocijenili, a potom i isprobali.

Pet na dan

Četvrtak je bio dan pod nazivom „Pet na dan“. Zadatak nije bio lak, ali učenici su vrlo uspješno kombinirali povrće i voće kao dio pet obroka u danu. U petak, koji je ujedno bio i posljednji dan obilježavanja Tjedna školskog doručka, učenici su kroz kviz ponovili sve ono što su saznali, ali i ono što su već znali o važnosti pravilne prehrane te potrebi uključivanja voća i povrća u obroke. Možemo zaključiti kako su navedene aktivnosti uspjele potaknuti promjenu kod učenika jer već drugi dan obilježavanja Tjedna školskog doručka, umjesto slatkiša, donosili su voće u bojama. Zadovoljni naučenim, s veseljem očekujemo 6. rođendan Tjedna školskog doručka.

Patrik Šoštarić i Emanuel Žagar, 2.c

Učenici 2. a razreda sa svojim povrtno-voćnim junacima

Kako se riješiti BRIGE

Obilježili smo Svjetski dan mentalnog zdravlja u 4. razredu Područne škole u Rezovačkim Krčevinama. Mentalno zdravlje je važan dio zdravlja svakog čovjeka, a još smo u prvom razredu naučili da je zdravlje najveće bogatstvo. Zdravlje je osnovno pravo svakog čovjeka. Svakoga dana, na različite načine trebamo se potruditi očuvati ili poboljšati zdravlje. Potražili smo pomoć.

Čitanje slikovnice Gitina Briga

U goste nam je došla knjižničarka Vesna. Pročitala nam je zanimljivu slikovnicu Gitina Briga Toma Percivala. Polako, razgovarajući o slikovnici zaključili smo kako nastaju, ali još važnije i kako nestaju brige. Smjestili smo brige u određene dijelove tijela i ispričali kako nas one koče ili pokreću. Razlikovali smo velike, male, stvarne i zamišljene brige. Naučili smo različite trikove kako se riješiti brige.

Gitina Briga

Važan je razgovor

Važno je ne šutjeti kao Gita ako nas nešto brine. Potrebno je razgovarati sa prijateljima, roditeljima, učiteljima i podijeliti brige. Briga se može i otjerati ako malo vičemo na nju, odgovorimo joj i damo joj do znanja da nije jača od nas. Kada se ne možemo prestati brinuti najbolje je baviti se tjelesnim aktivnostima, plesati, zaposliti naše ruke i prstiče. Na kraju našega druženja proveli smo vježbu opuštanja koja nas je ugodno smirila i otjerala zadnje tragove zabrinutosti. Ostatak će nam u sjećanju ovaj susret jer ćemo zapamtiti: kada naučiš riješiti BRIGU, nikada se neće dugo zadržati.

Ivona Zubranić i Nika Mudrovčić, 4. razred PŠ Rezovačke Krčevine

Voda – najzdravije piće

Učenici 3.r. PŠ Taborište

Učiteljica nam je unaprijed zadala zadatak po skupinama da donesemo na sat SRZ-a ambalažu različitih pića. Prva skupina je trebala donijeti gazirana pića, druga skupina voćne sokove i treća skupina aromatizirane vode. Sat smo započeli pričom o dječaku Marku koju smo trebali nadopuniti što on najviše voli piti poslije tjelesne aktivnosti i ručka. Svi smo se složili da je to voda i

napisali odgovor na papirić. Nakon toga je uslijedio istraživački rad gdje je svaka skupina sa ambalaže morala na naljepnici pronaći popis sastojaka pića. U svim pićima pronašli smo sastojke: šećer, konzervans, boju, limunsku kiselinu. Zaključili smo da jedino u čistoj i pitkoj vodi nema tih dodataka koji nas debljaju, uzrokuju zubni karijes i čine nas još više žednijima.

Naučili smo da djeca tijekom dana trebaju popiti od šest do osam čaša vode i da je voda najzastupljeniji sastojak ljudskog organizma koja se iz tijela gubi znojenjem, stolicom, urinom i isparavanjem. Tako smo naš sat odlučili završiti ispijanjem čaše prirodne i pitke vode.

Tea Frković i Petra Biondić, 3. T

Ples nas čini sretnima

Učenici 2.a, 2.b i 2.c

Potiče svijest o vlastitom tijelu, pozitivne emocije, samopouzdanje, osjećaj uspjeha

Ples je složeniji od samog pokreta te se u njemu krije blagotvoran učinak na ljude. On pozitivno utječe na opće kognitivno funkcioniranje, ponajviše pamćenje, poboljšava neverbalne komunikacijske vještine i zdravstveno stanje ljudi, uvelike smanjuje razinu stresa te utječe na afektivne procese. Oni koji vole ples sigurno znaju koje to pozitivne učinke ova aktivnost ima na tijelo, ali i na um. Ples kod ljudi potiče svijest o vlastitom tijelu,

pozitivne emocije, samopouzdanje, osjećaj uspjeha, grupnu kohezivnost te poboljšanje zadovoljstva životom. Ono što svi ne znaju i što bi trebalo uzeti u obzir je da ples pomaže mozgu da ostane mlad – i to čak učinkovitije od čitanja. Zbog svega navedenog učenici 2.a, 2.b. i 2.c razreda redovito plešu u Plesno-scenskoj skupini uz voditeljsku palicu učiteljice Ivane Ternjej Stanivuković. Svaki tjedan vrijedno vježbaju ne bi li

što prije usvojili plesne korake te svojim nastupom uljepšali svakodnevnicu. Sudjeluju na školskim priredbama, ali i šire. Osvojili su zlato na Županijskoj smotri i natjecanju izvanastavnih glazbenih aktivnosti učenika osnovnih škola Virovitičko-podravске županije na što su jako ponosni. Biti članom ove skupine izaziva im sreću jer rade ono što vole i u tome su jako dobri!

Tania Karl 2.a i učiteljica Ivana Ternjej Stanivuković

Posjet veterinarke Mateje Novosel

Zdravi kućni ljubimci - zdravi vlasnici

Odavno je poznato da kućni ljubimci pozitivno djeluju na zdravlje – druženje sa životinjama «snižava» krvni tlak, prevenira bolesti srca i liječi depresiju

Kućni ljubimac, bio to pas, mačka, ptica, hrčak, zmija ili ribica ima važnu ulogu u dječjem odrastanju. Odavno je poznato da kućni ljubimci pozitivno djeluju na zdravlje – druženje sa životinjama «snižava» krvni tlak, prevenira bolesti srca i liječi depresiju. Sva istraživanja, također, pokazuju da život uz kućnog ljubimca djeluje blagotvorno na djecu te da životinja, na neki način, pomažu u dječjem odgoju. Upravo iz tog razloga u posjet nam je došla veterinarke Mateja Novosel iz veterinarske prakse za male životinje Feliks. Uz nju smo se podsjetili koje životinje mogu biti kućni ljubimci, te da kućni ljubimci nisu samo ljubav nego i velika odgovornost. O njim se moramo redovito brinuti (hraniti,

šetati, češljati, kupati...) i obavezno nakon igre s njima oprati ruke. Kad su naši ljubimci bolesni moramo ih odvesti veterinaru. Objasnila nam je što sve veterinari rade te nam je omogućila da, bar na kratko, i mi postanemo veterinari. Donijela je plišanca lava koji je bio bolestan. Mjerili smo mu temperaturu, slušali otkucaje srca, previjali šape pa čak i davali injekcije. Lavu se toliko svidjelo kod nas da je odlučio ostat. On nije bio jedini bolesnik. Kornjača, vjeverica i pas su također trebali našu pomoć. Uživali smo i jako puno toga naučili. Čak su neki poželjeli i biti veterinari. Na kraju nas je Mateja počastila ukusnim bombonima. Hvala joj!

Veterinarke poučava kako liječiti kućne ljubimce

Ana Štablok 2.a

Posjet kući čaja

Suradnja s Dječjim vrtićem Cvrčak i skupinom Notice

Abeceda zdravog odrastanja

Cilj je projekta potaknuti brigu za zdravlje na zanimljiv i zabavan način

Notice su skupina djece u dobi od 3 do 5 godina iz Dječjeg vrtića Cvrčaka Virovitica, a njihove odgojiteljice su Marija Nater i Enia Majetić.

Ove godine Notice su se priključile zanimljivom edukativno-razvojnem projektu Abeceda zdravog odrastanja: Zdrava i osviještena prehrana. Cilj projekta je potaknuti brigu za zdravlje na zanimljiv i zabavan način. Projekt je namijenjen djeci u dobi od 3 do 7 godina, a traje od rujna 2024. godine do ožujka 2025. godine. Tri najbolje provedena projekta stručni članovi žirija će i nagraditi.

Odgojiteljice skupine, dale su si veliki izazov i trude se uključiti djecu u što više aktivnosti, tako se soba Notica vrlo brzo pretvorila u kuhinjicu gdje su nastala mnoga zdrava jela. Naučili su kako napraviti salatu, voćnu salatu, waffle od banane i zobeni pahuljica, kompot, bananled (zdravi sladoled od banane), smoothie, chia puding, zdravu Nutellu i domaću čokoladu sa suhim voćem, sjemenkama i žitaricama.

Kuća čaja i OPG Grahovac

Osim što su kuhali, bili su i u Kući čaja gdje su ih veselo dočekali. U Kući čaja isprobali su razne vrste čaja: kamilicu, koprivu, metvicu, maslačak, majčinu dušicu, šipak... Ali i saznali mnoge zanimljivosti o tom zdravom napitku. Osim o čaju, naučili su mnogo i o medu, prilikom posjete punionici meda obitelji Grahovac.

Trening u teretani

Uz to što su se pobrinuli za zdravu prehranu, pobrinuli su se i za zdravo tijelo, te naučili kako se pravilno vježba te koliko je tjelovježba važan spektar života. Notice su odradile svoj trening u Powerlifting teretani Virovitica gdje je trenerica Izidora s njima odradila trening u kojem je uključila i snagu, motoriku, brzinu, koordinaciju, brzinu i fleksibilnost.

Božićni sajam

Blagdansko vrijeme također je bilo obilježeno zdravim navikama. Notice su organizirale božićni sajam gdje su prodavali svoje ukrase načinjene od prirodnih materijala i suhog voća, a od donacija koje su skupili, odgojiteljice su im priredile posebno iznenađenje (puuuno poklona). Kako bi uključili cijelu obitelj na poticanje zdravih navika, roditelji su dobili zadatak da sa svojim djetetom naprave zdrave keksiće ili kolače te pošalju odgojiteljicama nekoliko fotografija i recept, kako bi po završetku projekta mogli napraviti svoju malu zdravu kuharicu. Projekt je došao na pola, ali Notice imaju još puno aktivnosti u kojima će usvojiti zdrave navike, a tko zna, možda uz zdrave navike osvoje i nagradu.

Tekst i fotografije: Marija Nater i Enia Majetić, odgojiteljice

Izrada povrtna salate

Izrada chia pudinga

Izrada zdravih kolačića (banane, zobene pahuljice, suncokretove sjemenke, kakao i med)

Izrada waffli od banana i zobenih pahuljica

Zdrave grickalice - sušene jabuke

Zdrava čokolada

Posjet Powerlifting teretani Virovitica

U koži glavnih likova

Na satovima SRZ- a nakon ove „top lektire“ i više je nego dobrodošla Abeceda prevencije - kratke petnaestominutne relaksacije s kojima smo se bavili tijekom prvog polugodišta

Sva jata spašavaju svijet - poručuje Ivana Šojat u svom romanu Oblak čvoraka.

Na satu razrednika Abeceda prevencije

Priprema za radionicu

Mobitel, ujutro, popodne, navečer, po noći, stalno. Svijet s iskrivljenim filterima. Želimo biti kao drugi, a to ne ide lako. Roditelji kažu da smo lijepi na svoj način, ali mi želimo biti drugačiji, bolji, kao oni drugi. Važna je unutarinja ljepota, branimo se. Bake su te koje nas vole, one misle da smo savršeni i uvijek daju dobre savjete. One su uspjele u svom životu. Naši roditelji s velikom strašću pričaju o postignutim rezultatima. Oni nisu imali pametne telefone i ne bore se s društvenim mrežama.

Želimo više i bolje

Naše mentalno zdravlje je upitno. Još uvijek rastemo, mijenjamo se i naš fizički izgled trenutno nije „zadovoljavajući“, mi želimo više i bolje. Drugi se smiju svakom našem nedostatku. Želimo što prije odrasti. Odlazak na rođendan stvara nelagodnu, ne znamo što nas tamo čeka, hoće li biti ugodno ili ćemo biti osramoćeni. Hoće li netko snimiti sve i to prikazati ružno na društvenim mrežama? Roditeljima ne smijemo ništa reći. Uvjerit ćemo ih da je sve bilo baš kako treba, a u sebi kuhamo i čekamo što će iskočiti online. Tako smo mladi, a već se borimo s gastritisom, psihijatar nas zove na razgovor, ali ni to ne pomaže. Psihologa u školi već smo posjetili. Uspješni smo na natjecanjima, a istovremeno predmeti poruge. Kako balansirati između dobrih i zločestih? Kako biti drugačiji od drugih, a uspjeti u društvu? Bake nas uvijek uče kako biti uljudan prema svima u društvu. Nekada je to bilo puno lakše. Crna kronika na televiziji nam ne ide u prilog.

Rješenje je u stvaranju jata

Mislili smo da se ovo događa samo u Americi, ali, nažalost, došlo je i do nas. Rješenje leži u stvaranju jata, zajedno smo jači i to je za sada jedini plan, samo se tako možemo obraniti od nasilja. Treba se konačno oduprijeti zlostavljačima zbog izrugivanja na mreži i fizičkog nasilja u razredu. Roditelji tako lijepo pričaju o svom djetinjstvu dok gledaju fotografije. I mi želimo da tako bude za nekoliko godina kada budemo gledali svoje fotografije iz škole. Svi imamo visoke ciljeve, pametni smo i vrijedni, u planu nam je završiti visoke škole i naći svoje mjesto u društvu. Želimo da nas zbog toga cijene. Dosta je šutnje, pokazat ćemo zube. Roditelji zlostavljača se prave da su njihova djeca zlatna, ali kada vide snimljene materijale sve se mijenja. Prijete, zločesti su, ne prihvaćaju. Toliko je materijala u našu korist, i slijepac bi progledao. Prijete tužbama. Lucija je htjela biti kao Sanda. Sanda je ipak izustila: „Oprosti!“ Prihvatit će pomoć iz matematike. Konačno se sve riješilo, svi se ljudi trebaju uvažavati. „Sva jata spašavaju svijet!“ Na satovima SRZ- a nakon ove „top lektire“ i više je nego dobrodošla Abeceda prevencije - kratke petnaestominutne relaksacije s kojima smo se bavili tijekom prvog polugodišta.

Sam svoj "influencer"

Svatko od nas razvija vlastite potencijale u skladu sa željama i potrebama, važno je prepoznati svoje pozitivne osobine i osobine drugih. Istaknuli smo i zbog kojih bismo osobina mi mogli biti nečiji idoli ili influenceri. Pripaziti ćemo i odmjeriti tko nam je iskreni prijatelj i uzor, junakinja Lucija je uspjela.

Volim samoga sebe

Važno je prihvatiti sebe, uočiti reakcije drugih o sebi i kritički razmišljati o njima. Svi imamo svoje jedinstvene kvalitete. Snimili

smo svoj selfie. Drugi su komentirali i lajkali. Nije lako pisati o sebi, lakše je pisati o drugima. Nije lako čitati tuđe mišljenje o sebi. Riječi su toliko moćne. Jezik je naše najjače oružje, od davnina poznato da nema kosti, ali može ubosti. Važno je prepoznati dobro kod sebe i drugih. Kad primijetimo svoje jake osobine i osobine drugih, gradimo pozitivnu sliku o sebi.

U ravnoteži

Svi ljudi imaju potrebe: fiziološke (hrana, voda, zrak, stan...), psihološke (potreba za ljubavlju, pripadanjem, moći, igrom, druženjem, opuštanjem, slobodom izbora i odlučivanja). Na različiti način ih zadovoljavaju. U životu biramo ono što nam najviše odgovara, sport, hobi, ljude i aktivnosti. Što raznovrsnije izaberemo, sretniji smo i ispunjeniji. Sve naše potrebe trebaju se zadovoljiti i na taj način imamo životnu ravnotežu. Usporedili smo to sa stolicom koja ima četiri noge, a jedna se od njih klima. Sve moraju biti čvrste.

Vremeplov

Naše su mogućnosti ograničene. Slika o sebi mijenja se tijekom odrastanja. Naši roditelji su uspješni, možemo i mi. Vrtić, osnovna škola, rođenje brata, sestre, preseljenje, uključivanje u grupe izvan škole, sve nas je to dočekalo i nije lako. Različito smo doživjeli ove situacije. Mijenjamo se fizički, kvalitetom i osobinama i to primjećujemo kod sebe.

Što znam o sebi

Cilj nam je bio upoznati sebe i druge, prepoznati svoje pozitivne osobine. Jako je važno da vidimo koje osobine posjedujemo, a koje bismo željeli imati. Međusobno smo procijenili naše osobine i povelili zajedničku raspravu. Shvatili smo da imamo osobine za koje do sada nismo ni bili svjesni. Svi smo zapravo „kvalitetni“ na svoj način i zajedno poput „jata“ smo jedna velika cjelina koja

može lijepo funkcionirati, želimo imati samo lijepa sjećanja na osnovu školu, s ponosom za nekoliko godina gledati naše razredne fotografije.

Odgovorno ponašanje na internetu

Internet ima prednosti i mane, moramo se snaći u rizičnim situacijama, razviti osobnu odgovornost u prevenciji nasilja putem interneta. Važno je razviti strategije samozaštite na društvenim mrežama. Koju bismo fotografiju ili materijal objavili? Zamislimo neku fotografiju prije objave, kako bismo se osjećali kad bi stajala na vratima naše sobe, našeg ulaza u kuću, zgradu, na vratima učionica naše škole. Nema povratka nakon objave neželjenih materijala koje netko može zloupotrijebiti.

Vodiš me, vodim te

Važan je timski rad. Samo kao tim možemo riješiti probleme. Treba se naći i u ulozi voditelja kao i dio tima. Nije lako voditi, svaki od nas je različit. Svatko će pronaći svoje mjesto u timu. Svi imamo svoje jake strane.

Na pustom otoku

Poznajemo li jedni druge? Pred nama su tvrdnje, more njih. Koja od njih se odnosi na naše prijatelje u razredu? Mislimo da sve jako dobro poznajemo, a pokazalo se netočnim. Svaki je dan prilika da se upoznamo. Nakon što smo se osvijestili oko ovoga pokušat ćemo se još bolje upoznati do kraja osmog razreda. Lucija i prijatelji su uspješni, možemo i mi. Iza nas su prvo polugodište, lektira, dio Abecede prevencije. Bolje smo upoznali sebe, kao da idemo na put, znamo koju opremu ponijeti i kojim putem ići dalje. Znamo u čemu smo jaki, a što možemo poboljšati. Svaki dan ćemo razmišljati o korisnim savjetima koje smo naučili i pokušati ih živjeti. „Sva jata spašavaju svijet!“ (Ivana Šojat – Oblak čvoraka)

Dora Reit i Tvrko Tomljanović, 7.d

Ako pišeš knjige, želiš da ih netko čita

Nije lako uhvatiti se u koštac i pisati o temama vršnjačkog nasilja, zlostavljanja, ovisnostima o alkoholu, drogama, videoigricama

Vesna Zvečić, Ivana Šojat i Mirjana Kotromanović

Ivana Šojat

Oblak čvoraka

Zadnji tjedan nastave u 1. pol., kada sve već miriše na Božić, ugostili smo poznatu književnicu za mlade i odrasle, rođenu Osječanku, Ivanu Šojat. Susret je organiziran u suradnji s Gradskom knjižnicom i čitaonicom Virovitica, a razgovor s književnicom vodile su Vesna Zvečić, školska knjižničarka i Mirjana Kotromanović, knjižničarka Gradske knjižnice. Povod za razgovor bio je objavljivanje novog romana pod nazivom „Onaj svijet vani“, ali i ostalih njezinih djela između kojih je „Oblak čvoraka“ u izboru književnih djela za cjelovito čitanje u 7.r. Moderatorica Vesna vodi razgovor s književnicom o temi romana, likovima, posebice glavnoj junakinji koja je izložena vršnjačkom nasilju, kako se nosi s tim problemom, kako se osjeća u tim trenucima, tko su promatrači nasilja, kako trebaju reagirati na zlostavljače, a često to ne čine niti pomažu žrtvi nasilja. Saznali smo zašto je roman baš takva naslova. Književnica ističe da je i sama bila žrtva vršnjačkog nasilja i da je pišući taj roman, vratila se u svoje

djetinjstvo i nije joj bilo lako. Ali danas je sretna što je svojim temama privukla pažnju velikog broja mladih čitatelja i dobro se osjeća zbog toga. „Ako pišeš knjige, želiš da ih netko čita“ - ističe književnica.

Zmajevi koji ne lete

Nije lako uhvatiti se u koštac i pisati o temama vršnjačkog nasilja, zlostavljanja, ovisnostima o alkoholu, drogama, videoigricama... Mirjana Kotromanović predstavlja njena ostala djela prvo Zmajevi koji ne lete. Motivacija za temu ovog djela bio je stvarni događaj i veoma potresna slika o dječaku koji se predozirao osvježivačem.

Učenici na književnom susretu

Onaj svijet vani

Predstavljajući roman „Onaj svijet vani“ književnica navodi kako je proučavala kako funkcioniraju mladi ovisni o igricama, istraživala, razgovarala s liječnicima psihijatrima. Istaknula je kako svi ti problemi utječu na mentalno zdravlje mladih. Pročitala nam je početak romana što može biti dobra motivacija da pročitate knjigu i saznamo što je bilo dalje. Neki su učenici zapazili ilustraciju naslovnice koja im se veoma svidjela. Zsigurno će ovaj susret potaknuti mnoge od nas da potražimo romane Ivane Šojat jer teme njezinih romana nikoga neće ostaviti ravnodušnim.

Tekst i fotografija: Nika Babec i Laura Barčan, 6. d

Borba protiv vršnjačkog nasilja

Pročitala sam knjigu Oblak čvoraka i shvatila da spisateljica Ivana Šojat piše o vršnjačkom nasilju i kako se suočiti s tim problemom u našem društvu. Lucija se godinama susretala s nasiljem pa tako i u osmom razredu kada je tome stala na kraj. Svakom nasilju treba stati na kraj zbog našeg mentalnog zdravlja. Najčešće se s nasiljem danas susrećemo na internetu, koje se također spominje i u knjizi. Luciju i ostale učenike ismijavali su na društvenim mrežama učenici iz grupe „Razredni idioti,„ Lucija

koja nije na društvenim mrežama sve je vidjela i zgrozila se kada su joj prijatelji pokazali. Djeca općenito ne vole i ne žele posjećivati mjesta na kojima ima previše ljudi zbog straha od izrugivanja. Djeca često postaju iskompleksirana i boje se tuđeg mišljenja. Dolazi i do razmišljanja o samoubojstvu, poput Siniše koji se bacio s trećeg kata, no nije poginuo. Taj primjer dokazuje moguće posljedice. Svi koji imaju mentalnih problema trebaju tražiti pomoć stručne osobe, no u ovom slučaju, učenici su se obratili

roditeljima i nastavnicima te riješili problem na sastanku. Uvijek se trebamo zauzeti za sebe i obratiti se nekome za pomoć, nebitno o kakvom nasilju ili nasilniku je riječ. Knjiga nam govori o čestim problemima današnje djece te kako se nose s njima. Savjetujem svima, koji imaju problema s izrugivanjem i ismijavanjem od strane vršnjaka, da pročitaju ovu knjigu jer ih može potaknuti na razvoj samopouzdanja i rješavanje problema.

Laura Radić, 7.b

Osvrt na knjigu Ivane Šojat

ONAJ SVIJET VANI

Roman „Onaj svijet vani“ govori o dječaku Kristijanu koji je sate provodio ispred računala igrajući računalne igrice. Zbog toga je zanemario svoju obitelj, stvarne prijatelje i školu. Roditelji su ga pokušali odvratiti od toga, a kako nisu uspjeli Kristijan je završio na psihijatriji jer je postao ovisan o računalnim igrama. U bolnici upoznaje različite ljude koji mu pokušavaju dokazati da je jedini pravi svijet onaj koji nije računalni. Kristijan s vremenom upoznaje i prave prijatelje te počinje razmišljati o svome životu i obiteljskim problemima. Knjiga govori o tome kako se neki mladi

ljudi osjećaju izgubljeno i usamljeno pa traže bijeg u igrama i mobitelima. To se dogodilo i Kristijanu zbog čestih svađa između mame Milice i tate Zvonka. No, svaki problem se može riješiti. Važno je razgovarati s drugima i potražiti pomoć kada nam je teško. Roman nam se svidio jer prikazuje problem današnjeg svijeta u kojem svatko na lagani način postaje gamer. Naučio nas je da nije dobro previše vremena provoditi za računalom te da je bolje živjeti u vanjskom svijetu, nego se izgubiti u virtualnom.

Dominik Koletić i Samuel Haić, 6. d

Mentalno zdravlje (higijena)

Higijena je nešto što se mora stalno održavati kao i mentalno zdravlje

Predavanje o mentalnom zdravlju

dr. Dejan Radaković

U školskom je holu predavanje za sve učenike 8.r. o zdravlju održao Dejan Radaković, dr. med. specijalist neurolog. Objasnio im je što radi neurolog. Postavio im je nekoliko pitanja kako bi zaključili zašto je to higijena napisana u naslovu današnje teme. Važna činjenica u svemu tome je da je zdravlje ono na čemu svi trebaju raditi. Kako to postići, mora se znati što sve utječe na kvalitetu zdravlja. Učenici su rekli svoje mišljenje o stresovima (javni nastup, pisanje ispita...), ali i saznali da stres može imati pozitivan i negativan učinak na ljudsko zdravlje. Dr. Radaković ističe koliko su važni trenuci u kojima ljudi uživaju (druženje, sport, glazba, čitanje, igrice...). Isto tako saznaju kad bol može biti pozitivna. Duhovito im govori o prvom čovjeku i "čovjekici" i zašto postoji bol.

Bez čega ne može ljudski rod
Dr. Radaković postavlja pitanje: „Što moramo u životu raditi?“ (8 stvari bez kojih ljudski rod ne može opstati). A je li mobitel u tim stvarima? Vrlo aktualan problem danas je što se ljudi previše oslanjaju na mobitel. Obraća se učenicima i postavlja pitanje: „Tko

misli da cijeli dan može bez mobitela?“ Odgovori učenika ugodno su ga iznenadili.

Vježbanje memorije

„Jako smo površni u stjecanju novih znanja“, ističe predavač. Daje im jedan primjer - ideš u neki novi grad, staviš navigaciju, i stalno gledaš u nju, ne obraćaš pažnju na sve to što te okružuje. Objasnjava im kako se to može napraviti na drugi način i vježbati memoriju. Mobitel treba kritički koristiti. Objasnjava im kraticu VAKOM (vizualno, auditivno, kinestetički, olfaktorno i gustatorno). Sve su to osjeti koji su potrebni za percepciju svega što ih okružuje. Važno je kombinirati sve te osjete. Uloga jezika u komunikaciji je vrlo važna. Mozak ne zna za ne. Kako reći? Nemoj biti zločest ili budi dobar.

Važnost međusobnih odnosa

Utjecaj na zdravlje svakako su i međusobni odnosi u razredu. „Tko se loše osjeća ako se svađate?“ postavlja pitanje dr. Radaković. Prirodno je da su ljudi različiti, ali sukobi i svađe sigurno nisu rješenje i sigurno utječu na mentalno zdravlje. Jako je važna dobra interakcija učenika i učitelja. Kao i komunikacija među

učenicima, uživo je sigurno jača i kvalitetnija.

Hrana i spavanje

„Higijena je nešto što moramo stalno održavati. I zato je mentalno zdravlje ono na čemu stalno morate raditi. Ono što morate ponijeti sa sobom je da je to proces“, ističe dr. Radaković. Na taj proces utječe i spavanje koje je jako važno za tjelesno i psihičko zdravlje. To svakako treba biti 8 sati. Prehrana je jako važna, disanje punim plućima, ne plitko disanje. Voda je jako važna i tijekom dana trebalo bi popiti oko 1,5 l vode.

Sportske vještine

„Ono što možete napraviti za svoje zdravlje je bavljenje sportom. Sport je jako važan za zdravlje. Vještine su to koje će pomoći i u bolestima. Brže ćete se oporaviti. Sve su to čimbenici koji utječu na zdravlje svih ljudi, posebice mladih“, kaže predavač. Porukom „Bavite se bilo kojim sportom“ dr. Radaković završava svoje predavanje koje će zasigurno potaknuti sve učenike na razmišljanje što sve moraju učiniti kako bi bili što zdraviji.

Tekst i fotografija: Petra Pavlek, 8.e

Što znači biti mentalno zdrav?

Na zdravlje utječu stvari koje nas čine sretnima - naši hobiji, sport, glazba, putovanja

Učenici 5.d pozorno slušaju predavačicu

Kako pomoći učenicima pred pisanje ispita, odgovaranje ili imati javni nastup?

Pitanja su to na koja je klinička psihologinja Ivana Kostelac, koja radi u Općoj bolnici Virovitica, imala u temi predavanja koje je održala u 5.d. Nakon uvodnog dijela u kojemu im je objasnila neke pojmove - stres, anksioznost, strah i sl. učenici su vrlo aktivno sudjelovali u razgovoru s predavačicom. Pokazali su koliko oni poznaju tu tematiku, ali i naučili dosta toga novoga. Učenici su imali mnoštvo pitanja, ali su govorili o svojim osjećajima kojima su zaočupljeni kad trebaju odgovarati (uzbuđenost, ubrzano lupanje srca, brzo pričanje, strah da će sve zaboraviti, strah od ocjene, povučenost, nesigurnost u sebe, blokiranje mozga, glavobolja, vrtoglavica, sram, tuga, izbjegavanje ispitivanja, plač...).

„Nagrade li vas roditelji, pohvale li vas?“ pitala je predavačica učenike. Rekli su da ponekad čuju pohvalu, ali ne uvijek unatoč dobrom uspjehu.

Što kad pišemo ispite

Što je važno pred ispite? Predavačica ističe da je jako važno dobro se naspavati. Trebaju očekivati da će imati malu dozu tjeskobe (pozitivnu) jer to znači da im nije svejedno. Za vrijeme ispita - važna je koncentracija, riješite ono što znate pa onda idete dalje. Morate misliti pozitivno, vježbala sam, učila, razgovarala s prijateljima... Paziti na vrijeme na ispitu, da vam se ne dogodi da vam ostane puno zadataka. Ako vam je teško, morate disati duboko. Udah - 3 sekunde, izdah - 6 sekundi.“ U

nekim se trenutcima možemo poslužiti nekim predmetima kako bismo odmakli nervozu, strah. Predavačica je dala neke savjete - kako se nositi s anksioznošću (prije ispita - početi učiti na vrijeme, rasporediti gradivo na dijelove). Ako se vrijeme dobro organizira, neće biti problema. Kako učiti, gdje učiti (bez raznih ometača). Nagrada je jako bitna za dobar uspjeh.

„Nagrade li vas roditelji, pohvale li vas?“ pitala je predavačica učenike. Rekli su da ponekad čuju pohvalu, ali ne uvijek unatoč dobrom uspjehu.

Općenito o zdravlju

Što je važno općenito za naše zdravlje? Stvari koje nas čine sretnim - naši hobiji, sport, glazba, putovanja, vježbanje... Na pitanje jedne učenice predavačica objašnjava problem koji bi upućivao na skrivenu depresiju - drukčije ponašanje od onoga kako je bilo prije. Treba prepoznati što se događa i kako pomoći? Najbolje je da se obavi razgovor s nekim odraslim osobama. „Uvijek su učitelji, razrednici, stručne suradnice ili ja u bolnici za vas. Kad se netko osjeća loše, treba to podijeliti s nekim. U kakvoj god situaciji se našli, uvijek treba tražiti pomoć“- ističe na kraju psihologinja te pohvaljuje učenike za odličnu suradnju tijekom cijelog predavanja i ugodnoj atmosferi u razredu.

Tekst: Katja Rašić i Tea Šegić, 5.d

Ivana Kostelac u 5.d

Važno je cijeliti svaki korak

Zapravo sam cijeli život u školi, jer uz navedene završene škole i fakultete kontinuirano učim i pohađam različite edukacije vezano uz rad s djecom kako bih što bolje i kvalitetnije mogla obavljati svoj posao

Ivana, molim Vas da nam se predstavite u nekoliko rečenica.

Moje ime je Ivana Kostelac, dječji sam klinički psiholog, zaposlena sam u Općoj bolnici Virovitica. Prva četiri razreda sam završila u područnoj školi u Milanovcu, a osnovnoškolsko obrazovanje sam završila u matičnoj školi u Virovitici. Nakon toga sam završila Opću gimnaziju u Virovitici, zatim Studij psihologije na Filozofskom fakultetu u Osijeku, a nedavno i Specijalistički studij kliničke psihologije u Zagrebu. Kad bolje razmislim, zapravo sam cijeli život u školi, jer uz navedene završene škole i fakultete kontinuirano učim i pohađam različite edukacije vezano uz rad s djecom kako bih što bolje i kvalitetnije mogla obavljati svoj posao. Uz navedeno sam i član udruge Dijabetes klub tip 1 gdje kao psiholog svojim savjetima pomažem djeci i njihovim roditeljima da se lakše nose sa svojom bolešću.

Možete li se prisjetiti kako je izgledalo razdoblje osnovnoškolskog obrazovanja?

Kada se sjetim razdoblja osnovne škole, ne vežem ga uz neku muku oko učenja. Bila sam odlična učenica, ali sjećam se i da sam redovito učila. Zaokupljena sam bila različitim natjecanjima koja su većinom bila vezana uz neki kreativni izričaj, poput LiDraNa. A dosta vremena sam tada ulagala i u treniranje rukometa, a kasnije i košarke. Sjećam se da sam tada u školi izgradila sliku odlične učenice, koja je marljiva i sklona pomagati drugima, no istovremeno se sjećam i da mi je razdoblje viših razreda osnovne škole bilo razdoblje intenzivnog traženja sebe, tko sam i što sam, koje je završilo negdje u srednjoj školi. Sjećam se i razdoblja zamora od učenja, kada sam

Ivana Kostelac, klinički psiholog

željela upisati neku srednju školu nakon koje se odmah može početi raditi, samo da ne bih više morala učiti. Taj zamor je prepoznala moja razrednica Terezija Levanić (pok.) i tada mi je očitala dobru lekciju vezano uz moje želje ne dopuštajući da odustanem od lijepih stvari koje su preda mnom samo zato što sam umorna.

Što Vas je najviše oblikovalo kroz osnovnoškolsko obrazovanje?

Rekla bih i uspjesi i neuspjesi. Uspjesi koji su bili nagrada za uloženi trud i odricanja, a neuspjesi jer sam iz njih naučila kako se ne trebam ponašati i što trebam kod sebe ispravljati kako bih sljedeći put neki zadatak ili

situaciju odradila bolje i uspješnije nego do sada. Svaki neugodan osjećaj, i u kontaktima s vršnjacima i nastavnicima, razvio mi je osjećaj empatije, koji je danas jedan od glavnih alata u mom radu s djecom.

Imate li osjećaj kao psiholog, da se današnja djeca razlikuju od generacija djece kada ste završavali osnovnu školu?

Djeca, pa i ljudi, uvijek imaju iste potrebe. Potrebu za privrženošću, ljubavi, sigurnošću, samoostvarivanjem... ono što je različito u generacijama nekada ranije i sada je način života kojim živimo. Današnja djeca su izložena velikom broju informacija putem tehnologije, što je s jedne strane pozitivno jer lakše uče

Ivana na LiDranu kao autorica literarnog rada

Bila sam u ekipi rukometašica škole

Član udruge Dijabetes klub tip 1

sadržaje, no istovremeno im i šteti jer ponekad nisu dovoljno razvojno zreli procijeniti što je dobro a što štetno za njih uslijed čega se onda teže nose s nekim zahtjevima i situacijama kojima su izloženi, a kojima mi tada nismo bili jer tada tehnologija nije bila toliko razvijena. Na primjer, u naše vrijeme se vršnjačko zlostavljanje događalo samo u razredu, dok se čekao autobus ili na igralištu, a nakon toga bi dijete otišlo kući i bilo zaštićeno. Danas se takve

stvari odvijaju i putem društvenih mreža tako da djeca nikada nemaju "odmor" od nasilnih ponašanja kojima su izložena.

Što biste ostavili kao poruku svakom djetetu i roditeljima?

Djeca bih poručila da ne odustaju od svojih snova samo zato što ih ne mogu ostvariti odmah. Važno je cijeliti svaki korak, odricanje i novo naučeno jer to su stepenice kojima ćemo se kasnije popeti do uspjeha. A koliko je stepenica potrebno? To nitko ne zna... zato

je i važno ustrajati. 12 Roditeljima bih poručila da budu podrška svojoj djeci i da ih pokušaju "vidjeti". Ponekad roditelji misle da je nešto najbolje za dijete iz svojih uvjerenja, no prepoznati potrebu svog djeteta u određenom trenutku i reagirati na nju kako treba najbolja je roditeljska vještina koja dugoročno kvalitetno izgrađuje odnos roditelja i djeteta.

Tekst: Saša Babić, 5.d
Fotografije: Ivana Kostelac

Školski preventivni program

ŠKOLA DRUGI DOM

Cilj je potaknuti učenike da što manje budu na mobitelima i da više brige posvete svom mentalnom zdravlju

Naša škola provodi projekt Škola drugi dom u sklopu Školskog preventivnog programa koji financira Ministarstvo znanosti i obrazovanja. Voditeljica projekta je dr.sc. Jasna Razlog-Grlica. Cilj je potaknuti učenike da što manje budu na mobitelima i da više brige posvete svom mentalnom zdravlju.

Radionice s učenicima 5.r.

Učenice sedmih i osmih razreda stručne suradnice Sanja Milković Šipek i Sanja Lještak poučile su kako treba voditi radionice. Nakon toga održale su radionice učenicima petih razreda o meditaciji, zdravoj prehrani i tjelesnoj aktivnosti, a suradnik u projektu bio je učitelj Mario Hrženjak.

Nagrada za trud i rad

Krajem školske godine učenici uključeni u projekt Škola drugi dom te u GLOBE program i dodatnu nastavu iz Biologije vlakom su se zaputili u posjet Zagrebu. To im je bila nagrada za trud i rad tijekom godine. Tamo su zajedno s voditeljicama Anom Tonković, Sabrinom Klement i Jasnom Razlog-Grlicom obišli Zoološki vrt. Učili su o kralježnjacima i drugim životinjama te su mogli dodirnuti zmiyu. Ručali su u restoranu Kod morskog lava. Bio je to zanimljiv put gdje su uz druženje svi nešto i naučili.

Ema Jakupec, 8.r.

Predavanje u ZOO

Učenice u projektu Škola drugi dom

Ankete u petim razredima

Učenici 5.r. sudjelovali u anketi

Uvid u podatke iz ankete otkriva obrasce korištenja društvenih mreža kod učenika 5. razreda:

Učestalost korištenja: Većina učenika (15) koristi društvene mreže svakodnevno, dok ih nekoliko koristi nekoliko puta tjedno (3) ili rijetko (2).

Vrijeme provedeno na mrežama: Najviše učenika (9) provodi između 30 i 60 minuta dnevno na mrežama, dok manji broj provodi više od 2 sata (4) ili između 1 i 2 sata (4).

Omiljena mreža: TikTok, YouTube i Snapchat su omiljene mreže jer ih učenici smatraju zabavnima. **Komunikacija s prijateljima:** Većina učenika (14) koristi mreže za čestu komunikaciju s prijateljima. **Važnost „lajkova“:** Većini učenika „lajkovi“ nisu bitni (10), iako je za manji broj to pomalo važno (8).

Negativna iskustva: Polovina učenika (10) je doživjela neugodne situacije poput zlostavljanja. **Razgovor s roditeljima:** Samo 6 učenika često

razgovara s roditeljima o objavama, dok njih 5 nikada ne razgovara. **Utjecaj društvenih mreža:** Učenici su podijeljeni – neki smatraju da mreže imaju pozitivan (13), a neki negativan utjecaj (14) na mlade.

Mentalno zdravlje: Većina učenika (17) smatra da društvene mreže utječu na mentalno zdravlje mladih. Ovi odgovori sugeriraju visoku razinu angažmana učenika na društvenim mrežama, ali i svijest o njihovim utjecajima, posebno na mentalno zdravlje. **Učenici u anketi:** Ivan Bogdan, Pavla Andrašić Kolarić, Lana Lanščak, Hana Jemić, Marko Ladović, Petra Smetiško, Katja Rašić, Noa Fereža, Lea Blažević, Marko Mijok, Ilijana Vidović, Maša Ružman, Lukrecija Oklopčić, Jan Škvarić, Una Grdić, David Božičević, Anamarija Dalpont, Dina Denac, Lota Kucljak, Lucija Turkalj.

Anketu provela Sara Koletić, 5.a

Radionica na satu Engleskog jezika

Izrada stripa

Glavni je lik stripa doktor koji dijeli korisne savjete o očuvanju mentalnog zdravlja

David, Dominik, Samuel i Ivano

Učenici šestog razreda, Dominik Koletić, David Kolesarić, Ivano Gojević-Zrnić i Samuel Haić, izradili su strip o mentalnom zdravlju. Strip je napravljen na satu Engleskog jezika uz pomoć nastavnice Danijele Žarković. Glavni je lik stripa doktor koji dijeli korisne savjete o očuvanju mentalnog zdravlja. Naglašava kako ne smijemo postati ovisno o bilo čemu, kako trebamo prevladati depresiju i uvijek se sjetiti da nikada nismo sami. Izrada stripa omogućila je učenicima vježbanje engleskog jezika, istraživanje ove važne teme te promišljanje o važnosti održavanja mentalnog zdravlja.

David Kolesarić, 6.d

Razvoj emocionalne otpornosti i mentalno zdravlje

Međuzupanijski stručni skup

Program je uključivao četiri predavanja koja su obradila ključne teme vezane uz mentalno zdravlje i metode podrške učenicima

U našoj je školi održan Međuzupanijski stručni skup pod nazivom „Razvoj emocionalne otpornosti i mentalno zdravlje“. Skup je okupio učitelje razredne nastave iz Osječko-baranjske, Virovitičko-podravске i Požeško-slavonske županije. Cilj skupa bio je osnaživanje učitelja u području emocionalne otpornosti i

očuvanja mentalnog zdravlja djece i adolescenata kroz edukaciju o praktičnim strategijama i alatima za rad u školskom okruženju. Program je uključivao četiri predavanja koja su obradila ključne teme vezane uz mentalno zdravlje i metode podrške učenicima. Stručni skup je sudionicima pružio vrijedne

uvide i konkretne alate za unaprjeđenje rada u učionici. Predavači su ponudili primjenjiva znanja, a povratne informacije sudionika potvrdile su visoku razinu zadovoljstva kvalitetom sadržaja i njegovom aktualnošću.

*Sanja Sakal, mag.prim.educ., učitelj savjetnik
Fotografija – www.icv.hr*

Prevenција mentalnog zdravlja

Anksioznost i depresija najčešći su mentalni poremećaji adolescenata

U posljednje vrijeme dosta se govori o važnosti zaštite mentalnog zdravlja. Djeca i mladi su osobito ranjiva skupina. Anksioznost i depresija su najčešći mentalni poremećaji adolescenata. Mnoga ponašanja adolescenta pripisujemo „pubertetu“ i mislimo da će proći sama od sebe. Svaka odrasla osoba koja prati dijete pita se hoće li prepoznati kada se više ne radi samo o neraspoloženju, nego je već riječ o depresiji. Odrasli ne žele da budu uznemireni školom i ispitima, odnosima s vršnjacima, žele ih zaštititi od tjeskobe koju osjećaju u socijalnim situacijama. Kako da svatko od nas prepozna da mu je narušeno mentalno zdravlje i da je trenutak da se

Glumci predstave i stručne suradnice škole

potraži stručna pomoć, pitanje je koje svakodnevno muči dio učenika, roditelje, ali i odgojno obrazovne radnike. Kad slomimo ruku, dobijemo upalu pluća ili bilo koju drugu fizičku bolest, idemo liječniku, ali kad nas boli „negdje unutra“, ne znamo ili ne želimo potražiti pomoć. MN: Gosti u školi Teatar Tirena Upravo zbog gore navedenih razloga za učenike 8. razreda u sklopu 17. Tjedna psihologije organizirana je predstava „U mojoj glavi“ u izvedbi Teatra Tirena. Predstava se bavi mentalnim zdravljem, primarno anksioznošću i depresijom te time koliko je važno na vrijeme potražiti pomoć. Priča je to o dvoje tinejdžera, Borni i Vanji.

Borni čeka važna odluka i kako vrijeme odmiče, on je pod sve većim pritiskom. Postaje tjeskoban i dobiva napadaje panike. Vanja trenira odbojku i ostavlja dojam vesele i samosvjesne osobe. No počinje se osjećati sve lošije a ne zna zašto, gubi interes za stvari koje su je prije veselile i postaje bezvoljna. Iako je to bio tjedan drugog dijela učeničkog zimskog odmora, velik broj učenika osmihih razreda odvojio je dio svojeg slobodnog vremena i došao na predstavu što nam je pokazalo potrebu za ovakvim temama.

Sanja Milković Šipek i Nina Babić, stručne suradnice

Digitalni mediji i mentalno zdravlje

Na satu Hrvatskog jezika s nastavnicom Renatom Sudar učili smo o digitalnim medijima i mentalnom zdravlju. U sklopu ove teme nastavnica nam je pripremila radionicu. Na početku smo pogledali videouradak o utjecaju digitalnih medija na mentalno zdravlje. Po završetku nastavnica nam je postavila pitanje: "Zašto koristite društvene mreže?"

Odgovore smo zapisivali u svoje bilježnice nakon čega smo ih čitali pred cijelim razredom. Odgovori su bili različiti, ali su mnogi od nas napisali da je to komunikacija s prijateljima. Bila je to motivacija za temu kojom smo se bavili na radionici. Nastavnica nam je podijelila šarene papiriće na koje smo morali zapisati osobine koje bi trebao imati svaki pravi prijatelj. Papiriće smo zalijepili na pano. Nakon toga nastavnica nam je podijelila

listiće na kojima su bile navedene radnje koje možemo raditi s prijateljima, a mi smo morali staviti plus ili minus pored svake radnje koja se može ili ne može obavljati uživo ili virtualno s prijateljima. Pred kraj sata podijelili smo se u dvije grupe te smo započeli raspravu o prednostima i nedostacima

digitalnih medija. Jedna grupa imala je zadatak braniti digitalne medije te isticati njihove prednosti, dok je druga grupa isticala mane digitalnih medija. Ipak se većina odlučila da je komunikacija s prijateljima uživo bolja. Ova radionica jako nam se svidjela i voljeli bismo imati još sličnih radionica.

Tekst i fotografija: Nika Babec i Petra Sapljivi, 6.d

Parlaonica na satu Informatike

INTERNET DOBAR SLUGA ILI LOŠ GOSPODAR

Ines Kovač, Tessa Luna Keserica, Lota Kečkiš, 7.r.

Povodom Europskog mjeseca kibernetičke sigurnosti na satu Informatike raspravljali smo o tome je li internet dobar sluga ili loš gospodar, o dobiti društvenih mreža i njihovim lošim stranama, o tome je li lakše održavati offline ili online prijateljstva, razlozima zbog kojih dolazi do ovisnosti o internetu, o vršnjačkom nasilju online, krađi identiteta i problemu lažnih informacija. Bili smo podijeljeni u dvije grupe te su tri učenice bile sutkinje. Nastavnica nam je pripremila pitanja na koja smo trebali odgovoriti i argumentirati

što smo bolje mogli. Tjedan dana ranije pripremali smo se za parlaonicu kako bismo bili što spremniji i sigurniji u naše odgovore koje su naše sutkinje pozorno slušale i pratile. Svaki učenik imao je priliku argumentirati i iznijeti svoje mišljenje. Bilo je napeto jer je svakoj grupi neko pitanje bolje sjelo pa su bolje i odgovorili. Naravno uz nas je cijelo vrijeme bila naša nastavnica koja nam je pomagala i bodrila nas kroz cijelu parlaonicu. Na kraju je jedan učenik, u ovom slučaju, učenica iz svake grupe iznijela je završnu

riječ. Sutkinje su tada glasale i dale bod za grupu za koju su mislile da je bolje argumentirala svoje stajalište. I tako je grupa koja se zalagala za to da je internet dobar sluga dobila 3 boda i odnijela pobjedu. Tijekom cijelog sata bilo je zabavno i napeto te bih voljela ponoviti nešto slično i sudjelovati u još parlaonica! U raspravi su se posebno istaknule učenice Mia Drajić i Laura Radić te učenici Patrik Grahovac i Roko Posavac.

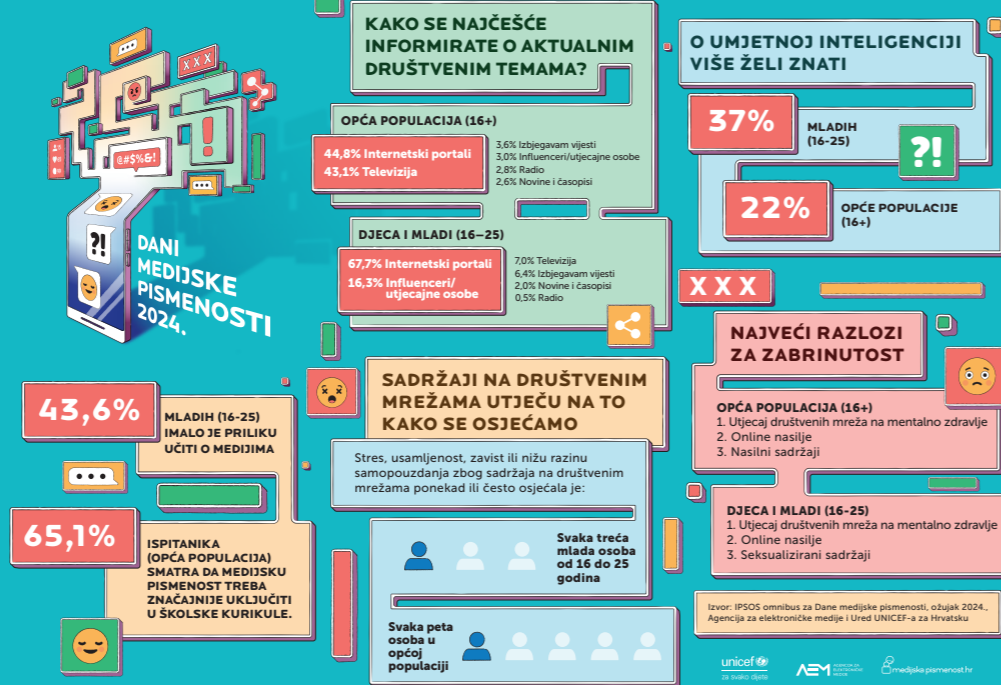
Laura Radić, 7.b

Predstavljena
internetska stranica

TOČNO TAKO

Cilj je pomoći korisnicima razlikovati istinite vijesti od lažnih te ispraviti netočne informacije

Internetska stranica *Točno tako* (www.tocnotako.hr) je stranica posvećena provjeri točnosti informacija u medijima i na društvenim mrežama. Njen cilj je pomoći korisnicima razlikovati istinite vijesti od lažnih te ispraviti netočne informacije. Stranica se bavi raznim temama: političkim, ekonomskim, obrazovnim, zdravstvenim, povijesnim, ekološkim, društvenim te temama iz svakodnevnog života. *Točno tako* je suradnička platforma koja je predstavljena javnosti 18. listopada 2024. u okviru projekta „Uspostava sustava provjere točnosti informacija”.

Informacije koje se objavljuju na platformi provjeravaju provjeravatelji informacija (*fact-checkeri*). Svrha razvoja platforme *Točno tako* je razmjena podataka, znanja, spoznaja i alata razvijenih u okviru neovisnih projekata namijenjenih borbi protiv dezinformacija. *Točno tako* je vrijedna stranica za sve koji žele bolje razumjeti informacije u medijima i na internetu. Pomaže u prepoznavanju istine, a time osvježava i medijsku pismenost ljudi što je važno u današnjem digitalnom dobu.

Dominik Koletić, 6.d

Izvor:

www.medijskapismenost.hr

Dodatna nastava Informatike

Kako umjetna inteligencija utječe na mentalno zdravlje

Na satu dodatne nastave Informatike nastavnica Doroteja Dragojević nam je dala zadatak da napravimo videomamac na temu "Kako umjetna inteligencija utječe na mentalno zdravlje" u aplikaciji Microsoft ClipChamp. Izrada videomamca započela je prikupljanjem podataka i slika. Bilo nam je teže koristiti program jer smo se tek upoznali s njim. Videomamac nismo stigli napraviti na satu pa smo ga napravili kod kuće. Imali smo puno kreativnih ideja kako ćemo napraviti videomamac. Kada smo

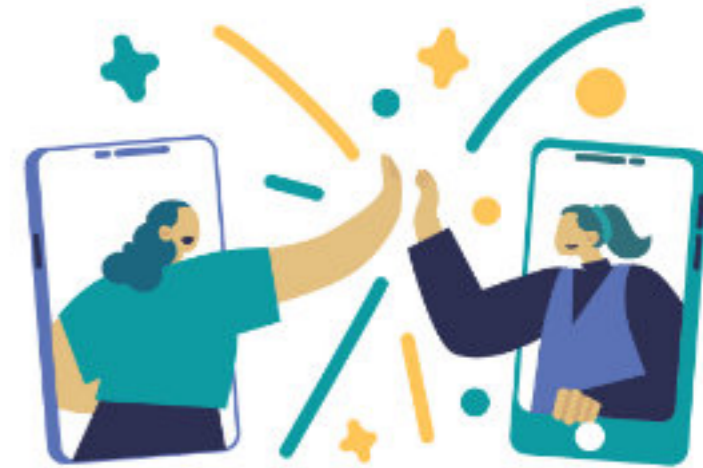
ušli u program, odabrali smo predložak koji nam se sviđa. Na predložak smo stavljali tekst, animacije, slike, prijelaze i glazbu. Nakon toga namještalimo pozicije teksta i slika dok nije bilo savršeno. Poslali smo ih nastavnicima. Na idućem satu dodatne nastave nastavnica je pogledala sve vidomamce i zaključila da su svi jako dobro osmišljeni i napravljeni. Dok smo ih radili, naučili smo raditi u programu ClipChamp i jako smo se zabavili.

Samuel Haić i Dominik Koletić, 6.d

Programi za sigurno okruženje odrastanja

Znamo li ABeCeDu prevencije

Ove školske godine na nacionalnoj razini je pokrenut preventivni program Abeceda prevencije. Program je usmjeren educiranju i senzibiliziranju svih djelatnika škole, a nakon toga učenika i roditelja

Razvoj preventivnih programa

Škola je društvo u malom, mjesto gdje se susreću i svakodnevno družte različita djeca. Tijekom njihovog odrastanja odgajamo ih zajedno s roditeljima. Prenosimo im vrijednosti slobode, odgovornosti, solidarnosti, uvažavanja, znanja, poduzetnosti, identiteta i integriteta. Kurikulumi određuju što će učenici učiti kako bi se vješto izražavali na materinjem i stranom jeziku, kako bi lakše spoznali svijet oko sebe i kako bi poznavajući prošlost mogli utjecati na bolju budućnost. Učimo ih da je važno uz sve znanje koje posjeduju posjedovati i osobine dobrog čovjeka. Razvojem preventivnih programa u školi nastojimo prepoznati što našoj djeci treba da do izražaja dođu njihove snage i vrline.

Abeceda prevencije

Ove školske godine na nacionalnoj razini je pokrenut preventivni program Abeceda prevencije. Program je usmjeren educiranju i senzibiliziranju svih djelatnika škole, a nakon toga učenika i roditelja. Dio usmjeren učenicima podijeljen je na tri tematska dijela koja se provode sa svim dobnim skupinama na satovima razrednika. U prvom polugodištu na satovima razrednika smo radili na razvoju samopoštovanja i pozitivne slike o sebi koja omogućuje učeniku prepoznavanje vlastitih sposobnosti, izražavanje osobnosti i prepoznavanje njegovog doprinosa zajednici.

Započeli smo s provedbom druge teme koja se usmjerava na razvoj suradničkih vještina koje učeniku omogućavaju stvaranje međuljudskih odnosa u kojima uspješno zadovoljavaju vlastite potrebe, bez ugrožavanja potreba drugih, te doprinose uzajamnom razumijevanju, podršci, osjećaju zajedništva i razvoju prijateljskih odnosa.

Stručna predavanja za roditelje

Znamo da su naši učenici ponajprije članovi svojih obitelji stoga se u provedbi ovih tema oslanjamo na partnerski odnos s roditeljima. Primjećujemo da roditelji traže podršku i pomoć u usavršavanju roditeljskih vještina potrebnih za odgoj djeteta u suvremeno doba. U našem nastojanju da budemo izvor podrške i roditeljima, tijekom 1. polugodišta organizirali smo predavanja za roditelje u suradnji s Obiteljskim centrom Virovitičko-podravke županije, a tijekom drugog polugodišta nastavljamo s aktivnostima za roditelje predložene upravo preventivnim programom Abeceda prevencije. Obitelj je najmanja jedinica društva i stoga ako želimo bolje društvo u kojemu će odrastati naša djeca, moramo kao odgojno-obrazovna ustanova biti uz naše roditelje kada se odgajanje učini teškim zadatkom.

Tekst: stručna suradnica psihologinja
Sanja Milković Šipek, prof.

Što mora imati dobar prijatelj i odnose koje želim graditi (online ili uživo) koja je jedna od tema Abeceda prevencije

Patrik, Išmael, Bruno, Jan i Filip, 6.e

Lara Lončarić i Petra Šukunda, 6.a

"Scrollanje" ugrožava zdravlje

U 21. stoljeću smo svi okruženi medijima. Njima je često vidljiva samo dobra strana, ali ima i svojih negativnih čimbenika. Zbog njihove lažne strane mi počinjemo vjerovati da je stvarnost i to ugrožava naše mentalno zdravlje. Najčešća tema jest fizički izgled koji mediji prikazuju da moramo biti savršeni, to jako utječe na naše mentalno zdravlje. Utječe do te mjere da postajemo bolesni i ovisni o svome izgledu te do manjka samopouzdanja. Mladi dobivaju loše mišljenje o sebi, većina cura počinje misliti da su debele i da nisu dovoljno lijepe. U takvim slučajevima najčešće dolazi do bulimije i anoreksije.

Stvarni i virtualni svijet

Ako smo previše na internetu i društvenim mrežama, dolazi do zaboravljanja stvarnosti i postajemo ovisni o virtualnom svijetu. Zaboravljamo naše zdravlje koje je najvažnije. Kvaram nam se vid i smanjuje logično razmišljanje, izostavljamo naše stvarne prijatelje i više pričamo s virtualnim prijateljima, kvare nam se ocjene i želja za učenjem te ponašanje prema drugima. Svakodnevne obaveze, testovi, ispitivanja stvara nam veliki stres. Pod utjecajem stresa svatko će uzeti prvu stvar koja nam stvara zadovoljstvo, a to je mobitel koji sve više i više mladih te djece koristi svakodnevno.

Mala djeca koja bi trebala zdravo i neometano odrastati, koriste mobitele i razne uređaje. Svjetlost ekrana im može oštetiti vid, zbog čega bi mogli nositi naočale u budućnosti. Internet škodi maloj djeci, ali ne u potpunosti, ako djeca gledaju edukativne i obrazovne sadržaje u primjerenj količini, mogu puno toga naučiti. Mi smo također kao mala djeca, smijemo i možemo koristiti internet u primjerenj količini, ali nam fizičko i mentalno zdravlje treba biti najvažnije.

Lorena Erceg, Petra Sapljivi, 6.d

Saznajemo za vas

Principi društvenih mreža

Petra Sapljivi, 6.d

Društvenim mrežama je glavni cilj zarada te samim time sve društvene mreže funkcioniraju na tri principa. Društvene mreže postale su dio naše svakodnevne komunikacije. Tijekom vremena koje provedemo na društvenim mrežama one prikupljaju podatke o nama. Društvenim mrežama je glavni cilj zarada te samim time sve društvene mreže funkcioniraju na tri principa. Prvi princip na kojem sve društvene mreže funkcioniraju je DRUŠTVENA POTVRDA. Prirodno želimo što više "lajkova" i što više pratitelja na društvenim mrežama, a s povećanjem tih brojk bolje se osjećamo. Za ovaj princip se može reći da je "čista" psihologija. Drugi princip je PERSONALIZIRANI SADRŽAJ. Na temelju objava koje stavljamo na društvene mreže, kao i na temelju objava koje mi "lajkamo" ili komentiramo, društvene mreže prikupljaju podatke o našim interesima, kao i o

stvarima koje nam se sviđaju. Samim time, društvene mreže nam prikazuju objave koje nam odgovaraju i koje su povezane s našim interesima. To za posljedicu ima to da ostajemo "zatočeni" u svojem svijetu bez sadržaja koji nam mogu širiti perspektivu. S obzirom da društvene mreže zarađuju svakim našim klikom, kako bi što više zaradile prikazuju nam reklame na koje ćemo kliknuti ili objave koje ćemo "lajkati". Treći, i zadnji, princip je NAGRADA. Svaki put kada otvorimo neku društvenu mrežu dočeka nas mnoštvo novih objava. Također, svaki put kada osvježimo svoju naslovnicu s objavama pokažu nam se nove, zanimljive objave. Tu su, također, i brojni podsjetnici s obavijestima koje smo propustili. Na kraju, možemo zaključiti da ova tri principa imaju za cilj to da mi ostajemo aktivni na društvenim mrežama.

Nika Babec, 6.d (izvor: www.medijiskapismenost.hr)

Teološki govor o zdravlju

Briga suvremenoga čovjeka o vlastitom zdravlju bilježi tendenciju rasta. Razlog tomu zasigurno čine niz faktora, viša razina samosvijesti, bolji životni standardi, razvoj znanosti kao i niz drugih faktora. Kršćansko poimanje zdravlja, osim antropološke, uključuje i teološku dimenziju.

Definicija zdravlja Svjetske zdravstvene organizacije 1984. godine uz trostruku dimenziju blagostanja: tjelesnog, mentalnog i društvenog, ovoj je definiciji dodala je i četvrtu dimenziju: duhovnu, "iako se poimanje duhovnoga ovdje bitno razlikuje od kršćanskog poimanja duhovnoga koje se uvijek okreće Bog, što je konstitutivni aspekt čovjekova bića."

Teologija kao humanistička znanost iako u svom istraživanju koristi metode kao i duge znanosti, ipak kao znanost specifična je u svom polazištu, istraživanju pa tako i u rezultatima. Teološki pristup zdravlju, iako specifičan po svojoj naravi, daje velik doprinos u brizi za zdravlje čovjeka dajući jedan drugačiji smisao i bolesti i patnji, nudeći konkretnu pomoć, što je ozbiljan kvalitativni doprinos suvremenom društvu (palijativna skrb, hospicij, komune i slično) što možemo gledati kao terapeutsko poslanje Crkve današnjice.

Teološka je interpretacija zdravlja mnogo složenija i ne promatra zdravlje kao stvarnost u sebi, nego uvijek u odnosu na sveukupnost čovjekova života te spasenjsko-eshatološku perspektivu. Zato se u različitim teološkim rječnicima zdravlje redovito spominje u kontekstu bolesti, smrti, spasenja, etike i morala." U Bibliji ne nalazimo eksplicitnu definiciju zdravlja, no koristeći se biblijskom antropologijom pokušat ću pojasniti specifičnost teološkog govora o zdravlju. U starozavjetnim tekstovima Bog je prikazan kao onaj koji daje zdravlje, koji je izvor zdravlja i blagostanja (usp. Izl 15, 26; Pnz 32, 39; Lev 26, 14 – 16). Za Stari je

zavjet dakle zdravlje znak savezničkog zajedništva s Bogom. Zdravlje se u Bibliji ne odnosi na puko tjelesno stanje čovjekova bića, nego na integritet čovjeka kao osobe, odnosno obuhvaća čovjeka u svoj složenosti njegova bića, u njegovom tjelesnom, duševnom i duhovnom aspektu. Hebrejska riječ šalom, riječ koja se koristi kao pozdrav (heb. שָׁלוֹם) izvorno znači mir, no njezino značenje je zapravo puno dublje, ono označava potpunost, ispunjenost i zdravlje. U Novom zavjetu Isus svojim djelovanjem bolest stavlja u jedan drugačiji kontekst s novim značenjem. Govor o ozdravljenjima koje je činio Isus nalazimo kod svih evanđelista, najviše kod evanđelista Luke, što ne treba čuditi, jer je evanđelist Luka po struci bio liječnik. Čitajući izvještaje o ozdravljenju uočavamo da Isus nastupa kao onaj koji ozdravlja čitava čovjeka, dušu, duh i tijelo. Perspektiva iz koje Isus djeluje je eshatološko – spasenjska, on uz fizičko ozdravljenje, oprašta i grijehe. On je onaj koji ozdravlja, otkupljuje čitava čovjeka (usp. Iv 7, 23).

"Upravo zbog toga ozdravljenja koja je Isus činio nemaju učinak i značenje samo za ovozemaljsku tjelesno-duhovnu dimenziju. Ta ozdravljenja imaju učinak spasenja čovjeka od grijeha i smrti, što je ujedno svrha i cilj Kristova dolaska na zemlju (usp. Lk 19, 10). Zato Isus spašava ozdravljajući i opraštajući istovremeno, liječeći bolesti (usp. Mk 5, 23; Mk 6, 56) i otpuštajući grijehe (usp. Lk 7, 48). Njegovo poslanje i djelovanje događa se u snazi Božjega spasenja namijenjenoga čovjeku, a sastoji se prije svega od izbavljenja čovjeka od grijeha. Međutim, konačno i definitivno spasenje tek treba doći (usp. Mk 13, 32). Isusovim djelovanjem ono je stvarno

započelo, ali još nije apsolutno ostvareno u eshatološkoj dimenziji." U tom smislu možemo također reći da Isusova definicija zdravlja ne određuje "samo proučavanjem tijela, nego i promatranjem cijele osobe u njezinu sveopćem pozivu i krajnjem određenju" Kad govorimo o duhovnom aspektu čovjekova zdravlja, onda treba reći da je grijeh onaj koji ima razarajući učinak na čovjeka i njegov odnos prema Bogu i bližnjemu. "Život i tjelesno zdravlje dragocjeni su Božji darovi. Treba ih razumno njegovati, obazirući se na potrebe drugih i zajedničko dobro." Čudoredni nauk traži poštivanje tjelesnoga života gledajući ga u kontekstu cjelokupnog čovjekovog postojanja. Zdravlje i bolest jesu stvarnosti s kojima se čovjek susreće, ali koje mu predstavljaju svojstven izazov. Teška bolest vjerniku zna biti kušnja, ali duboka vjera bolesnika pokazuje kako put ozdravljenja ide najprije iz duše i vodi ga prema Bogu, a bolest i patnja mogu biti poziv na obraćenje, na promjenu odnosa prema Bogu, sebi i bližnjima. „Vjera nije svjetlo koje raspršuje sve naše tmine, nego svjetlo koje vodi naše korake u noći, i to je dovoljno za put. Čovjeku koji trpi Bog ne daje argumente koji sve objašnjavaju, nego daje odgovor u obliku prisutnosti koja prati"

mag. theol. Tanja Buneta

Posebni razredni odjel

U zdravom tijelu, zdrav duh!

U dogovoru s našim ravnateljem, koji nam je odlučio udijeliti dio zatvorenog školskog dvorišta, krenule su naše avanture s vrtom. Učenici posebnog razrednog odjela s pomoćnicima u nastavi i ravnateljem, te učiteljicom, zasukali su svoje rukave i napravili „MALI VRT“.

Svakom je djetetu, bez obzira na specifičnosti u razvoju, potreban nježan i holistički pristup kako bi maksimalno ispunilo svoje potencijale.

U skladu s time, odlučili smo krenuti sa hortikulturnom terapijom koja utječe na: razvoj finih motoričkih vještina, koncentraciju i razumijevanjem prirode. Vrtlarenje je vrlo korisno za djecu s teškoćama u razvoju, pogotovo za djecu s ADHD-om i drugim poremećajima pažnje jer pomažu usmjeravanju njihove energije i poboljšavaju koncentraciju. Uz to, pobuđuju se senzorni receptori koji pružaju djetetu mogućnost osjećaja osjetljivih iskustava i povezivanje svih osjetila.

Tajne blagotvornog utjecaja vrtlarenja na zdravlje
U vrtu niču nove ideje – igrajući

se bojama, mirisima i oblicima, razvijamo svoje kreativne sposobnosti. Sadnjom, kopanjem, plijevljenjem... unosimo red i na praktičnoj, i na simboličkoj razini. Za razliku od situacija u suvremenom životu kada često nemamo povratnu informaciju o tome što smo napravili i koliko smo bili uspješni, rad u vrtu daje konkretne rezultate i zadovoljstvo da smo nešto postigli.

Promatranjem kako se biljke razvijaju postupno, iz dana u dan, osvješćujemo da u životu ne postoje instant rješenja, nego da treba živjeti u skladu s ritmovima prirode i rješavati probleme korak po korak. Sav trud se isplatio, jer smo mogli konzumirati proizvode (jagode, rajčice, kupus, kelj, origano), koji su bili potpuno zdravi, i nikli su zahvaljujući rukama učenika. Svakodnevno obilaženje vrta i trud se itekako isplatio. Osim vrta, odlučili smo iskoristiti i drvo bazge u okolici škole, te smo napravili i pravi domaći sok od bazge. Kad se male ruke slože, sve se može, sve se može!

Mateja Oberling, edukacijski rehabilitator

Zajednička vježba

Univerzalna sportska škola

Sport je važan u razvoju djeteta

Na nastavu Univerzalne sportske škole idem od drugog razreda. Voditelj škole je nastavnik Mario Hrženjak, a učenici su: Gerenčir Noel, Gojmerac Ivano, Kovačević Roko, Obrovac Fran, Perkec Petra, Šuper Matej, Vuković Jan, Zdjelar Juraj (4.b); Cvišić Jakov, Geist Kereš Leo, Grahovac Dominik, Horvat Petar, Kaizer Tia, Matovina Jakov, Orozović Sara, Petrić Jakov, Predragović Luna, Valenteković Nora, Validžić Ema, Vidović Luka (4.c). Nastava se održava dva puta tjedno u dvorani naše škole. Na nastavi učimo raznovrsne sportske sportove i njihova pravila. Na početku sata uvijek se zagrijavamo. Nakon toga nastavnik nam pokazuje vježbe koje ćemo učiti i raditi. Ponekad možemo igrati sportove koje želimo. Tada često dečki igraju nogomet ili rukomet, a djevojčice bagminton ili gimnastiku. Družimo se i s prijateljima drugih četvrtih razreda. Veselim se tim satovima nakon dugog sjedenja u učionici. Univerzalna sportska škola nas uči da poštujemo pravila u sportu te kako se lijepo i pošteno ponašati u pobjedi i porazu. Sport je zdrav za razvoj svakog djeteta. Preporučujem svakome jer se nakon treninga osjećam super!

Matej Šuper 4.b

Učenici Univerzalne sportske škole i voditelj Mario Hrženjak

Vježba učenika USS

Mentalno zdravlje djevojčica

Projekt SVOJA

za snažne male žene

Ove se školske godine u našoj školi provodi projekt „Svoja“ koji služi osnaživanju djevojčica u odnosu na rodne i druge stereotipe na internetu i društvenim mrežama. Projekt je na državnoj razini provela Knjižnica i čitaonica Grada Preloga u suradnji s Goethe Institutom i pod pokroviteljstvom Agencije za elektroničke medije. Voditeljice projekta u našoj školi su knjižničarka Vesna Zvečić i učiteljica engleskog jezika Danijela Žarković. One su tijekom Sata razrednika sa svim djevojčicama od petog do osmog razreda provodile različite radionice u knjižnici.

Filterirana ljepota

Učenice petih razreda bile su uključene u radionicu „Filterirana ljepota“. One su razgovarale o filterima na društvenim mrežama, čemu služe, kako se osjećaju kad se fotografiraju s njima, a kako bez njih. Uočile su da filteri utječu na naše shvaćanje ljepote i složile se da se njima treba služiti samo za zabavu. Na predlošcima portreta djevojkica nacrtale su vlastite filterime sreće. Posljednja aktivnost rijekom radionice bila je mreža podrške kojom se željelo stvoriti pozitivno i sigurno okruženje unutar ženskog dijela razreda. Djevojčice su jedna drugoj govorile što im se sviđa na onoj drugoj, zašto su dobre prijateljice...

Pritisak i očekivanja

Temu „Pritisak i očekivanja“ radile su učenice šestih razreda. Na primjerima videouradaka i fotografija s interneta i društvenih mreža uočile su da se na njima prikazuju nerealne slike ženskih tijela. Većina je tih fotografija fotošopirana pa djevojke na njima izgledaju savršeno. Zbog toga se obične djevojčice mogu osjećati loše i manje vrijedno jer ne mogu dostići taj ideal ljepote. Isto tako, vidjele su mnoge neuspješne primjere fotošopiranih fotografija. Voditeljice radionice su za djevojčice pripremile jednu zanimljivu aktivnost – reviju različitosti tijekom koje su na skicama ženskih tijela trebale dizajnirati odjeću, obuću i frizure. Na mreži ima i puno pozitivnih primjera osoba i kampanja koje promoviraju zdravu ljepotu i koje bi djevojčice trebale pratiti. Zaključile su da ono što se prikazuje na društvenim mrežama nije stvarno i da trebaju brinuti o svome tijelu i zdravlju i da su lijepe baš takve kakve jesu.

Kako influenceri utječu na nas

Sljedeća je tema bila namijenjena sedmašicama. One su promišljale o aktivnostima koje mogu raditi „offline“, ali i „online“ aktivnostima koje ih vesele. Život influencerica možda se čini glamurozan i zanimljiv, ali ono što nam oni prikazuju samo je dio njihovog života koji žele prikazati

savršenim, a zapravo to nije. Uspoređivanje našeg života sa životima influencerica može dovesti do nezadovoljstva. Djevojčice su zaključile da je stvaran svijet puno zanimljiviji jer ga provode s prijateljima i obitelji, ljudima koji ih vole i s njima stvaraju lijepe uspomene.

Pa što ako nije online

Učenice osmih razreda sudjelovale su na radionici „Pa što ako nije online?“. Mnogi mladi na društvenim mrežama objavljuju gotovo sve što im se u životu događa i ne razmišljaju o posljedicama koje bi im se mogle dogoditi. Djevojčice su razgovarale o tome zašto je jako važno razmisliti o sadržaju prije nego što ga objave online kako bi zaštitile sebe i svoje podatke. Sve što se jednom objavi, ostaje na mreži i ne znamo tko sve do tih podataka može doći. Izradile su plakat „Digitalna pravila“ s informacijama što treba, a što ne treba objavljivati na internetu. Shvatile su da je ponekad potrebno uraditi digitalni detoks, tj. dijeliti manje objava na društvenim mrežama i pronaći ravnotežu između online i offline svijeta. Svi materijali nastali tijekom radionica bit će izloženi na panoima u školskom holu početkom ožujka povodom Međunarodnog dana žena.

Petra Pristavnik, 8.c

Knjižničarka objašnjava kako su se idealna ženska tijela mijenjala kroz povijest

Pritisak i očekivanja - tema u 6.b

Osmišće s porukama podrške koje su dobile od svojih prijateljica iz razreda

Učenice šestog razreda stvaraju reviju različitosti

Naše šestašice su dovoljno svoje da budu svoje

Njegovanje glazbene baštine

Svaka je škola, unutar županije, imala priliku prijaviti učenike koji pohađaju glazbene izvannastavne aktivnosti u kategorijama folklor, ples, sviranje, orkestar, pjevanje, zbor, glazbeno stvaralaštvo, glazbeni kviz

Županijska smotra i natjecanje izvannastavnih glazbenih aktivnosti učenika osnovnih škola u Virovitičko-podravskoj županiji ima ulogu poticati glazbeno izražavanje te prihvaćanje različitosti u načinima glazbenog izražavanja. Također ima svrhu poticati učenike na korisno provođenje slobodnog vremena, ostvarivanje što veće kvalitete i razvijanja pravilnog odnosa prema glazbenoj baštini Republike Hrvatske. Povodom toga, svaka je škola, unutar županije, imala priliku prijaviti učenike koji pohađaju glazbene izvannastavne aktivnosti u kategorijama folklor, ples, sviranje, orkestar, pjevanje, zbor, glazbeno stvaralaštvo, glazbeni kviz.

Fotografije: www.vpz.hr

Kristina Mihelčić i Tihana Morović

Zbor uz vodstvo Ivone Boljevcan

Zbor uz vodstvo Ildiko Seleši Dančo

Ples Barbie i Ken

Foklorna skupina

Brići osvojili više zlatnih plaketa

U organizaciji Županijskog stručnog vijeća učitelja Glazbene kulture Virovitičko-podravske županije i Ureda za obrazovanje, kulturu i šport ista se održala 15. svibnja 2024. godine u Kazalištu Virovitica, kojoj je ove godine domaćin bila naša škola. Nakon himne, uvodnog govora gđe Katarine Margetić, voditeljice Županijskog stručnog vijeća učitelja Glazbene kulture u Virovitičko-podravskoj županiji, ravnatelj naše škole g. Ivica Tomljanović otvorio je ovogodišnju smotru i natjecanje. U A kategoriji jednoglasni zbor našu su školu predstavljali vjeronaučni zbor uz mentorstvo vjeroučiteljice Ivone Boljevcan, mali zbor uz mentorstvo učiteljice Jasne Mikolić te pjevački zbor uz mentorstvo učiteljice Ildiko Seleši Dančo. Sva tri

zboru osvojila su zlatnu plaketu. U B kategoriji pjevanje našu je školu predstavljala solistica Sara Zeba učenica 3.razreda te Kristina Mihelčić i Tihana Morović učenice 7.razreda koje su osvojile zlatnu plaketu uz mentorstvo učiteljice Ildiko Seleši Dančo. U F kategoriji folklor predstavnik naše škole osvojio je zlatnu plaketu uz mentorstvo učiteljice Mateje Blažičević Mandić. U E kategoriji plesne skupine našu su školu predstavljali ritmika uz mentorstvo učiteljice Ivane Ternjej Stanivuković i plesno-scenska skupina „Hlapić i Gita“ uz mentorstvo učiteljice Jasenke Jurić-Ćivro. Obje su plesne skupine također osvojile zlatnu plaketu.

Učiteljica Ildiko Seleši Dančo

Uspješni učenici 2.r.

Svake godine obilježava se Svjetski dan čitanja naglas. Ove godine smo ga obilježili 7.2.2024. u Gradskoj knjižnici u Virovitici. Na natjecanju u brzom glasnom čitanju sudjelovali su učenici 2. razreda Vladimir Nazor škole s učiteljicom Romanom Brajković, učenici 4. razreda Katoličke OŠ s učiteljicom Josipom Pavlović i moji razredni prijatelji i ja, učenici 2.b razreda naše škole s učiteljicom Jasenkom Jurić-Ćivro. Svi ti učenici vole čitati bajke, basne, igrokaze, pjesmice za djecu, dječje romane, stripove... Iz

svakog razreda natjecalo se po pet učenika. Iz našeg razreda čitali su: Mislav Matić, Roko Andrović, Stella Slanac, Lara Katalinić i Ena Vranek. Učenici su se natjecali unutar svog razreda. 2. mjesto je osvojio Roko Andrović, a 1. mjesto Mislav Matić. Za nagradu smo dobili zanimljive knjige. Volim čitati knjige pa mi je bilo zabavno natjecati se u brzom glasnom čitanju.

Mislav Matić, 2.b

Fotografija:

<https://www.knjiznicavirovitica.hr/>

Pobjednici u čitanju

Zabavna igra na satu Hrvatskoga jezika

Kartanjem učimo i ponavljamo

Nakon vježbanja promjenjivih i nepromjenjivih riječi učiteljica Renata Sudar predložila je igru kako bismo još bolje naučili sve vrste riječi. Igra je glasila ovako: svakome se podijele 4 karte i ako netko ima par, uzme te dvije karte i stavi ih na stol. Karta je morala biti ista kao i njezin par, primjer: lopta i imenica. Igra je bila slična "Crnome Petru". Nakon spajanja

karata, vukle su se tuđe karte u krug. Kada su sve karte bile izvučene iz talona, onda su se karte izmjenjivale sve dok je netko spario sve karte. I naravno, nekome je ostao Crni Petar. Igrali smo ovu igru, učili, vježbali, smijali se i uživali. Bila je jako zabavna i poučna.

Ivano Matoković, 5.d

Fotografija – Lea Blažević, 5.d

Igram ponavljamo vrste riječi

Nagrada na likovnom natječaju uz Međunarodni dan djeteta

Poznajem dječja prava

Luka Rajković, učenik PŠ Čemernica, u listopadu ove godine sudjelovao je na likovnom natječaju „Poznajem dječja prava“, koji je organizirala Osnovna škola Eugena Kumičića Slatina. Cilj natječaja bio je obilježavanje Međunarodnog dana djeteta, poticanje djece da na kreativan način izraze što misle i osjećaju o konkretnoj temi. Natječaj je bio podijeljen u dva dijela - literarno i likovno stvaralaštvo. Luka se prijavio u kategoriji likovnog stvaralaštva – od prvog do četvrtog razreda, i svojim radom, „Čovjek u tri rase“, osvojio prvo mjesto.

Nika Golub, 3.r. PŠ Čemernica

Luka Rajković i učiteljica Maša Kožić-Petrinović

Igrom i improvizacijom razvija dramske vještine

Dramski studio u Kazalištu Virovitica počela sam pohađati s deset godina i atmosfera mi se već od prvog dana svidjela. Dramski studio otvoren je za svu djecu i mlade različitih uzrasta pružajući im priliku da igrom i improvizacijom razviju svoje dramske vještine. Vodi ga Snježana Lančić, koja nas svojim iskustvom i energijom motivira da razvijemo svoje talente i završimo kazalište. Uči nas raznim glumačkim tehnikama te kako da sigurnije stupimo na pozornicu. Iz naše su škole polaznici Mia Vezmarović, Lea Palatinuš, Nika Rajković, David Kolesarić, Jan Škvarić i Isidora Đukić. Pripremama za predstave sve se više upoznajemo i zbližavamo. Dramski studio postao je mjesto gdje dijelimo zajedničke trenutke, podržavamo se i stvaramo nova prijateljstva. Upisi u Dramski studio obično se organiziraju početkom školske godine kada s veseljem dočekujemo nove članove!

Doris Mihaljević, 8.d

Detalj s probe u Kazalištu Virovitica

Sudionici Dramskog studija sa Snježanom Lančić

UMJETNOST JE LIJEK ZA DUŠU

Privuklo me to što gluma nudi, a to je da se nikada ne prestanemo igrati

Silvio Švast

Ono što me najviše privuklo glumi i kazalištu je sloboda koju osjećam kada sam na sceni. Privuklo me to što gluma nudi, a to je da se nikada ne prestanemo igrati. Također, jako je zabavno na sat vremena postati netko drugi. Od vrtičke dobi gluma je bila prisutna u mom životu. Imao sam sreće što su tete u vrtiću i učiteljice u školi prepoznale moj talent za glumu i uputile me u tom smjeru. Bio sam uplašen, ali isto tako i znatiželjan. Zanimalo me kako je to, kada sam vidio da nije tako strašno, zaljubio sam se u kazalište.

Monika Duvnjak

Glumi me privuklo to što u teatru, kao i kroz mnoge druge oblike umjetnosti mogu doživjeti katarzu. Umjetnost je lijek za dušu. Sestra mi je savjetovala da odem na prijamni ispit. Iako sam mislila da je luda, ta misao me neprestano zaokupljala pa sam pronašla neke monologe i pjesme koje sam izgovarala perući suđe ili spremajući se za izlazak. Počela sam nježno buditi glumicu u sebi i ona je nastavila živjeti, obuzimati me, otkrivati slojeve za koje nisam niti znala da postoje u meni. Vjerujem da će tako biti dokle god živim. Divno mi je biti instrument uz pomoć kojeg mogu ispričati raznovrsne priče. Iako nisam bila dijete dramske i LiDraNa, sada kada vratim film unatrag, vidim da sam oduvijek nosila kazalište u sebi samo toga nisam bila svjesna. Kada sam na prijamnom ispitu prvi put stala na pravu scenu u Dječjem kazalištu Branka Mihaljevića u Osijeku, osjećaj je bio jednostavno poseban i znala sam da mi govori da ovdje pripadam. To je bilo to.

Mateo Pšihista

U kazalištu sam, kako bi se reklo „igrom slučaja“, od malih nogu, jer mi je otac zaposlen u Kazalištu Virovitica pa je tako i mene često „povukao“ da idem s njim. Još od svoje najranije dobi sam se bavio glumom i stvarima vezanima za nju. Privuklo me to što se u kazalištu sve događa upravo u trenutku kada mi gledamo i nema montaže kao što je to u filmu. Ja zapravo nikad nisam ni postao glumac, zaposlio sam se u kazalištu tijekom pohađanja studija i dobio priliku da se oprobam u funkciji „inspicijent/organizator“ Kazališta Virovitica. Odlučio sam napustiti studij i prihvatiti posao koji sam već radio za vrijeme studija. Do sada sam, otkad sam zaposlen kao inspicijent, imao priliku sudjelovati u tri predstave kao izvođač od kojih je najuspješnija „Bajka sva od šećera“ s kojom sam imao čast igrati i uhvatiti se u koštac s lutkarstvom. „Pala“ nam je i nagrada za najbolju kolektivnu animaciju za koju mogu reći da sam i više nego ponosan na cijelu našu kazališnu ekipu i ansambl. Moje prvo iskustvo s kazalištem je bilo 2009. g. kada sam, sa nepunih 9 godina, prošao na audiciji za ulogu malog princa u predstavi „Mali princ“ u režiji Dražena Ferenčine. I tu je sve počelo, ali eto, na kraju nisam postao to što sam mislio da ću biti od malena, ali u kazalištu sam i povremeno glumim tako da se, mogu to tako reći, lako nosim s tim.

Doris Mihaljević, 8.d

Goran Vučko, Mateo Pšihista, Silvio Švast, Sara Lustig i Monika Duvnjak

AKTIVNO I ZDRAVO

Nije lako zbrojiti i iskazati osjećaje kada sve pršti od radosti

I padovi su dio učenja

Nika Mudrovčić

Advent u Virovitici

Škola na ledu

Školski sportski savez Virovitičko-podravskoga županije u suradnji sa Turističkom zajednicom grada Virovitice učenicima su omogućili kvalitetan sportski program koji potiče tjelesnu aktivnost, razvija motoričke sposobnosti, gradi timski duh i pruža zabavu na ledu. Besplatna škola klizanja organizirana je za učenike malih područnih škola u Rezovačkim Krčevinama. Naš ravnatelj Ivica Tomljanović dogovorio je autobusni prijevoz do Virovitice i mi smo se bez mnogo razmišljanja našli na ledu gradskog klizališta. Opremljeni

rukavicama, kagicama, primjerenom odjećom i klizaljkama napravili smo prve korake na ledu. Nije bilo lako, ali uz pažljivo slušanje uputa učitelja Dubravka proklizali smo. Uživali smo, jako dobro se zabavili i puno puta pali, ali svi smo se spretno ustajali i nastavili s novim koracima i nespretnim, slučajnim piruetama. Nije bilo odustajanja i predaje, jedni druge smo ohrabivali, ali i jedni u druge se sudarali dok nismo naučili prikočiti. U natjecanju po skupinama nije bilo važno tko će brže ili ljepše već tko će najmanje

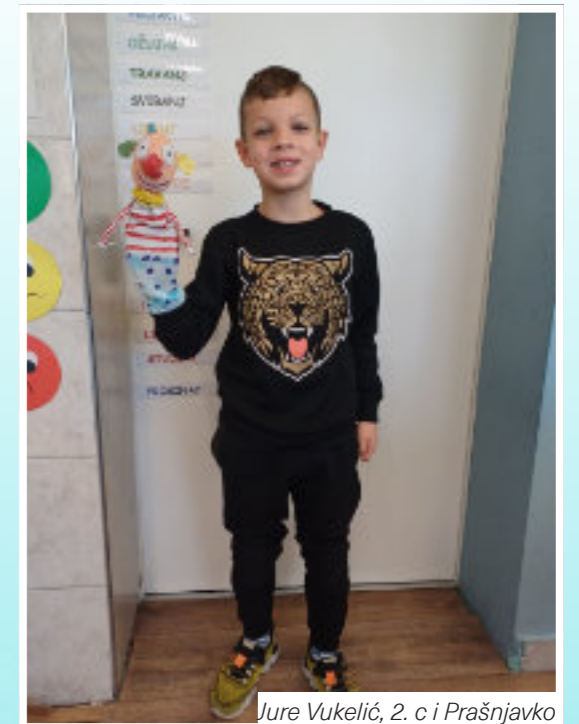
puta zaplivati na ledu. Nismo bili ni umorni niti nam je bilo hladno. Mislim da ćemo zauvijek pamtili ovo posve novo iskustvo. Nije lako zbrojiti i iskazati osjećaje kada sve pršti od radosti. Nakon škole klizanja obišli smo prekrasno, blagdanski uređen naš grad. Odmorili smo se i ugrijali uz fini topli čaj te se sretno vratili u naša sela. Dugo ćemo još pričati o ovome doživljaju. Naučili smo da radost nije u velikim poklonima, slatkim kolačima, šarenim lampicama, radost je narasla u srcu.

Vanessa Perković, 4. razred PŠ Rezovačke Krčevine

Jure i Prašnjavko

U rujnu 2024. dobio sam lektiru po imenu „Prašnjavko“. U dogovoru s roditeljima, svaki sam dan čitao po jednu stranicu i prepričavao ono što sam toga dana saznao. Svakog dana knjiga je postajala sve zanimljivija jer sam u prepričavanju, kao usporedbu, koristio situacije iz svakodnevnog života. Cijela obitelj uživala se u priču te smo svi zajedno stvorili empatiju prema malome usamljenom patuljku kojemu su jedina sreća i utjeha bile odbačene i zaboravljene stvari, a koje su njemu samom izazivale zadovoljstvo. Bila je kišna subota, a knjiga je stajala na stolu s otvorenom stranicom na kojoj Prašnjavko na kiši pokušava spasiti odbačene stvari na ulici. Među njima je bio i Prašnjavkov prijatelj klaun u obliku ručne lutke. U jednom trenutku mama je predložila da napravimo tog klauna kako bih i ja osjetio on što je Prašnjavko osjetio u igri s tom igračkom. Potražili smo čarape i predmete koji bi mogli upotpuniti igračku, potom smo podijelili posao te lijepili i bojali. Tako je klaun, na kraju, postao igračka koja će ostati lijepa uspomena na pročitano književno djelo.

Jure Vukelić, 2.c

Jure Vukelić, 2. c i Prašnjavko

Sladak sat Hrvatskoga jezika

5.b uspoređuju palačinke

Komparacija pridjeva s našim slasticama

Vijest o slatkome satu u 5.b ubrzo se proširila i u druge pete razrede pa je i 5.d odlučio svoj sat proučavanja komparacije zasladiti tortama

5.d uspoređuju torte

Koliko novih pojmova! Komparacija, pozitiv, komparativ, superlativ, nepravilna komparacija. Koliko toga ima o tim pridjevima? Tek što smo naučili sklonidbu pridjeva, dočekali nas nekakvi stupnjevi, stupnjevanje, pravila o tvorbi, iznimke, glasovne promjene. Uh, zašto je ta naša gramatika toliko komplicirana? Proučavanje stupnjevanja ili komparacije započeli smo prezentacijom u kojemu je nastavnica Renata Sudar pokazala tri fotografije vrlo primamljivih kolača kako bi nam objasnila da se oni jednostavno razlikuju po slatkoći - ne može biti jednostavnije - sladak, slađi, najslađi kolač. I u tom trenutku pada nam na pamet ideja. Pitamo možemo li na sljedeći sat donijeti kolače ili još bolje palačinke pa da mi to usporedimo kušajući slastice koje svi obožavaju. I dogovor je pao! Sljedeći smo sat proučavali komparaciju s našim slasticama, ali je i nastavnica donijela palačinke s različitim namazima.

Koliko uzbuđenja i veselja na satu, pozvali smo i ravnatelja na sat (dečki su ga pozvali na korporaciju pridjeva jer još nisu usvojili pojam). Bilo je smijeha jer oni i ne znaju što znači ta riječ. Naš sladak stol bio je zaista pun. Uspoređujući slastice, naučili smo stupnjeve pridjeva. Vijest o slatkome satu u 5.b ubrzo se proširila i u druge pete razrede pa je i 5. d odlučio svoj sat proučavanja komparacije zasladiti tortama. Uspoređivali smo slatkoću triju torti i nisu smo se mogli odlučiti koja nam je najbolja. Bile su to ferrero torta, mileram i ledeni vjetar. Zapravo, zaključili smo da nam se sve sviđaju. Baš je slatko započeo dan u novom radnom tjednu. Vjerujemo da su svi lako naučili komparaciju pridjeva uz kušanje slastica. A kako smo naučili, pokazat ćemo vrlo brzo u pisanjoj provjeri. Nadamo se slatkim ocjenama kakve su bile naše palačinke, rolati, kiflice, čokokeksi i torte.

Iskra Ivček i Petra Kiš, 5.b

Cjelodnevna škola i školska knjižnica

U OŠ IBM održan je Međužupanijski stručni skup za stručne suradnike knjižničare Bjelovarsko-bilogorske, Sisačko-moslavačke i Virovitičko-podravске županije. Tema je bila „Cjelodnevna škola i školska knjižnica“. Skup je organizirala Adela Granić, viša savjetnica za stručne suradnike školske knjižničare u Agenciji za odgoj i obrazovanje, a voditelji su bili Mira Barberić, Mirjana Čubaković i dr. sc. Josip Strija, voditelji Županijskih stručnih vijeća spomenutih županija. Radni dio Skupa otvorio je doc. dr. sc. Ivan Uldrijan s Hrvatskog katoličkog sveučilišta u Zagrebu s predavanjima „Moć medija u obrazovanju: Integracija medija u suvremenu nastavu“ te „Mediji i umjetna inteligencija: od informacije do dezinformacije“. Predavanje pod nazivom „Vještine asertivno-empatijskog komuniciranja u izazovnim situacijama i medijska pismenost“ održala je izv. prof. dr. sc. Irena Sever Globan s Hrvatskog katoličkog sveučilišta u Zagrebu. Uslijedile su radionice, predavanja i primjeri dobre prakse raspoređeni u pet sesija. Marija Blažević iz COOR-a Virovitica i OŠ

Silvija Perić, jedna od predavačica na skupu

U OŠ IBM održan je Međužupanijski stručni skup za stručne suradnike knjižničare Bjelovarsko-bilogorske, Sisačko-moslavačke i Virovitičko-podravске županije. Tema je bila „Cjelodnevna škola i školska knjižnica“. Skup je organizirala Adela Granić, viša savjetnica za stručne suradnike školske knjižničare u Agenciji za odgoj i obrazovanje, a voditelji su bili Mira Barberić, Mirjana Čubaković i dr. sc. Josip Strija, voditelji Županijskih stručnih vijeća spomenutih županija. Radni dio Skupa otvorio je doc. dr. sc. Ivan Uldrijan s Hrvatskog katoličkog

sveučilišta u Zagrebu s predavanjima „Moć medija u obrazovanju: Integracija medija u suvremenu nastavu“ te „Mediji i umjetna inteligencija: od informacije do dezinformacije“. Predavanje pod nazivom „Vještine asertivno-empatijskog komuniciranja u izazovnim situacijama i medijska pismenost“ održala je izv. prof. dr. sc. Irena Sever Globan s Hrvatskog katoličkog sveučilišta u Zagrebu. Uslijedile su radionice, predavanja i primjeri dobre prakse raspoređeni u pet sesija. Marija Blažević iz COOR-a Virovitica i OŠ

Primjeri dobre prakse

Suradnja učitelja među svim školama Virovitičko-podravске županije ostvaruje se na stručnim vijećima. Jedan oblik stručne suradnje županijska su vijeća izvannastavnih aktivnosti na kojima učitelji pripremaju različite teme iz svojih kurikula. Na taj način predstavljaju primjere dobre prakse. Učiteljica Engleskog jezika Danijela Žarković održala je predavanje i radionicu na županijskom vijeću izvannastavnih aktivnosti u Gradskoj knjižnici i čitaonici Virovitica s temom - Erasmus+Ka1 C.A.R.E.- Children are raising education, a učiteljica Hrvatskoga jezika Renata Sudar predavanje s temom Igra je dio odrastanja kako bi predstavila školski projekt koji je proveden u našoj školi. Sadržaji tema bili su zanimljivi i poticajni s mnoštvom ideja za neke nove aktivnosti i projekte. Još jedan projekt pod nazivom „150 godina Ivane Brlić-Mažuranić“ predstavile su Vesna Zvečić, stručna suradnica knjižničarka i Jelica Oliuč, učiteljica razredne nastave.

Dominik Koletić, 6.d

Jelica Oliuč i Vesna Zvečić

Danijela Žarković govori o Erasmusu

Renata Sudar predstavlja projekt

Učiteljice Sanja Sakal i Maja Grdić postale učiteljice savjetnice

Promiču izvrsnost u obrazovanju

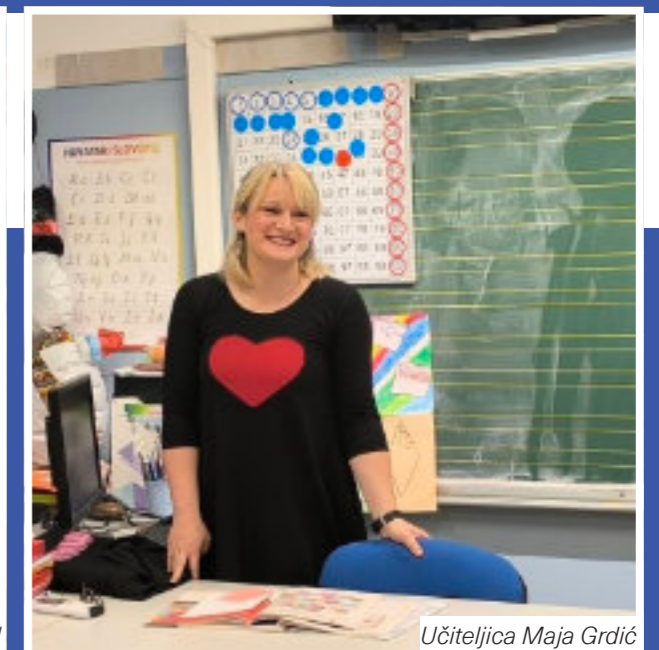
Nakon pet godina posvećenog rada, učiteljice mentorice Sanja Sakal i Maja Grdić ostvarile su značajan iskorak u svojoj karijeri, unaprijedivši svoje zvanje u učiteljice savjetnice. Sanja Sakal postala je učiteljica savjetnica u području razredne nastave, dok je Maja Grdić postigla isto zvanje u području engleskog jezika. Ova prestižna zvanja rezultat su njihovog kontinuiranog rada, zalaganja i usavršavanja, kako u unapređenju vlastitog pedagoškog rada, tako i u doprinosu razvoju

škole. Njihova posvećenost očituje se u brojnim projektima, edukacijama i inicijativama kojima su podizale standarde poučavanja te pružale potporu kolegama. Ovaj uspjeh ne predstavlja samo osobno postignuće, već i priznanje važnosti njihove uloge u obrazovnom sustavu. Sanja i Maja nastavljaju biti inspiracija svojim učenicima i kolegama, promičući izvrsnost u obrazovanju.

Maša Kožić Petrinović, mag.prim.educ., učitelj mentor

Sanja Sakal

Učiteljica Maja Grdić

Moje ime je Mateja Oberling. Posljednjih 10 godina radila sam u posebnom razrednom odjelu kao učitelj edukacijski rehabilitator. Od nedavno radim na mjestu stručnog suradnika. Sigurno se pitate što znači i što radi edukacijski rehabilitator. Odgovori se kriju u nastavku. Edukacijski rehabilitator ili raniji, poznatiji naziv, defektolog, je osoba koje je završila Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet i školovala se za rad s djecom s posebnim odgojno – obrazovnim potrebama. Što takva osoba radi u školi i koja je njegova uloga? Funkcija edukacijskog rehabilitatora je osiguravanje specifične odgojno-obrazovne podrške učenicima s teškoćama u razvoju i učenju. Predlaže sadržaj i metode rada za individualne odgojno - obrazovne programe sukladno dijagnosticiranom stupnju i vrsti razvojnih teškoća/ specifičnostima funkcioniranja. Aktivno sudjeluje u unaprjeđenju rada škole i potiče uvođenje i primjenu novih metoda rada s učenicima s teškoćama. Sve je više različitih uzroka i vrsta teškoća i oštećenja koje današnji učenici imaju, a sve je izraženija i potreba za diferenciranom nastavom koja će pokušati zadovoljiti individualne potrebe svakoga djeteta, stoga edukacijski rehabilitator treba istodobno pružati podršku učenicima s teškoćama, njihovim učiteljima, vršnjacima i roditeljima. Neposredan rehabilitacijski rad jedan je od najvažnijih poslova edukacijskoga rehabilitatora, a ostvaruje se u vidu individualnog rada, rada u paru ili u skupini s ciljem ublažavanja i uklanjanja teškoća u učenju, ponašanju i socijalizaciji. Neposredni rad ostvaruje i s učenicima vršnjacima nastojeći ih senzibilizirati za potrebe djece i osoba s teškoćama. Kontinuiranu suradnju ostvaruje i s učiteljima, pružajući im pomoć i podršku u rješavanju svakodnevnih

odgojno-obrazovnih problema. Opservira funkcioniranje učenika s razvojnim teškoćama tijekom nastave, s ciljem identifikacije uzroka i pronalaženja optimalnih strategija podrške za učenike kod kojih je detektirana određena teškoća. Roditelje savjetuje i osnažuje za primjeren rad s djetetom kod kuće te ih podučava o važnosti ostvarivanja odgojno-obrazovne inkluzije. Da bi se utvrdio primjereni oblik školovanja koji će optimalno zadovoljiti potrebe učenika s teškoćama, rehabilitator treba ostvariti suradnju s učenicima roditeljima, upoznati ih s psihofizičkim stanjem i potrebama djeteta, a zatim uputiti učenika na stručnu obradu. Edukacijski rehabilitator surađuje s članovima školskoga povjerenstva te zajedno formiraju

prijedlog primjerenoga oblika školovanja za učenike s teškoćama. Sudjeluje i u utvrđivanju spremnosti školskih obveznika za polazak u prvi razred jer se tako detektiraju rizici za razvoj teškoće koji se, pravodobnom rehabilitacijskom intervencijom, mogu znatno umanjiti ili makar ublažiti. U našoj je domovini 80-tih godina prošloga stoljeća započeo proces integracije učenika s teškoćama u razvoju u redovni odgojno-obrazovni sustav. Iako je takav oblik uključivanja imao brojne nedostatke, bio je prvi korak prema onomu što danas nazivamo inkluzijom. Pojam inkluzija podrazumijeva uklanjanje predrasuda prema teškoćama u cijelome društvu, a bitnu ulogu u tome procesu imaju upravo edukacijski rehabilitatori.

Samuel Haić, 5.d

Program MS Word je popularni program za obradu teksta. U tom čudesnom programu možete raditi što god poželite, od sastavaka i raznih drugih tekstova, sve do slikopriča i grafičkih prikaza. Uz malo muke i truda, možete dobiti tekstove koji vizualno privlače pažnju. Na dodatnoj nastavi iz informatike naša nastavnica nam je zadala da u MS Word-u izradimo slikopriču o nekom književnom djelu Ivane Brlić-Mažuranić. Naravno to nije bio lak zadatak, ali za nas sve je lako i moguće. Odmah smo krenuli na posao. Dogovorili smo se tko će koje književno djelo pretvoriti u slikopriču. Samuel je odlučio pretvoriti priču Čudnovate zgode šegrt Hlapića u slikopriču, David se odlučio za zbirku pripovijedaka i pjesama Valjani i nevaljani, Karlo se odlučio za pjesmu Pred ispit, a ja sam odlučio pretvoriti u slikopriču bajku Kako je Potjeh tražio istinu. Da bismo mogli napraviti slikopriču, morali smo sažeto prepričati djelo koje smo odabrali ili napisati odlomak ili pjesmu. Na kraju smo dodavali ilustracije kako bismo stvorili cjelovitu priču koja čitatelje vodi kroz događaje. Nakon tri tjedna napornog posla, slikopriče su napokon bile dovršene.

Dominik Koletić, 5.d

Kviz znanja „Priče iz davnine“

Dobro poznavanje Ivaninih priča

Povodom 150. rođendana Ivane Brlić-Mažuranić u školskoj je knjižnici održan kviz znanja za učenike sedmih razreda. Tema kviza bile su „Priče iz davnine“ koje su sedmaši tijekom godine čitali kao lektiru. Natjecali su se timovi svih sedmih razreda, a u svakom je timu bilo po troje učenika. Točnost odgovora pratile su članice Knjižničarske skupine koje su bile u ulozi sudaca. Svi su razredi pokazali jako dobro poznavanje Ivaninih priča (svi su imali oko 80% točnih odgovora) iako su pitanja bila prilično teška.

Olja Radulović, 8.e

Natjecatelji i sutkinje u kvizu znanja

Sutkinje Dora i Stela provjeravaju točnost donesene knjige

Tea, Ema i Jona su naši najuspješniji knjigolovci

Petnaesti knjigolov

Zadnjeg petka u mjesecu listopadu u našoj školskoj knjižnici svake se godine održava knjigolov. To je natjecanje u pronalaženju knjiga na policama tako da se koriste kartice s podacima o knjizi. Ove je godine održano već petnaesti put. U njemu je sudjelovalo tridesetak učenika petih, šestih i sedmih razreda. Knjigolov je osmislila naša knjižničarka, a prvi je održan 2. travnja 2009. godine povodom Međunarodnog dana dječje

knjige. U njemu su sudjelovali članovi „Malih knjižničara“. Natjecanje se jako sviđelo učenicima pa je iste godine ponovljeno u listopadu, kad se obilježava Međunarodni mjesec školskih knjižnica. Otad se organizira svake godine. Nije se održao samo 2020. i 2021. godine zbog pandemije korona virusa. U knjigolovu sudjeluje 32 natjecatelja koji igraju u jedan na jedan. To je igra na ispadanje pa pobjednik dvoboja nastavlja

natjecanje i bori se s novim protivnikom u sljedećem krugu. Igra je vrlo zabavna, a za pobjedu je potrebno puno znanja, brzine, ali i malo sreće. Na posljednjem, 15. knjigolovu bilo je jako napeto. Navijači su jako navijali za svoje prijatelje pa smo imali osjećaj da smo na sportskom stadionu, a ne u školskoj knjižnici. Najbolja knjigolovka ove je godine bila Tea Oberling iz 5.c. Drugo mjesto osvojila je Ema Đurđević iz 6.e, a treće mjesto Jona Truhlaž iz 5.d.

Mia Marjanović, 5.d

Noć knjige obilježili turnirom u društvenoj igri

Sovica mudrica

Pitanja na karticama bila su o Ivani Brlić-Mažuranić i „Čudnovatim zgodama šegrta Hlapića“

Noć knjige ove smo godine u knjižnici obilježili turnirom u društvenoj igri Sovica mudrica. Pitanja na karticama bila su o Ivani Brlić-Mažuranić i „Čudnovatim zgodama šegrta Hlapića“. Na turniru su se natjecali predstavnici učenika iz svih trećih razreda. Učenici su jako dobro odgovarali na pitanja. Rješavali su i različite smiješne izazove. Morali su se pretvarati u tenisača, knjigu, kokodakali su, skakali, stajali na jednoj nozi... Svi su se dobro zabavili, a prvo mjesto je osvojila Tamara Kulej iz 3.c razreda.

Lucija Đurasević, 4.b

Pobjednica turnira je Tamara Kulej iz 3.c

Sudionici turnira u Sovici mudrici

Pričaj mi...

Mjesec hrvatske knjige 2024.

15. listopada – 15. studenoga

U našoj je školi organizirano nekoliko zanimljivih aktivnosti

Mjesec hrvatske knjige svake se godine obilježava od 15. listopada do 15. studenog. Ove je godine posvećen pričama i pripovijedanju. U našoj je školi organizirano nekoliko zanimljivih aktivnosti...

U knjižnicu ulaz zabranjen!

Na samom početku Mjeseca hrvatske knjige u školskom je holu učenike prvih i drugih razreda posjetio Luka Čiča, školski knjižničar koji radi u OŠ Gradina. Knjižničar Luka jako voli priče pa je našim učenicima ispričao priču „U knjižnicu ulaz zabranjen!“ o nestašnim zmajevima koji rade nered u knjižnici. Priča je bila jako smiješna i svi su učenici rado sudjelovali u pripovijedanju.

Kamen do kamena... priča

Knjižničarka Vesna Zvečić u našoj je knjižnici održala radionicu za učenike 2.a razreda. Učenici su zavezanih očiju izvlačili kamenčiće pričalice iz čarobnog kovčega. Na kamenčićima su bile sličice s likovima iz bajke, prijevoznim sredstvima, kućama,

biciklima, stablima, vremenskim prilikama... Učenici su poredali kamenčiće i pomoću njih zapisali i predstavili svoje neobične priče.

Spasi knjigu, daruj joj dom!

Tijekom Mjeseca hrvatske knjige u našem su školskom holu bile izložene otpisane oštećene knjige iz školske knjižnice. Svi zainteresirani učenici i zaposlenici mogli su ih „udomiti“ kako bi ih još jednom pročitali. Udomljeno je oko dvjesto knjiga.

Korina Stošić, 8.e

Pripovjedač Luka Čiča

KOvčeg s kamenčićima pričalicama

Učenici sudjeluju u stvaranju priče s pripovjedačem Lukom

Učenici 2.a predstavljaju svoje priče

Upecaj se na knjigu

U školskoj je knjižnici krajem školske godine održana završnica projekta na kojoj je prikazano dvadeset najboljih videomamaca

U našoj se knjižnici tijekom cijele školske godine 2023./2024. provodio projekt poticanja čitanja „Upecaj se na knjigu“. U njemu su sudjelovali učenici od petog do osmog razreda. Tijekom izbornog lektirnog mjeseca sami su birali knjige koje će čitati. Za njih su izrađivali preporuke za čitanje u obliku videomamaca. Njihovi su radovi prikazani na satu Hrvatskoga jezika. Učitelji su izdvojili najboljih nekoliko iz svakog razrednog odjela, a zatim je povjerenstvo izabralo najbolje na razini škole.

Završnica projekta održana u knjižnici

Knjižničarka je pokazala virtualnu zbirku videomamaca koje su dosad izradili naši učenici i pomoću kojih će novi čitatelji moći birati knjige za čitanje. Učenici su u maloj anketi projekt jako dobro ocijenili pa se nastavlja provoditi i ove školske godine.

Kristina Mihelčić, 8.b

U školskoj je knjižnici krajem školske godine održana završnica projekta na kojoj je prikazano dvadeset najboljih videomamaca, a zatim su u četiri kategorije nagrađeni oni najbolji:

5. razred

1. mjesto – Ema Đurđević, 5.e
2. mjesto – Ivor Marenčić, 5.a
3. mjesto – Karla Đurđević, 5.e

6. razred

1. mjesto – Gabriel Cabunac, 6.e
2. mjesto – Pia Špoljarić, 6.e
3. mjesto – Noa Cvišić, 6.d

7. razred

1. mjesto – Ana Katarina Košić, 7.a
2. mjesto – Ema Berlančić, 7.d
3. mjesto – Doris Mihaljević, 7.d

8. razred

1. mjesto – Antonela Kastaneti, 8.d
2. mjesto – Leonarda Antunović, 8.e
3. mjesto – Petra Brajković, 8.d

Predavanje dr.sc. Anite Peti-Stantić

Zašto i što danas čitati

Odgovor na ovo pitanje učenicima sedmih i osmih razreda dala je Anita Peti-Stantić tijekom predavanja koje je održala u školskoj knjižnici. Anita Peti-Stantić profesorica je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Čitanje joj je velika strast i bavi se njegovim promicanjem kod najmlađih, ali i onih starijih čitatelja. Smatra da moramo čitati različite tekstove. Rekla je da već petnaest minuta čitanja dnevno može učiniti veliku razliku u našem mozgu u odnosu na to ako ne čitamo jer čitanje bogati naš

rječnik, razvija suosjećanje, osnažuje kritičko mišljenje, opušta i stvara užitak. Čitanje je poput bilo kojeg drugog sporta pa je za poboljšanje vještine čitanja potrebna motivacija, znatiželja i mnogo, mnogo vježbe. Istaknula je i važnost čitanja slikovnica koje nisu namijenjene samo maloj djeci, već i odraslima jer iz njih mogu puno toga naučiti. Na kraju druženja učenicima je preporučila nekoliko zanimljivih popularnoznanstvenih knjiga primjerenih njihovoj dobi.

Glorija Miholić, 8.c

Anita Peti-Stantić u čarobnoj fotelji za priče u knjižnici

Ah, taj pubertet

Imam dvanaest godina i u pubertetu sam. Svi mi govore da je to dio odrastanja i faza koju moram proći. Jedva čekam da prođe! Promijenio mi se ukus za glazbu i gledam drugačije serije. Manje se igram, a više provodim vrijeme na mobitelu. Mama je rekla da sam bezobrazna i da odgovaram, iako ni sama ne znam što to znači. Moram odgovoriti ako mi se postavi pitanje, a ako ne odgovorim, ni to nije dobro. U redu, priznajem da znam što znači kad odgovaram, samo volim zežati mamu. Prije dvije godine sam dobila prvu mjesečnicu i od tada me svaki mjesec boli

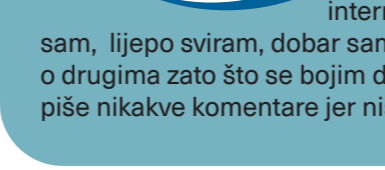
trbuh i svi me živciraju nekoliko dana. Taj dio ne volim. Ne volim ni većinu ostalih stvari koje se događaju mom tijelu. Ono što volim u pubertetu je druženje s prijateljima, ali sam shvatila da i tu moram biti oprezna. Nisu mi svi najbolji prijatelji, ali i to sam morala naučiti na svojim greškama. Više ne skačem na dvorištu zbog nove igračke, nego zbog ljubavi. I dalje je to moja mala tajna. Možda taj pubertet i nije tako loš. S obzirom na zbrku u mojoj glavi, znam da kroz njega ne prolazim sama.

Dora Reit, 7. d

Moj influencer je Ivica Tomljanović. Ja bih mogao biti influencer zbog svoje upornosti. Imam crnu majicu. Kosa mi je uredna. Sretan sam. Za sebe mi je teže pisati komentar. Ne objavljujem svoje fotografije na društvenim mrežama pa ne gledam komentare.

Tvrtko Tomljanović, 7.d

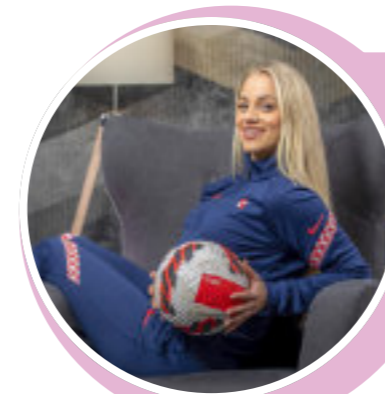
Moj influencer je You Tuber Djura. Ja bih mogao biti influencer jer bih mogao učiti ljude na internetu. Ja sam: pametan, brzo trčim, snalažljiv sam, lijepo sviram, dobar sam golman, pomažen drugima. Lakše mi je pisati o drugima zato što se bojim da o sebi ne napišem nešto krivo. Meni nitko ne piše nikakve komentare jer nisam influencer.

Roko Posavac 7.d

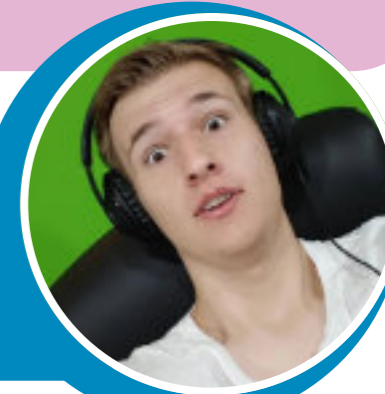
Moj influencer je Ana Marija Marković. Ja bih mogla biti nečiji influencer zato što volim sport i od malena se bavim raznim sportovima. Izvještavala bih i komentirala sportske događaje. Tata mi je nastavnik tjelesnog, tako da bih njega pitala za savjete. Mislim da sam dobra sportašica i to volim kod sebe. Lakše mi je pisati o sebi, nego o drugima. Komentari su ponekad dobri, a ponekad loši.

Magdalena Šuper, 7.d

Moj influencer je BloodMaster. Ja bih mogao biti nečiji influencer zato jer sam maštovit i kreativan. Visok sam. Dobar sam učenik. Poštujem roditelje. Imam tih i smiren glas. Imam lijepu kosu. Bilo mi je teže pisati pozitivne komentare za sebe nego za druge. Uočavam pozitivne komentare na slikama prijatelja i drugih osoba.

Noa Cvišić, 7.d

Moj influencer je Marko Kofs. Ja bih mogao biti nečiji influencer zbog svoje kreativnosti i mašte. Izgledam sretan. Nosim omiljenu majicu. Imam urednu frizuru, veseo pogled. Izgledam samouvjeren. Bilo mi je teže pisati pozitivne komentare za sebe nego za druge. Ne objavljujem svoje slike na internetu. Na slikama svojih prijatelja uočavam pozitivne komentare, a kod nepoznatih osoba većinom negativne.

Marko Strazzabosco, 7.d

Osvrt na film

Izvrnuto obrnuto

Marija Bajt, 5.d

Vrsta filma: Animirani pustolovni film

Godina proizvodnje: 2015.

Redatelji: Pete Docter i Ronnie del Carmen

Kratak sadržaj filma: Radnja filma smještena je u glavi 11-godišnje djevojčice Rajke, gdje živi pet osjećaja - Sreća, Tuga, Strah, Gadljivost i Bijes. U početku Sreća je Rajkina najjača emocija, te ima gotovo sve konce u svojim rukama i jedina ima pristup upravljačkoj ploči u kontrolnom centru Rajke. Međutim, nakon preseljenja iz Minnesote u San Francisco sve se više javljaju Strah, Bijes i Gadljivost. Film na smiješan način prikazuje i emocije roditelja, kod mame, glavna emocija je Tuga, a kod tate Bijes, osobito ako se radi o nogometu ili Rajkinom ponašanju.

Značenje i poruka filma: Sve su emocije normalne i svaka ima svoju funkciju. Najveći oslonac u životu je obitelj i u životu uvijek imamo vremena ispraviti loše postupke.

Moje mišljenje o filmu: Meni se ovaj film jako svidio. Najdraži lik mi je Bing Bong. On je imaginarni Rajkin prijatelj iz ranog djetinjstva. To je zapravo pola mačka, pola slon i pola dupin od šećerne vune. Bing Bong je s Rajkom osnovao bend i Sreća je bila na svakom njihovom koncertu. Bing Bong ima i raketu zato što s Rajkom želi jednog dana odletjeti na mjesec. On je jako hrabar lik, dao je svoj vlastiti život da pomogne Sreći da izađe iz smetlišta za sjećanja i da se vrati u stožer.

Jona Truhlaž, 5.d

Izvrnuto obrnuto 2

Vrsta filma: animirani film.

Godina proizvodnje: 2024. godine.

Kratak sadržaj: u novom filmu „Izvrnuto obrnuto 2“ dobili smo nove emocije, kao tjeskoba, sram, dosada i zavist. **Značenje filma:** emocije su dio našeg života i svakodnevno se mijenjaju.

Poruka filma: cijeli život se učimo nositi s novim emocijama koje se s godinama mijenjaju.

Moje je mišljenje o filmu da je jako dobar i poučan.

Lukas Grahovac, 5.d

Jona Truhlaž, 5.d

2. c razred u posjetu fotografskom studiju gospođe Sanje Mijac

Zanimanja ljudi u zavičaju

Fotografski studio moje mame

Zovem se Noa. Moja mama zove se Sanja i bavi se fotografiranjem. Ima svoj fotografski studio. Ove godine, moj razred provodi projekt „Zanimanja ljudi u zavičaju“. Iz tog razloga, moja mama pozvala nas je da posjetimo njen studio i upoznamo sve ono čime se bave fotografi. Dolaskom u foto studio, mama Sanja nas je dočekala i rekla nam nekoliko riječi o svome poslu. Počastila nas je slatkišima, a zatim nam je pokazala kako izgleda posao fotografa. U božićnom interijeru stvarali smo najljepše uspomene, kako sami tako i s prijateljima. Vrijeme nam je brzo prolazilo u smijehu, zabavi i fotografiranju. Na završetku posjeta, pozdravili smo se i krenuli kući s osmijehom na licu i noseći zaustavljene trenutke naših školskih dana.

Noa Mijac, 2.c

Ivan Kumer, Noa Mijac, Mateo Čordašev, Jure Vukelić i Marin Mandura, 2.c

Anina mama pokazuje na pokuse iz kemije

Roditelj gost –
Barbara Volenik, prof.

Pokusima učimo o kemiji

U goste nam došla Anina mama koja je profesorica kemije i poučila nas puno toga o pokusima. Ponijela je puno rekvizita koji su nam bili potrebni za izradu pokusa. Prije svakog pokusa nam je objasnila što ćemo raditi i navodila nas da sami zaključimo što smo dobili. Svi smo sudjelovali u tome i bilo je jako zanimljivo. Radili smo pokuse o zraku-sastav zraka, voda-agregacijska stanja, gustoća, zatim motivacijski pokusi-lava lampa, vulkan i crna mamba. Baš je bilo dobro i puno smo naučili o pokusima. Već sada su neki poželjeli baviti se kemijom i izvoditi samostalno pokuse kada odrastu. Hvala prof. Barbari Volenik tj. Aninoj mami.

Tesa Ružić, 2. razreda
PŠ Milanovac

Tesin tata

Na satu razrednika bio je dr. Tomislav Ružić

Tesin tata razveselio učenike

Na sat razrednika došao nam je liječnik. Tesin tata, doktor Tomislav Ružić, razveselio je učenike 1. i 2. razreda. Učenici su bili jako iznenađeni. Doktor Ružić nam je donio puno instrumenata i pomagala koje on u svom poslu koristi. Svi smo to sa znatiželjom pogledali i proučili. Poslušali smo pluća jedni drugima, uzeli smo u ruke ono čega se najviše bojimo, a to je šprica, ali bez iglice, tako da to i nije bilo jako strašno.

Naučili o vitaminima, o lijekovima i ponovili ono što i sami znamo, da ni slučajno ne smijemo dirati lijekove bez nadzora roditelja ili neke odrasle osobe. Učenici su bili zainteresirani za sve što nam je govorio dr. Ružić. Neki su izrazili želju da bi i oni, kad odrastu, bili liječnici i posvetili svoj radni vijek ozdravljenju i spašavanju života ljudi.

Ana Volenik, 2. razred
PŠ Milanovac

Zanimanja mojih roditelja

Renata Turković-Kasumović

Tomislav Maloča

Fran Kasumović i Roko Andrović

Moj razred 2. b i naši prijatelji iz 2. a zajedno s našim učiteljicama Jasenom Jurić-Čivro i Irenom Balint uputili smo se u malu avanturu. Išli smo u posjet mojim roditeljima, vidjeti gdje i što rade. Najprije smo posjetili moju mamu Renatu. Ona radi u Informativnom centru Virovitica koji se nalazi na 9. katu najviše zgrade u našem gradu. Tamo je novinarska redakcija Virovitičkog lista, ICV radio i redakcija portala icv.hr. Moja mama je lektorica i radijska voditeljica. Upoznala nas je sa svojim kolegama novinarima koji su nam ispričali što je sve njihov

posao, kako se pišu vijesti za radio i tekstovi za novine, kako se obrađuju fotografije i objavljuju tekstovi na internetu. Rekli su nam da posao novinara zahtijeva puno rada na terenu, u redakciji, često i kod kuće, da nijedan dan nije isti i ne može se predvidjeti. Urednica Virovitičkog lista Marija Lovrenc ispričala nam je kako nastaju novine i što se sve u njima nalazi. Rekla nam je da bismo postali dobri novinari, treba učiti hrvatski jezik, puno čitati, lijepo pisati i imati smisla za sastavljanje. Na kraju smo obišli i radijski studio i režiju, gdje nas je

dočekaio voditelj Tomislav Maloča. Pokazao nam je mikrofone, slušalice, objasnio kako nastaju radijske emisije, kako se snimaju reklame i pušta glazba, a vidjeli smo i čuli kako izgleda i zvuči dok moja mama čita vijesti u eteru. Za kraj snimili smo radijski jingl i u studiju otpjevali pjesmu Baby Lasagne „Rim tim tagi dim“. Bilo nam je jako lijepo. Naučili smo puno novih, zanimljivih stvari, a neki su odlučili da će kad narastu, biti novinari i raditi na radiju.

Moja tata radi u Hrvatskoj pošti

Nakon ICV-a posjetili smo Hrvatsku poštu gdje radi moj tata kao informatički tehničar. Tamo nas je dočekala voditeljica ureda Ana koja nam je najprije pokazala Paketomat koji se nalazi ispred zgrade. Objasnila nam je da je to mjesto gdje se šalju i primaju pošiljke. Provela nas je poštanskim prostorom i pokazala što se sve može kupiti u pošti, šaltere za kojima rade radnici i mjesto gdje se primaju i podižu paketi i pisma. Vidjeli smo i mjesto gdje ujutro pristize i gdje se razvrstava pošta, prostor od kuda pristigla pošta kasnije ide na dostavu i poštanske pretince u koje se stavlja pošta. Teta Ana je svakome od nas dala razglednicu koju smo sami adresirali i ubacili je u poštanski sandučić. Na kraju smo se zasladili sokovima i bombonima.

Fran Kasumović, 2.b

Na pošti radi moj tata Mario Robert Kasumović

Bili smo i u Muzeju

Posjetili smo i Muzej. Razgledali smo postav Povijest grada i dvorca u pratnji moje mame Jasne i njene kolegice Anje. Tamo nam je moja mama ispričala tko sve radi u Muzeju i koje sve poslove obavlja, tko su kustosi i što rade arheolozi... Doznali smo da je najstariji predmet zub mamuta i da se rukomet nekad igrao na travi. Najviše nam se svidjela maketa Grada na kojoj smo mogli vidjeti razne događaje iz prošlosti.

Nakon toga nam je moja mama ispričala nešto o svome zanimanju. Ona je restorator tehničar i njen je zadatak restaurirati muzejske predmete. Pokazala nam je svoje alate i materijale kojima čisti i popravlja posude, slike, novčiće i ostale predmete. Bilo nam je lijepo i veselimo se ponovnom posjetu Muzeju.

Una Poljak, 2.b

U Muzeju nas je dočekala Jasna Poljak

Blještavilo, ljepota i luksuz

Došli smo do Burj Khalife, pogled je bio moćan. Kada smo ušli unutra, uz ostale turiste, imali smo vodiče

The View

Tjedan prije početka školske godine, moj tata, koji zbog posla često putuje, trebao je ići u Dubai na nekoliko dana. Meni je velika želja bila posjetiti taj veliki i svima dobro poznati grad pa je tata odlučio da će me povesti sa sobom. Bio sam oduševljen, istovremeno i uzbuđen. Odmah sam počeo tražiti na internetu sve o Dubaju, što sve mogu posjetiti i po čemu su sve poznati. Kako se dan približavao, uzbuđenje je raslo. Znao sam da me čeka dug put i znao sam da me čeka grad koji, kako sam uspio vidjeti na televiziji

i internetu, izgleda jako veliko i bogato. Stigli smo na aerodrom, prošli proceduru i ukrkali se. Let je zaista bio dug, no 6 sati leta brzo je prošlo. Kada smo se približavali aerodromu, i kako se avion počeo lagano spuštati, a i s obzirom da je bila noć, svjetla koja su obasjavala Dubai, bila su nešto prekrasno. Kada smo sletjeli, od umora nisam uspio doživjeti veličinu tog aerodroma, ali bio je zaista velik. Otišli smo do hotela koji se nalazio u blizini poznate Dubai palme u točnom nazivu Palm Jumeirah, što je jedan od najpoznatijih umjetnih otoka na

Veličanstven pogled

svijetu. Izgleda kao velika palma koja ima krunu i 16 listova. Na njoj se proteže puno luksuznih hotela i kuća.

Najviša zgrada na svijetu

Stigli smo u hotel i vrlo brzo smo se smjestili i zaspali. Ujutro kada smo se ustali, tek tada sam uspio vidjeti pravi Dubai. Velike zgrade i puno superbrzih automobila bilo je gdje god sam pogledao. S obzirom da je Dubai poznat po najviše Guinnessovih rekorda,

Dominik i tata Ivan Šemper

Burj Khalifa, najveća građevina na Zemlji

više od 400, odlučili smo iskoristiti tih nekoliko dana i posjetiti najpoznatiju i najvišu zgradu na svijetu, Burj Kalifu. Taksijem smo se uputili tamo. Putem se zgrada u daljini vidjela jer je toliko velika da joj je sam vrh dodirivao oblake, bar je tako izgledalo. A i sve zgrade oko su bile toliko velike da nisam mogao vjerovati da postoji nešto još veće. Došli smo do Burj Khalife, pogled je bio moćan. Kada smo ušli unutra, uz ostale turiste, imali smo vodiče. Proveli su nas kroz video prezentacije, kroz najpoznatije informacije. Zgrada je visoka 828 metara i ima 163 kata, a izgradnja je trajala oko 6 godina. Poznata je po spektakularnim pogledima s vidikovca na 124. i 148. katu. Poznata je i po svjetlosnoj predstavi koju izvodi u posebnim prilikama, a i svakodnevno. Ispred

se nalazi velika fontana koja navečer također svijetli i svakih pola sata izvodi ples uz neku glazbu. Mi smo odlučili otići na 148. kat. Osjećaj u liftu koji te diže u te visine je nemoguće opisati, a pogled sa 148. kata je na cijeli Dubai.

Trgovački centar

Ostatak dana smo proveli obilazeći najpoznatiji trgovački centar Dubai Mall u kojem su jedne od najpoznatijih dizajnerskih trgovina. Naravno, samo smo gledali jer samo pogled na takve trgovine je bio dovoljan da se osjećam istovremeno ugodno, ali i čudno. Ljudi u Dubaju se oblače u većini slučajeva tradicionalno, često sam viđao muškarce u bijelim dugim haljinama, a žene u crnim dugim haljinama zatvorene da im se samo oči vidjele. Nije mi to bilo toliko čudno jer sam znao da je tamo to tako. No na ulicama grada se također puno vidjelo

velikih i brzih automobila kojih je bilo posvuda u svim bojama. Ostale dane smo iskoristili da posjetimo zgradu koja se naziva The Palm Tower od kuda se proteže pogled na cijelu palmu, a i naravno, išli smo u potragu za poznatom Dubai čokoladom od pistacije o kojoj su svi pričali, a koja mene iskreno, i nije nešto oduševila.

Povratak kući

Dani su nam prošli vrlo brzo i premalo je to dana da se Dubai doživi u punom smislu, ali dovoljno da ostavi dojam o kojem ću uvijek pričati svima. Odlazak kući me istovremeno rastužio i razveselio jer ja volim našu malu Viroviticu i to što je kod nas sve blizu i odmah „iza ugla“. Dubai je grad koji se ne može doživjeti preko televizije i interneta onako kakav on zaista jest, on je velik, bogat i zaista je grad u kojem nemoguće postaje moguće.

Dominik Šemper, 6.b

Luksuzni automobili

Grad koji zrači ljepotom na svakom koraku

New York je grad koji nikada ne spava u što sam se i sam uvjerio u noćnom izlasku u rooftop bar u okolini Times Squarea jer je pogled na noćni New York nezaboravan

Putovanje preko oceana, točnije u New York započelo je slijetanjem na jedan od njujorških aerodroma – aerodrom JFK (nazvan po 35. predsjedniku SAD-a). Let je trajao 10:30 sati, međutim vrijeme u avionu je brzo proletjelo uz filmove i igrice. Vremenska razlika u New Yorku je -6 sati u odnosu na Hrvatsku.

Mama Marija i Ivor

Simboli New Yorka

Hotel u kojem sam bio smješten bio je u Midtown Manhattanu koji je prepun simbola New Yorka poput Empire State Buildinga, Chrysler zgrade, Bryant parka, Grand Central stanice. Ono što mi je definitivno bilo najpotrebnije za putovanje su udobne tenisice! Dnevno sam znao napraviti oko 25 000 koraka. Šetnja ulicama do Times Squarea, koji je najpoznatiji motiv grada s mnogim neonskim reklamama i svjetlima, jednako je uzbudljiv i danju i noću uz mnogobrojne ulične zabavljače. Kažu kako New York ima najveće židovsko stanovništvo izvan Izraela, najveće kinesko stanovništvo izvan Azije i najveće portorikansko stanovništvo od bilo kojeg grada na svijetu, a u njemu se govori više od 800 jezika. Katedrala sv. Patrika je predivna katolička katedrala

dovršena 1979. godine i još uvijek zrači ljepotom usred betonske džungle.

Zelene oaze

Međutim, moram priznati kako mi se sviđa odnos Njujorčana prema brojnim zelenim oazama, parkovima, koje se nalaze na svakom koraku. Parkovi su pravo osvježenje za vrijeme ljetnih vrućina, veliko igralište za kućne ljubimce i ono najvažnije, za brojne vjeverice koje bezbrižno skakuću. Jedan od najvećih parkova je Central Park koji se prostire na površini od 3,4 km². Sadrži nekoliko prirodnih jezera i ribnjaka, širokih staza za šetnju, jahačku stazu, zoološki vrt. Odlazak metroom do Battery Parka, na najjužnijem dijelu Manhatanna, pruža sjajan pogled na otok Ellis i kip slobode. Kip predstavlja lik Libertas, rimsku boginju slobode, ogrnutu

Let helikopterom iznad Velike Jabuke

Kip slobode

plaštem. Stoji na ogromnom postolju s ispruženom desnom rukom u kojoj drži pozlaćenu baklju, dok u lijevoj ruci drži ploču tabula ansata na kojoj je isklesan datum proglašenja američke nezavisnosti. Krstarenje brodom rijekom Hudson uz Manhattan pružio mi je drugačiju perspektivu kako bi upoznao ovaj sjajan grad.

Grad koji nikada ne spava

New York je grad koji nikada ne spava u što sam se i sam uvjerio u noćnom izlasku u rooftop bar u okolini Times Squarea jer je pogled na noćni New York nezaboravan! Četvrti SoHo, Little Italy i Chinatown nisu četvrti s velikim neboderima, već arhitektura koju čine vodotornjevi i vatrogasna stubišta koja vise s fasada. U brojnim restoranima u Little Italy pojeo sam najbolju pizzu i tiramisu kolač.

Izlet u Washington

Na cjelodnevnom izletu u Washington imao sam priliku upoznati djelić američke povijesti: U.S. Capitol, Lincoln Memorial, sjedište FBI-a, State Department, Bijelu kuću.

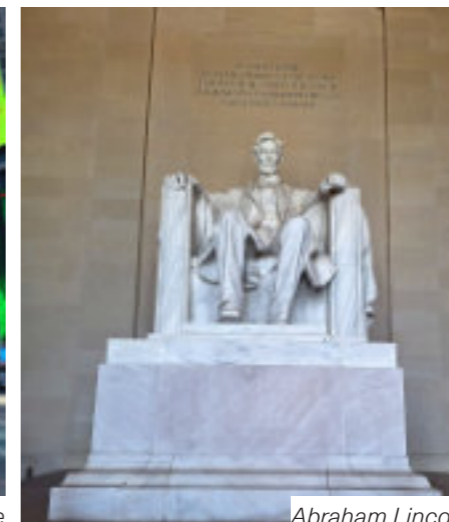
Jedan dan mama mi je priredila iznenađenje samo za uživanje u sadržajima ovog velegrada te organizirala let helikopterom iznad Velike Jabuke! Sve što sam kao pješak vidio, sada sam imao prilike gledati iz ptičje perspektive. Nepochjenjivo je letjeti uz otvorena vrata! A večernja razonoda je bila posjet jednom od broadwayskih kazališta gdje sam pogledao „The play that goes wrong“ i nasmijao se do suza od mnoštva katastrofa koje su zadesile glumce koji zaboravljaju tekst, padanja rekvizita sa zidova te urušavanje podova.

Teško je uopće nabrojati sve što se može vidjeti i raditi na putovanju u New York. Šetao sam preko 20 kilometara po danu i stvarno se super osjećao jer sam na svakom koraku vidio nešto novo. Moje najveće oduševljenje New Yorkom jesu sami građani i njihova ljubaznost te želja da ti pomognu bez da trepnu. New York je grad koji je vječna inspiracija mnogima. Grad koji nikada ne spava i onaj u kojemu je moguće ostvariti čak i najluđe snove - grad u kojem uistinu možeš biti sve što poželiš.

Ivor Marenić, 6.a

Time Square

Abraham Lincoln

St Patrick church

Spoj kulturne i povijesne baštine

Šetali smo uskim ulicama diveći se starim kamenim kućama s renesansnim balkonima i zidinama. Posjetili smo kuću Marka Pola, svjetskog putopisca i istraživača koji je rođen upravo na Korčuli

Tog jutra, 10. rujna 2024., vjerujem da nikome od osmaša nije bilo teško ustati. Konačno je stigao dan maturalca! Autobusom smo krenuli sa školske autobusne stanice oko 5 sati. Pripremili smo se na dugo putovanje, koje je trajalo gotovo 12 sati. Naše glavno odredište bilo je mjesto Drašnice, u makarskom primorju. Na putu prema Makarskoj, stali smo u Smiljanu, rodnom mjestu Nikole Tesle. Posjetili smo Memorijalni centar Nikola Tesla, odnosno njegovu rodnu kuću. Gledali smo njegove razne izume, no svima se najviše dopao motor za izmjeničnu struju. Vodičica nam je uz interpretaciju Teslina života prezentirala i zavičaj iz kojega je Tesla potekao i dobio ideje za svoje prve izume.

Oko pet sati poslijepodne, stigli smo u Drašnice. Iako smo bili umorni od puta, većina učenika odmah se odlučila okupati u moru. Nakon kupanja čekala nas je večera u restoranu. Poslije smo imali slobodno vrijeme koje smo itekako dobro iskoristili.

Pelješki most, Korčula i dolina Neretve

Sutradan smo imali najviše toga za obići. Prvo je na redu bio Pelješki most. Ideja o njegovoj izgradnji prvi put je donesena još 1997. Pelješkim mostom spojeno je i povezano kopno kod Komarne u blizini Stona, s Brijestom na pelješkoj strani. Svi smo izjurili iz autobusa i brže – bolje izvadili fotoaparate i mobitele kako bi fotografirali taj predivan prizor. Nakon kratke pauze, nastavili smo

za Korčulu. Kada smo stigli, na obali nas je dočekaao brod kojim smo se prevezli onamo. Sama plovidba bila je prava avantura, a već smo i s broda mogli vidjeti korčulanske zidine i kule. Na Korčuli nas je dočekala vodičica Sunčana, koja nas je provela i upoznala sa znamenitostima tog zanimljivog otoka. Krenuli smo glavnom ulicom, koja je dizajnirana u obliku riblje kosti, kako bi ulice bile zaštićene od jakih vjetrova. Saznali smo da je Korčula šesti najveći hrvatski otok te da ima oko 15 000 stanovnika. Šetali smo uskim ulicama diveći se starim kamenim kućama s renesansnim balkonima i zidinama. Posjetili smo kuću Marka Pola, svjetskog putopisca i istraživača koji je rođen upravo na Korčuli. Nakon toga naš obilazak nastavio se do katedrale sv. Marka, jednog od najvažnijih simbola Korčule. Sagrađena je tijekom 15. i 16. stoljeća, u razdoblju kad je Korčula bila pod utjecajem mletačke vlasti. Uz katedralu svetoga Marka nalazi se danas nalazi Opatska riznica svetoga Marka, osnovana 1954. godine. Nakon razgleda grada pošli smo na štandove kako bismo si kupili ponešto za uspomenu s ovog prekrasnog otoka. Došlo je vrijeme i za ručak te polagano kretanje prema dolini Neretve. Poslije ručka autobus nas je čekao kako bismo nastavili put. Nakon otprilike sat vremena, stigli smo u dolinu Neretve. Na ulazu u deltu dočekali su nas domaćini sa svojim trupicama. Penjanje na njih je bilo vrlo smiješno jer su se čamci jako ljuljali pod našim nogama. Krenuli smo polako niz rijeku. Delta Neretve obuhvaća brojne kanale, jezera, močvare i plodne ravnice. Nakon dva sata plovidbe došlo je vrijeme za polazak. Na kraju dana svi smo bili umorni, no jedva smo čekali idući dan.

Posjetili smo Korčulu

Dubrovnik

Treći dan imali smo raniji ručak, kako bismo što brže krenuli u Dubrovnik. Cijeli autobus bio je tih jer smo svi spavali. Čim smo stigli, sastali smo se sa svojim vodičima. Prvo smo prošli kroz Pila vrata i zakoračili na Stradun, glavnu gradsku ulicu. Na samom početku Straduna naišli smo na Onofrijevu česmu, staru znamenitu fontanu, koja je ukrašena kamenim maskeronima iz kojih teče voda. Hodajući dalje, stigli smo do Kneževa dvora – palače koja je nekada bila sjedište dubrovačkih knezova, a danas je povijesni muzej. Nedaleko od njega nalazi se crkva sv. Vlaha, posvećena dubrovačkom zaštitniku. Svi smo se divili tom prekrasnom gradu kojem smo se najviše veselili. Poslije razgleda grada s vodičem imali smo slobodno vrijeme i ručak. Na ručku smo podijelili svoja mišljenja i dojmove i bilo nam je žao što je vrijeme tako brzo prošlo. Dubrovnik je stvarno predivan. Nije ni čudo što ga zovu „biserom Jadrana“.

Omiš, Radmanove mlinice

I tako, vrijeme je proletjelo i došao je zadnji dan našeg maturalca. Kada smo se svi spakirali, krenuli smo autobusom za Viroviticu. U povratku smo stali u Omišu, koji nas je oduševio. Smješten je između strmih litica planine Mosor, rijeke Cetine i Jadranskog mora. Prošetali smo malo po gradu, fotografirali se, obišli štandove i stali u obližnjim kafićima. Nije nam bilo ni malo dosadno, no morali smo krenuti dalje. Naša posljednja destinacija bile su Radmanove mlinice, izletišta i restoran u blizini Omiša, smještene u kanjonu rijeke Cetine.

Povratak kući

Došao je i trenutak za povratak kući. Svi smo imali osjećaj da je vrijeme proletjelo. Putovanje je završilo, ali priče, fotografije i zajednički trenutci ostat će nam još dugo u sjećanju. Hvala našim roditeljima što su nam omogućili odlazak na maturalac i naravno, našim razrednicima na puno strpljenja!

Doris Mihaljević, 8.d

Vožnja po Neretvi

U rodnom mjestu Nikole Tesle

Baš smo uživali u ljepotama Neretve

VELIČANSTVEN GRAD

Saznala sam da u Rimu postoji preko 700 crkvi te da skoro svaka ulica ima jednu crkvu

Toga dana jedva sam dočekala jutro. Spakirali smo se i krenuli autom prema Zagrebačkoj zračnoj luci koja nosi naziv po našem prvom predsjedniku Franji Tuđmanu. Kada je bilo vrijeme za let, prozvali su na razglas putnike i mi smo se uputili prema izlazu gdje nas je čekao avion. Prolazeći hodnikom prema avionu, bila sam jako uzbuđena jer je to bio moj prvi let. Avion je poletio, a meni je srce ubrzano kucalo kada sam nas vidjela među oblacima. Prvo smo sletjeli u Split, a zatim smo nastavili let prema Rimu. Bilo je lijepo vrijeme pa sam kroz prozor gledala oblake i slušala glazbu. Kada smo sletjeli u Rim, voditeljica puta nas je vodila kroz veliku zračnu luku prema izlazu gdje nas je dočekao autobus i preveo do hotela. Ostavili smo svoje stvari i ubrzo smo već s vodičem šetali ulicama Rima koji me oduševio svojim ostacima starog rimskog carstva uklopljenog u moderne zgrade.

Vatikan i bazilika sv. Petra

Saznala sam da u Rimu postoji preko 700 crkvi te da skoro svaka ulica ima jednu crkvu. Vodič nam je pričao o carevima i vladarima rimskog carstva, poznatim rimskim fontanama, o muzejima i parkovima, crkvama i ostacima

najvećeg koloseuma u kojem su se održavale gladijatorske borbe. Poslije podne kad smo bili slobodni od grupe otišli smo u najveći rimski park i iznajmili bicikle. Vozili smo se kroz puteve parka i razgledavali stare kuće, jezero i zološki vrt. Drugi dan posjetili smo Vatikan i veliku baziliku svetog Petra na čiji smo se vrh penjali uskim i strmim stepenicama. S vrha bazilike Rim je bio još ljepši i veličanstveniji. Vidjeli smo i Svetog oca koji nas je blagoslovio.

Na kraju dana već umorni sjeli smo s jednim prijateljem na gradski autobus koji nas je trebao odvesti do hotela, ali nije stao pokraj hotela već je nastavio voziti. Tada smo shvatili da smo pogriješili broj autobusa, a on nas je odveo na drugi kraj Rima te smo se lijepo šetajući kroz rimske ulice vraćali nazad. Smijali smo se zajedno s prijateljem jer smo upoznali i dio Rima koji nismo ni planirali.

Idućega dana ponovo smo se vraćali avionom prema Splitu i Zagrebu, a ja sam još dugo pod dojmom veličanstvenog Rima razmišljala o predivnim fontanama, kipovima, parkovima i ostacima tog bogatog carstva koji je vladao u prošlosti velikim dijelovima Europe i Azije.

Petra Kiš, 6.b

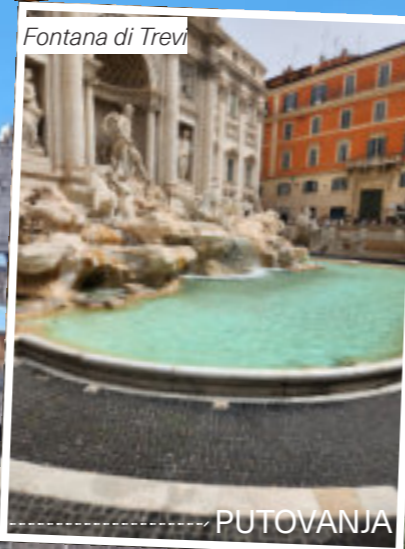
Petra i roditelji pred Panteonom

Španjolske stube

Bazilika sv. Petra

Fontana di Trevi

Suradnja dviju gradskih škola

„1234 Brlići i Nazori“

Učenci 2. razreda OŠ Vladimir Nazor u posjetu OŠ IBM Virovitica

Ekipe učenika dviju škola biraju se za loptu

U sklopu projekta „1234 Brlići i Nazori“ našu su školu posjetili učenici 2.a, 2.b i 2. c razreda Osnovne škole Vladimir Nazor Virovitica i njihove učiteljice Draženka Šalgaj, Antonija Čevelak i Draženka Vernik. Dolaskom u našu školu, dočekali smo ih s osmijehom i pjesmom. Nakon riječi dobrodošlice, koje je uputio ravnatelj škole Ivica Tomljanović, uputili smo se u školsku dvoranu. Odabrali smo ekipe koje su odmjerile snage u igri graničara. Kako bismo razvijali prijateljske odnose, ekipe smo sastavili jednakim brojem učenika iz obje škole na način da su učenici 2. a razreda naše škole načinili ekipu s učenicima 2. a razreda OŠ Vladimir Nazor Virovitica. Vrijeme koje smo proveli zajedno bilo je ispunjeno pjesmom, igrom i osmijesima koje su izazvale stare uspomene iz, još ne tako davno, završenog vrtića. Završetkom igre, snagu smo nadoknadili finim obrokom koje su pripremile naše tete kuharice. Vrijeme je brzo prošlo, a nama ostaju lijepe uspomene i iščekivanje nekog novog susreta s prijateljima u njihovoj školi.

Petra Klaić i Nika Kesar, 2.c

"Lješnjomedska rapsodija moga kraja"

Na ovoj radionici izradili su prema originalnim receptima, lizalice s bijelom čokoladom, lizalice s crnom čokoladom i toblerone lizalice

Učenici 6.e razreda (Stela Kulej, Emily Karol Grubić, Matej Jezerčić, Nikola Vidović, Patrik Grahovac u pratnji svoje razrednice, Tanje Buneta) OŠ Ivane Brlić-Mažuranić sudionici su projekta "Lješnjomedska rapsodija moga kraja", promocija i jačanje kompetencija strukovnih zanimanja u turizmu 2023.

Pčele i med

Prvu radionicu i predavanje na temu "Pčele i med" učenicima OŠ Ivane Brlić-Mažuranić, Industrijsko-obrtničke škole Slatina i Strukovne škole Virovitica održali su pridruženi partneri projekta Katarina i Dario Grahovac iz OPG „Grapis Pčelarstvo Grahovac“ iz Virovitice.

Najviše interesa je pobudio apisarij u kojem su učenici uživo vidjeli pčele i maticu na okvirima meda. Aktivnosti su završile zabavnim kvizom u kojem su učenici pobjednici kviza nagrađeni prigodnim poklonima OPG-a „Grapis Pčelarstvo Grahovac“.

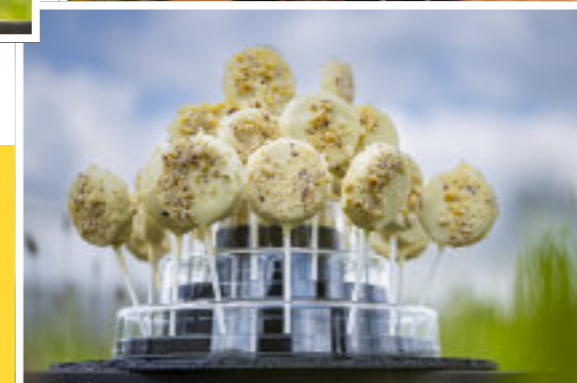
Izrada gastro suvenira od meda, lješnjaka i čokolade

U ponedjeljak, 11. ožujka 2024. godine u kabinetu slastičarstva Strukovne škole Virovitica održana je četvrta aktivnost

projekta Ministarstva turizma i sporta Republike Hrvatske „Lješnjomedska rapsodija moga kraja“ odobrenog Strukovnoj školi Virovitica kao prijavitelju i Industrijsko-obrtničkoj školi Slatina kao partneru. Ova aktivnost obuhvatila je radionicu izrade gastro suvenira Virovitičko-podravške županije od meda, lješnjaka i čokolade. Na ovoj radionici izradili su prema originalnim receptima, lizalice s bijelom čokoladom, lizalice s crnom čokoladom i toblerone lizalice prema projektu "Lješnjomedska rapsodija moga kraja" u kojem je pridruženi partner, hrvatska slastičarska reprezentativka Sandre Jadek, koja se rado odazvala pozivu škola na sudjelovanje u „Lješnjomedskoj rapsodiji moga kraja“. U srijedu, 20. 3. 2024. godine 20 učenika navedenih škola sa svojim mentorima

sudjelovalo je na trećoj radionici - studijskom putovanju u Orahovicu u posjeti pridruženom partneru projekta PP ORAHOVICA d.o.o., Orahovicu. Sudionike su na 13 hektarskoj plantaži lješnjaka, od 660 hektara nasada lješnjaka PP ORAHOVICA ukupno, dočekali tehnolozi u voćarstvu (uzgoju lješnjaka) Anamarija Karoli i Ivan Špoljar. Objasnili su potrebne uzgojne korake u podizanju nasada od pripreme tla, sadnje, orezivanja, ekološke zaštite, važnosti bubamara, do berbe i isporuke prema pogonima za doradu lješnjaka. Učenici su studijsko putovanje ocijenili visoko pozitivnim ocjenama, zahvalivši se na gostoljubivosti i stručnosti djelatnika PP ORAHOVICA d.o.o., Orahovicu. U konačnici je predstavljen proizvod gastro suvenir – lizalice.

Stela Kulej, Patrik Grahovac, 6.e
Foto: www.vpz.hr

fotografija: www.vpz.hr

Školski medni dan

7. prosinca je dan sv. Ambrozija, zaštitnika pčela i pčelara pa su tom prigodom učenici prvih razreda naše škole danas obilježili Školski medni dan. Svaki prvšačić je dobio staklenku meda i edukativnu slikovnicu, a u školskom holu smo ugostili pčelare obitelji Grahovac. Oni su nam na zanimljiv način objasnili kako nastaje med i koliko je zdrav pa bismo ga trebali svakodnevno koristiti umjesto šećera.

Vidjeli smo pčelarski pribor i kako je izgledala nekadašnja košnica, a kako izgleda danas. Naučili smo da ima tri vrste pčela (matice, radilice, trutovi) u košnici i da svaka ima svoju ulogu. Na kraju smo se zaslادili i kušali tri vrste meda (cvjetni, bagrem, lipa) i glasali koji nam je najbolji. Pobijedio je bagremov med!

Ante Vidović, 1. b

Dario Grahovac, pčelar

Sandra Jadek s učenicima 6.e i razrednicom

Školski medni dan

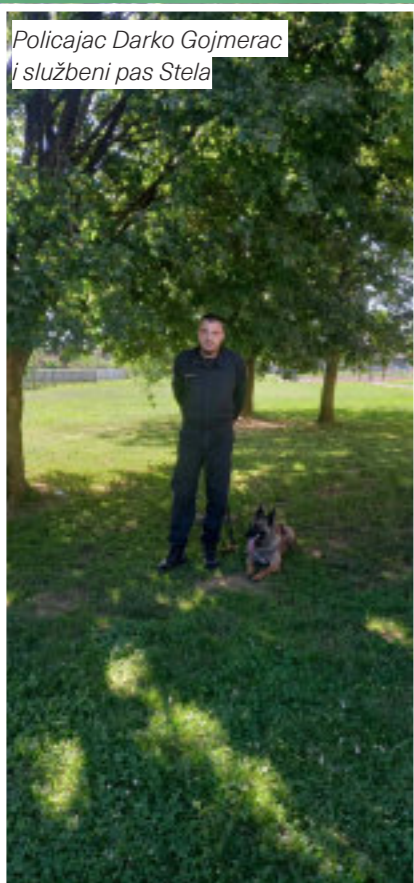
Lukas Grahovac i prvšačić

VOLIMO ŽIVOTINJE

U okviru projekta u gostili smo u svojoj školi veterinarku, crtali likovne radove s tematikom životinja

Učenici 2.a, 2.b, 2.c i KPOS razrednog odjela, početkom svog školovanja, krenuli su u provedbu projekta „Volimo životinje“. Različitim aktivnostima, posjete u školi i izvan škole učili su o raznim životinjama, njihovim navikama, hranjenju i brizi o njima. U okviru projekta u gostili su u svojoj školi veterinarku, crtali su likovne radove s tematikom životinja, istraživali su zaštićene vrste životinja i utjecaj životinja na ljude te načine na koje životinje pomažu ljudima u svakodnevnim poslovima. Krajem nastavne godine 2023./24. u školi su ugostili policajca Darka Gojmerca koji je doveo službenog psa Stelu. Učenici su saznali kako izgleda jedan dan u životu službenog psa, čime se bavi te kada odlazi u mirovinu. Policajac Darko bio je spreman na sva pitanja koja su učenici znatiželjno postavljali, a omogućio je i da se poigramo sa Stelom.

Policajac Darko Gojmerac i službeni pas Stela

Posjet skloništu za životinje

Na samom završetku nastavne godine, projekt smo zaokružili posjetom Skloništu za životinje Virovitica gdje smo donirali hranu, igračke i deke te upoznali nekad sretnu, a sada napuštenu pse koji traže nove vlasnike. Ove smo nastavne godine nastavili s provedbom projekta. Prvu aktivnost u okviru ovog projekta proveli smo tijekom listopada 2024. godine. Aktivnost je bila ujedno i obilježavanje Svjetskog dana zaštite životinja.

2.a, 2. b i 2.c u posjetu Skloništu za životinje Virovitica

Andrej Ribić, 2.a i Rudi Kulej

Učiteljica Ivana Ternjej Stanivuković drži Darwina

U goste nam je došao Rudi Kulej

Tom prigodom posjetio nas je gospodin Rudi Kulej koji je sa sobom donio svoje egzotične ljubimce: tarantulu, škorpiona i zmiju Darwina. Iako je neke učenike bilo pomalo strah susreta s ovim nesvakidašnjim ljubimcima, kroz priču gospodina Kuleja, predstavljanje ljubimaca i samog kontakta s njima, pri kraju ovog zanimljivog predavanja oslobodili smo se straha i nekih uvjerenja o tome da ove životinje ne mogu biti ljubimci. Saznali smo mnogo zanimljivih stvari o tome kako se ove životinje hrane, kako se brinuti o njima te kako i gdje ih nabaviti. Dobili smo mogućnost držati Darwina, dodirnuti njegovu kožu i naučiti kako se hrani, koje navike ima te koliko njege i brige zahtijeva. Uz mnogobrojna pitanja, dijeljenjem iskustava među učenicima i fotografiranjem vrijeme nam je brzo prošlo te s radošću iščekujemo novi susret s nekim novim, nama nepoznatim ljubimcima.

Dora Haić i Una Vuković, 2.c

SLIKANJE PO UZORU NA HENRIJA MATISSEA

Na radionici smo kroz igru odlučivali kakve ćemo oblike slikati na platnu

Povodom obilježavanja Međunarodnog dana djece išli smo s nastavnicom Likovne kulture Martinom Ištvan u Gradski muzej kako bismo sudjelovali na likovnoj radionici pod vodstvom muzejske pedagoginje Anje Brabec Žeravica. Na radionici su sudjelovali 5. i 6. razredi. Od petih razreda bile su učenice Anamarija Dalpont, Tea Oberling, Lota Kucljak i Melani Maresić, a iz šestih su bile Josipa Kiralj, Nikolina Vinak, Tena Paić, Branka Klepač i Lara Lončarić. Na radionici smo kroz igru odlučivali

kakve ćemo oblike slikati na platnu. Oblici su bili po uzoru na francuskog slikara Henrija Matissea. Svaka od nas je imala šest bacanja kocke gdje na svakom bacanju broj koji dobijemo na kocki bi odredio kakav oblik ćemo naslikati na platnu. Koristili smo se bojom za beton jer su radovi namijenjeni da budu izloženi vani. Završni radovi izloženi su na mostovima oko Dvorca Pejačević.

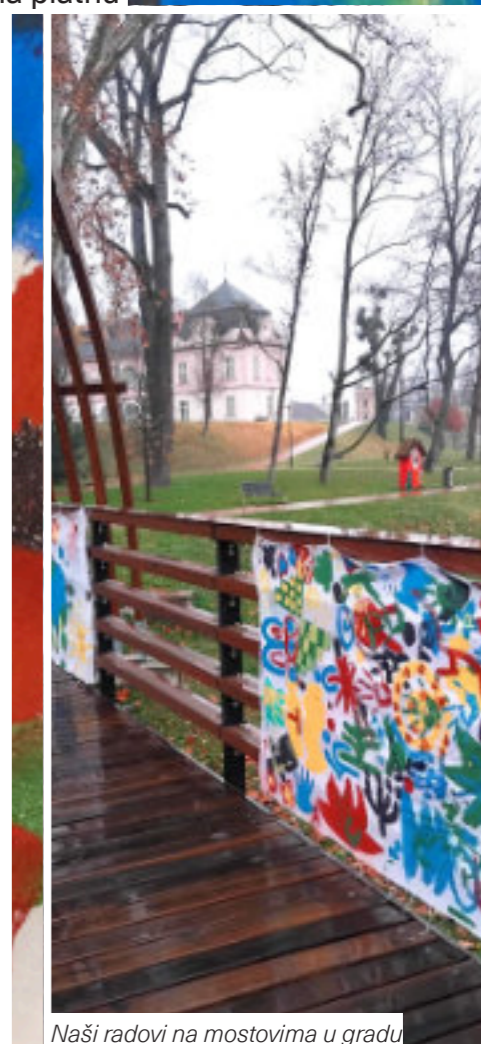
Tekst i fotografije: Lara Lončarić, Tena Paić, Branka Klepač, 6.a

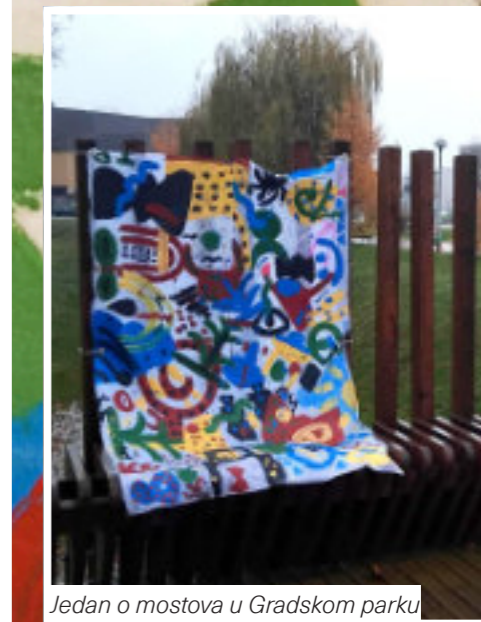
Učenice 6. a i 6.c

Učiteljica Martina Ištvan s učenicima u Muzeju

Naši radovi na mostovima u gradu

Jedan o mostova u Gradskom parku

Dva lica iste priče

Upoznajemo vas s blizancima u našoj školi čije su priče isprepletene na jedinstven način

Blizanci - Jesu li zaista toliko slični kako ih često doživljavamo? Dijele li samo fizički izgled ili puno više od toga? Upoznajemo vas s blizancima u našoj školi čije su priče isprepletene na jedinstven način – od prvih koraka u djetinjstvu do zajedničkih trenutaka u učenju, igranju, obavljanju kućanskih poslova... Saznali smo što znači biti blizanac, koliko je snažna ta posebna veza i kako se razlikuju njihovi pogledi na svijet.

Elena i Leon Nemet

Idu u 2.c. Iako su blizanci, svatko ima svoje prijatelje. Vole igrati igrice zajedno, posebno Minecraft. Leon svoje sportske vještine razvija u karateu, misli da je i dobar u tome. Elena je svoje interese našla u crtanju, koje jako voli, ali zanima ju i ples i sviranje. Sretni su što imaju jedan drugoga jer si pomažu u raznim situacijama.

Izak i Rita Dujmović

Rođeni smo 27.11.2016. u Virovitici. Rođeni smo 4 tjedna ranije, a zajedno smo težili gotovo 6kg. Izak je imao 3250g, a Rita 2730g. Iako je Izak fizički uvijek veći i jači, Rita je glavna u svemu, kako ona kaže starija je 3 minute. Sada smo učenici 2.razreda PŠ Milanovac. Oboje treniramo košarku, no nismo u istom klubu, Izak trenira u Virki, a Rita u KK Virovitica. Doma se uvijek natječemo tko je bolji i tko će ubaciti više koševa. Rita u svoje slobodno vrijeme voli bojati, pisati priče i izrađivati nakit. Izak slaže legače i igra nogomet. Oboje navijamo za Hajduk i imamo istog najdražeg igrača. Nerazdvojni smo i uvijek si pomažemo.

Lena i David Petrović

Idu u 1.a, super im je u školi. Bave se i nekim drugim aktivnostima. David sportom, nogometom, a Lena ide na folklor i gimnastiku. Kod kuće imaju zajedničke aktivnosti: pišu zadaće, uče, pomažu si kako bi im bilo lakše. Vole pomagati mami i tati u kućanskim poslovima. Lena misli da je bolja u učenju od brata, a da je on bolji od nje u nogometu. Imaju i starijeg brata i vole se družiti s njim, igrati igrice. Ponekad se pomalo posvađaju, ali to brzo prođe.

Karla i Ema Đurđević

Učenice smo 6.e. Igramo rukomet, Ema i odbojku. Kreativne smo s papirom i origamijima. Ema je starija 1 minutu. Zajedno učimo. Imamo zajedničke prijatelje i odvojene sobe. Kada Ema želi nešto prva dobiti, odmah kaže: „Ja sam starija!“ Prednost je imati sestru zato što kad na primjer nešto zaboraviš, sestra te može podsjetiti. Znamo se posvađati, ali se uvijek pomirimo. Nemamo isti ukus. Karla više voli sarmu, a Ema ljuti paprikaš. Nismo baš jako slične. Nekad nas znaju prepoznati koja je koja, a nekad ne. Ema je plava boja najdraža, a Karli svijetlo ljubičasta. Ema inače ima smeđe oči, ali kad je oblačno postanu smeđe – zelene. Imamo obje odlične ocjene u školi.

Petra i Paula Barčanac

Idemo u osmi razred. Dvojčane smo blizanke. Imamo stariju sestru s kojom se dobro slažemo i koja nam često pomaže oko škole. Ponekad je naporno imati sestru blizanku, ali s druge strane je i prednost. Pomažemo si u učenju i drugim obavezama. Najveći nedostatak je što dijelimo sobu. Često se svađamo, ali se brzo i pomirimo. Vjerujemo da je našim roditeljima teško s nama, ali im pomažemo i trudimo se olakšati im posao. Sretne smo što imamo jedna drugu.

Lara i Sara Ljubomiroška

Idemo u 6.c razred. Imati sestru blizanku je jako lijepo jer znam da nikada nisam sama, da je sestra uvijek uz mene. Dobro je što imam sestru blizanku jer se družimo, ona zna sve moje tajne. Uvijek je tu i najbolja mi je prijateljica. A nije dobro jer se često svađamo i dijelimo sobu. Volimo ići zajedno na atletiku, gledati serije, plesati i pjevati. Zajedno učimo i pišemo zadaću, čitamo jedna drugoj lekturu i zabavno nam je. Svoju sobu zajedno čistimo i brže smo gotove, pomažemo mami i volimo zajedno putovati. Svaka od nas ima svoju najbolju prijateljicu i jednu zajedničku. Kad smo bile male, mama nas je oblačila isto i nitko nas nije mogao prepoznati koja je koja. Sada se često oblačimo isto, ali i dalje nas ne prepoznaju. Lakše nas je prepoznati po glasu ili po pjegicama. Ali osobe s kojima provodimo više vremena, odmah nas prepoznaju. Učitelji nas prepoznaju po mjestu gdje sjedimo u razredu, a ponekad nas pitaju koja je koja ako nisu sigurni. Možemo se i zamijeniti a da oni to i ne znaju. Roditelji nam kupuju skoro sve duplo, nekada si podijelimo što imamo.

Glas sudbine

IzvorPress HRT

Nastup u The Voice Kids Hrvatska

Ne znam je li joj oduvijek bio cilj pjevati ili je to zapisano u njezinom prezimenu? Zeba je zapravo ptica pjeвица

Prošlo je tek nekoliko dana od nove godine. Kažu ljudi - nova godina – nove odluke. A za nekoga i novi uspjesi. Za Saru Zebu sigurno ovo drugo. Ali počnimo od početka. Djevojčica 4.c razreda naše škole, ima samo deset godina, vedra duha, nasmijana, ali za sebe kaže da je i tvrdoglava. „Kad si zacrtam neki cilj, ne odustajem lako,” kaže sa smiješkom na licu. Ne znam je li joj oduvijek bio cilj pjevati ili je to zapisano u njezinom prezimenu? Zeba je zapravo ptica pjeвица. Možda je baš to odredilo njezin glazbeni put. Kao glas sudbine. Spomenuvši tu riječ, nasmiješila se i bilo joj je to baš zgodno. „To mi se sviđa, ali smeta me kad su mi na festivalima pročitali moje prezime kao Zeba” (izgovara dugosilazni naglasak). Čudim se kako ona već razlikuje naglaske, a ni sama ih još ne znam. No, dobro. Saznala sam što ne voli, ali ima više toga što voli. Raduje se zajedničkim trenucima sa svojom obitelji, navečer ili vikendom, kada igraju društvene igre i slagalice. Posebno ju vesele tatine i mamine priče o djetinjstvu. Ušuška se u krevet i lagano tone u san uz njihove priče.

Kako i kada započela priča o pjevanju

Sara u školi

Sara se prisjeća svog ranog djetinjstva kada je imala samo tri godine. „Neki kažu da je to rano, meni je taman”, ističe ozbiljno i još nastavlja: „Što prije kreneš, više ćeš naučiti pjevačkih vještina.” Mudre misli. Budući da je išla u Dječji vrtić Cvrčak, odgojiteljice su joj nekada rekly da nešto otpjeva. Ali sve je započelo zapravo na njezinom trećem rođendanu. Tata joj je rekao: „Ajđ nam nešto zapjevaj,

onu rođendansku pjesmu. Ja sam pjevala „Sretan rođendan mi”. Svi su već tada primijetili moj talent za pjevanje”, prisjeća se rado tih dana.

Glazbene mentorice

Kao mnoga virovitička djeca i Sara je svoj talent razvijala u Glazbenoj igraonici GŠ Jan Vlašimsky Virovitica gdje joj je prva mentorica bila Ana Filipović, kasnije Mirjana Dizdarević Bjelajac, učiteljica solo pjevanja i klavira u Glazbenoj školi, te učiteljica Glazbene kulture Ildiko Seleši Dančo u našoj školi. Prvi nastupi i festivali Istaknula je svoje prve nastupe. „Bilo je to krajem 1. r. na 1. Dječjem festivalu domoljubnih pjesama i osvojila sam odmah 1. mjesto. Sve u znaku broja 1. I na Danu škole pjevala sam istu pjesmu i dobila gromoglasan pljesak u dvorani te veliki osmijeh učiteljice Ildiko koja me pripremala za te nastupe.” Godinu poslije na međunarodnom festivalu Kukuriček u Đurđevcu pjevala je svoju pjesmu „Boja prvih trešanja” kojom je nastupila i u Bosni i Hercegovini te osvojila treće mjesto. Ima samo 10 godina, ali put prema uspjehu joj je poput munje.

Prijava na The Voice Kids Hrvatska

Nakon nekoliko značajnih uspjeha na festivalima zanimalo me zašto se prijavila na show HRT-a. „Htjela sam probati nešto novo. Zapravo me mama prijavila na prijedlog moje mentorice Ane Filipović koja je među prvima prepoznala moj talent”, ističe Sara. Prijavilo se više od tisuću djece, ušla je u izbor osamdesetak koji su prošli početne eliminacije. Kako se osjećala kad je saznala da je u tom izboru? Mogu samo zamisliti kako je bilo toga dana u domu obitelji Zeba. Mama joj donosi radosnu vijest koja je stigla e-mailom. Skakala je, vrištala i plakala od sreće – jednostavno bila je presretna.

Mentorica Ildiko Seleši Dančo sa Sarom i Kristinom Mihelčić

Audicijske emisije

Pjevala je zadnja u prvoj audiciji, kao šećer na kraju. Okrenuli su se svi mentori. Sve je raznježila svojom izvedbom “You Raise Me Up”, nečije su oči zasuzile. I Sarine oči. A vjerujem i mnogih gledatelja koji su tada slušali njezinu izvedbu. Stvorila je pravu glazbenu čaroliju. Nakon nastupa, još istu večer, dobila je u dvije minute više od dvjesto poruka. Svima je htjela zahvaliti i poslati poruku. „Bilo je čak i naporno, zamolila sam prijateljicu da mi pomogne. Ali to su slatke brige”, poručuje Sara. Možete li zamisliti kako djevojčica od 10 godina kaže da nema tremu, strah od javnog nastupa što je fasciniralo i novinara HRT-a koji ju je snimao za spot. Bila je spontana, otvorena. „Meni je kamera kao da sam doma, nikada nemam tremu ili je to ona pozitivna trema”, vrlo sigurno kaže.

Čudo od djeteta

Postoji tu još jedna emotivna priča koju je podijelila sa mnom. Njezin mlađi brat piše dnevnik i tu je večer zapisao jednu jako lijepu priču koja završava riječima: „Ovo mi je bio naj sretniji dan u mom životu.” Sreća neizmerna! Zapisana! Zauvijek! Puno je portala i novina pisalo o njoj. Jedan naslov bih izdvojila: „Hrvatska ima novo čudo od djeteta. Zašto je Sara slađa od tvornice šećera i rasplakala zvijezde.” Ona je naše čudo od djeteta. Dok pričamo o tome, obje imamo istu asocijaciju. Koga su glazbi nazvali „čudo od djeteta”. W.A.Mozarta koji je već u trećoj godini svirao klavir.

Budući da su joj se okrenuli svi mentori, imala je još jednu slatku brigu. Koga odabrati? Izbor je bila Vanna.

Zašto baš ona?

„Ona mi je najdraža pjevačica i ima puno iskustva u pjevanju. Mislim da ću uz nju puno naučiti.”

Povratak u školu

Vikendom vježba marljivo za sljedeće nastupe u Vanninom timu. „Poučava nas o svemu, ako nešto ne znamo, objasni nam to duhovito i smiješno. I bude nam lakše”, ne krije zadovoljstvo nakon održanih proba. Upoznala je nove prijatelje, druže se i lijepo joj je. A kad se vrati u Viroviticu, opet je ona mala slatka djevojčica iz 4.c koji su je s učiteljicom Kornelijom Šarić srdačno dočekali i zajedno slavili njezin uspjeh.

Glazbena se priča nastavlja

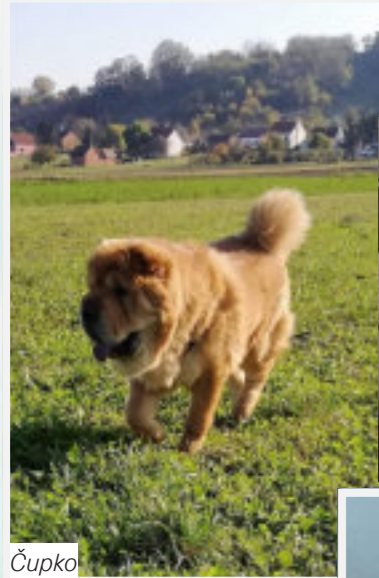
Iza Sare je jedna lijepa glazbena priča, ali i pred njom je sigurno puno novih. „Iz Virovitice dolaze najbolji”, kaže Sara sjetivši se Marina Jurića-Čivre koji je započeo svoju glazbenu karijeru nakon odličnog plasmana u finalu „The Voice Hrvatska”, a mentor mu je bio poznati virovitički glazbenik grupe „Vatra” Ivan Dečak (bivši učenik naše škole). Sudjelovanje u showu utjecat će na njezin glazbeni put, puno toga će naučiti uz mentoricu i njezin tim. Bit će joj to uspomena za cijeli život. Otvorit će joj nove putove, vidike. Još ćemo svi o Sari čuti puno lijepih stvari.

Nika Babec, 6.d

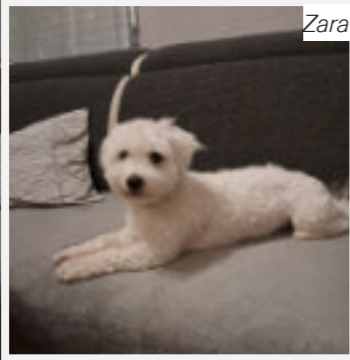
Međunarodni festival dječje glazbe

Galerija

Čupko

Zara

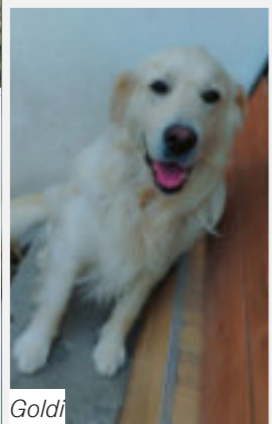
Don

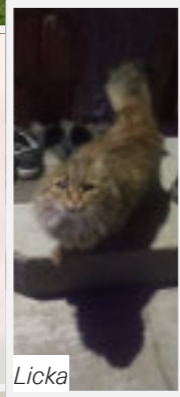
Maco

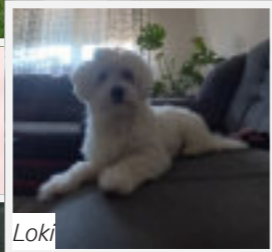
Dona

Goldi

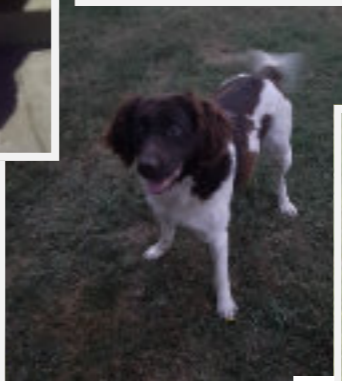
Licka

Loki

Bubi

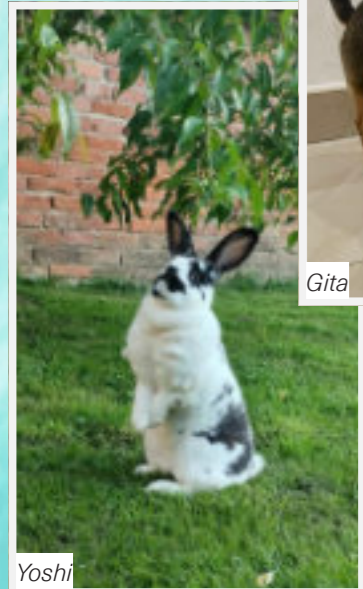
Beti

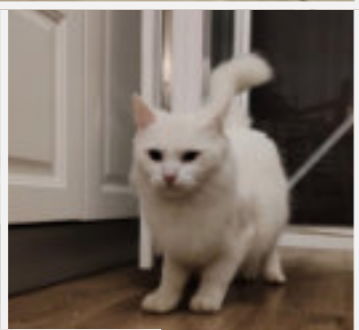
Bobi

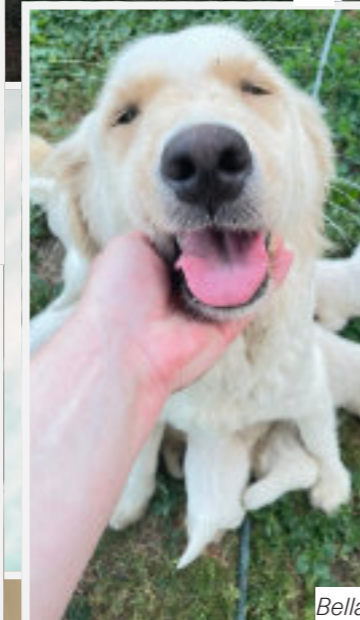
Gita

Yoshi

Marica

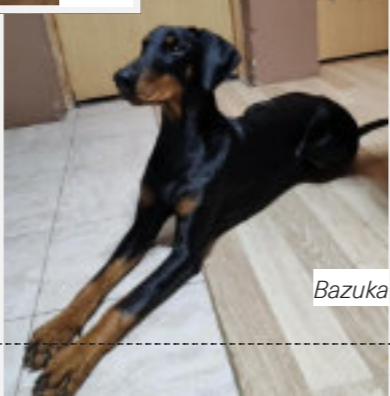
Bella

Otto

Miki

Bazuka

Fotografije skupio: Saša Babić, 5.d

Naše učiteljice/učitelji uplovili u bračnu luku

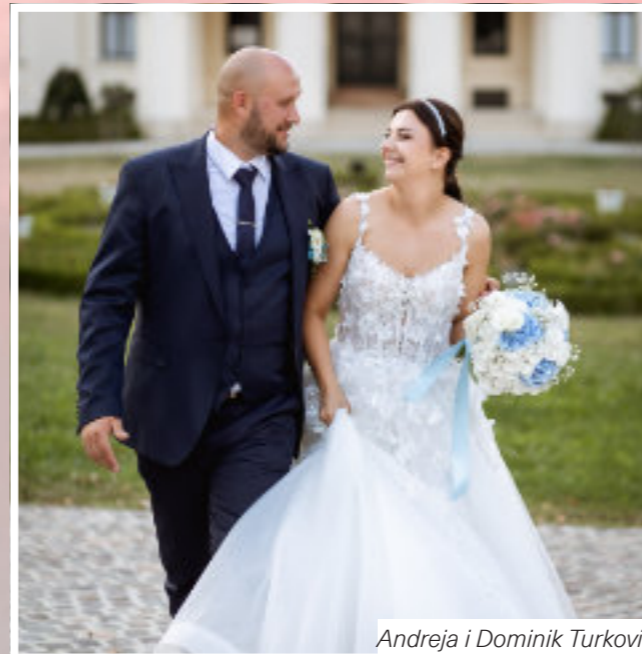
Dora i Krešimir Vrkić

Matej i Katarina Kruhoberec

Vedran i Matea Bajivić

Andreja i Dominik Turković

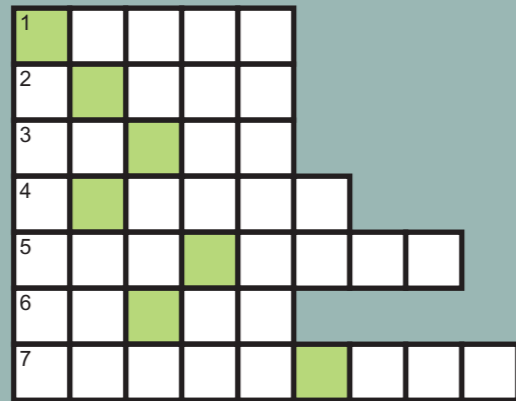
Vanja i Doroteja Dragojević

VODORAVNO:

- Što je glavnom liku dao njegov razrednik?
- Životinja koju je Derek, najbolji prijatelj glavnog lika, dobio za kućnog ljubimca.
- Ime benda glavnog lika je _____ ZOMBIJI.
- Glavni lik se osramotio na _____.
- Ime sestre glavnog lika.
- Najdraži bend glavnog lika zove se 3 _____.
- Prezime razrednika glavnog lika.
- Glavni lik nije znao za ispit _____.
- Životinja koju je Mark Clump donio u školu.
- Za vrijeme putovanja do muzeja glavni lik je u autobusu sjedio s prof. _____.

OKOMITO:

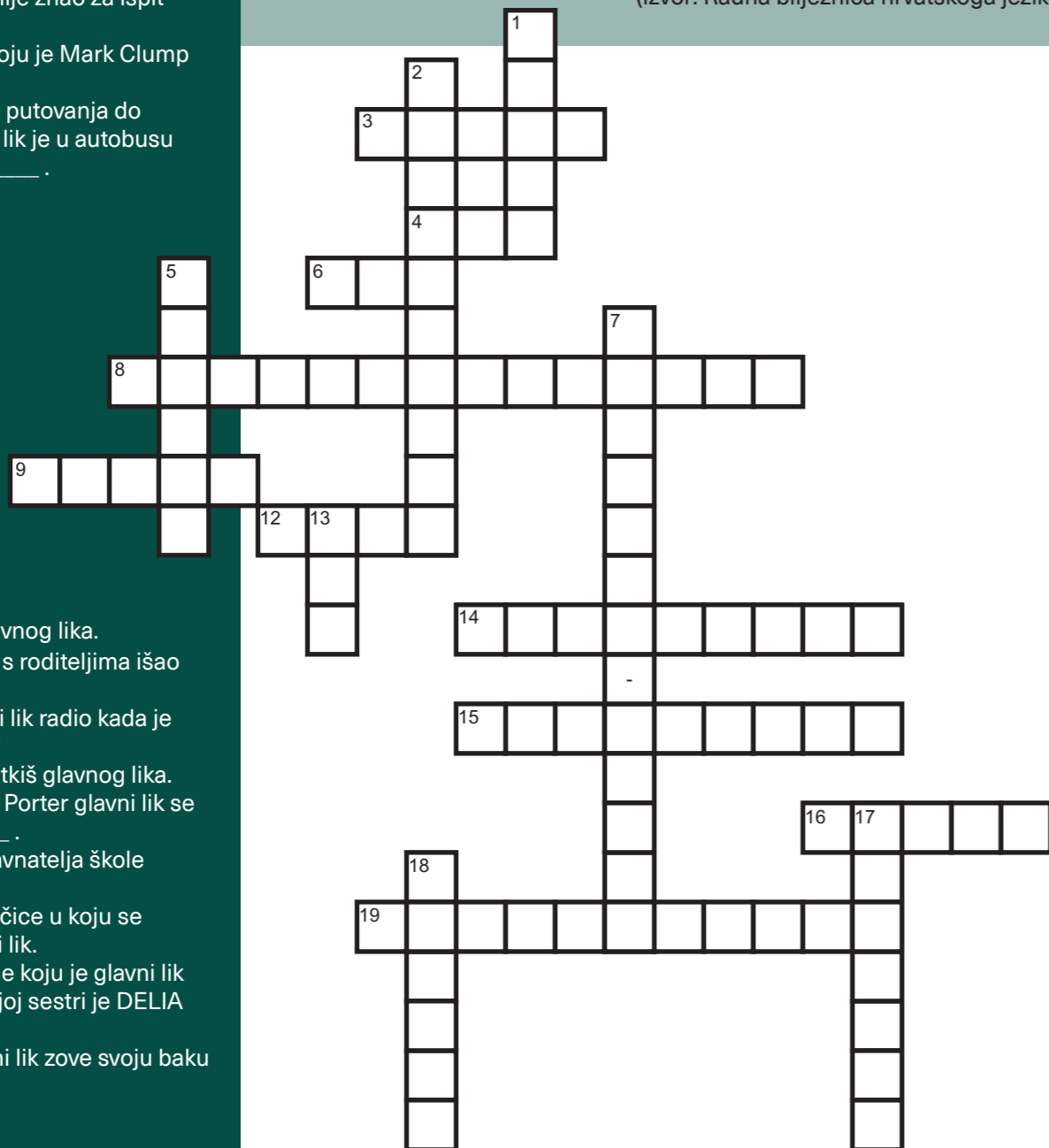
- Prezime glavnog lika.
- Glavni lik je s roditeljima išao na _____.
- Što je glavni lik radio kada je izgubio karte?
- Omiljeni slatkiš glavnog lika.
- Zbog Amy Porter glavni lik se upisao na _____.
- Prezime ravnatelja škole glavnog lika.
- Ime djevojčice u koju se zaljubio glavni lik.
- Ime pjesme koju je glavni lik napisao o svojoj sestri je DELIA JE _____.
- Kako glavni lik zove svoju baku i djeda?

Kad riješiš slova u osjenčanim poljima, otkrit ćeš naziv jednoga rečeničnog dijela.

- osoba koja donosi presudu
- osoba koja priprema jela
- osoba koja liječi zube
- osoba koja pjeva
- osoba koja pomaže u liječenju bolesti
- osoba koja pravi kruh
- osoba koja zastupa (brani ili optužuje) koga na sudu

RJEŠENJE: _____
(izvor: Radna bilježnica hrvatskoga jezika)

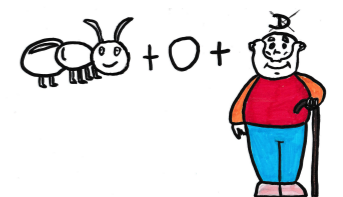
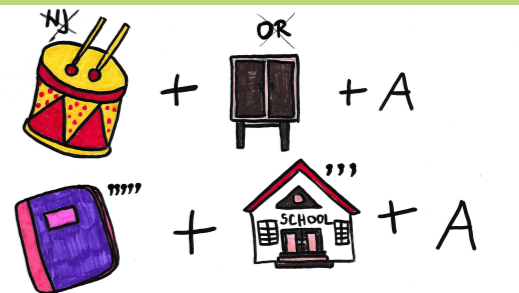
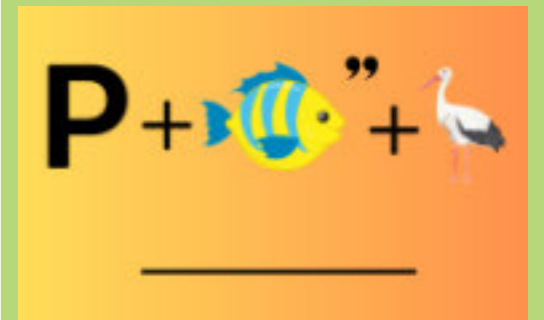
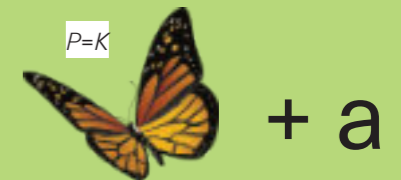
DOPUNI RIJEČI SLOVIMA

U E A I E I E I A
P O A I V E
O O E A S E E
O I I I A
A O I A
E

S
S
O
O
O
U

SLOVA KOJA MOŽEŠ KORISTITI: C, Č, Ć, D, G, H, J, L, M, N, NJ, R, P, U, V, Z

Rebusi

OSMOSMJERKA

Z	V	R	I	P	S	G	T	P
V	A	I	V	R	E	L	●	R
E	U	M	E	I	H	A	Č	I
Z	S	E	J	J	E	G	E	L
N	K	N	D	E	J	O	S	O
I	L	I	I	D	N	L	T	Z
C	I	C	R	L	R	I	I	I
I	K	E	P	O	I	J	C	E
B	R	O	J	G	Č	I	E	E

zamjenice, imenice, glagoli, pridjevi, broj, prijedlog, priloz, veznici, usklik, čestice, hej

LIKOVNI RADOVI

Elena Nemet, 2. c

Noemi Knežević, 1. b

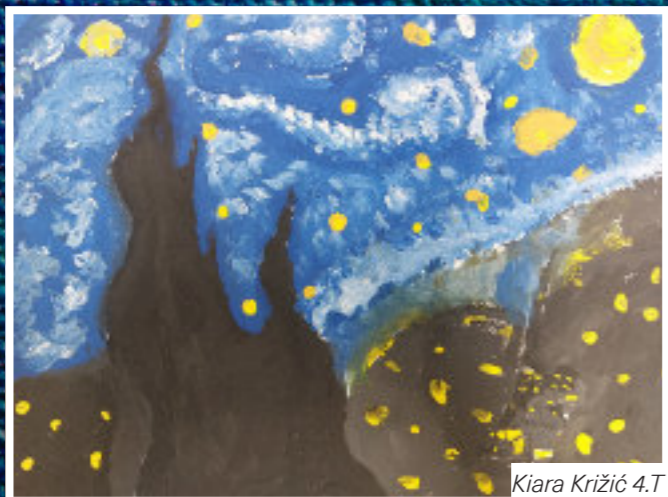
Lara Katalinić, 3.b

Leon Utješinović, 4.T

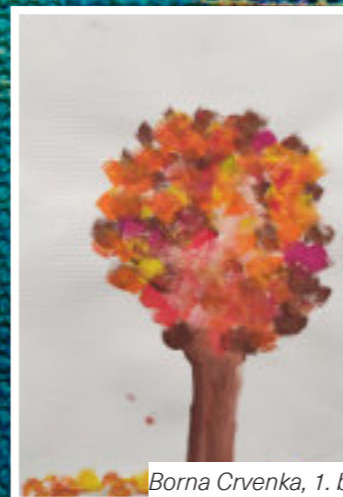
Petra Kiš, Iskra Ivčević, Katja Žibreg, 6.b

Kiara Križić 4.T

Josip Svetozarević, 1. b

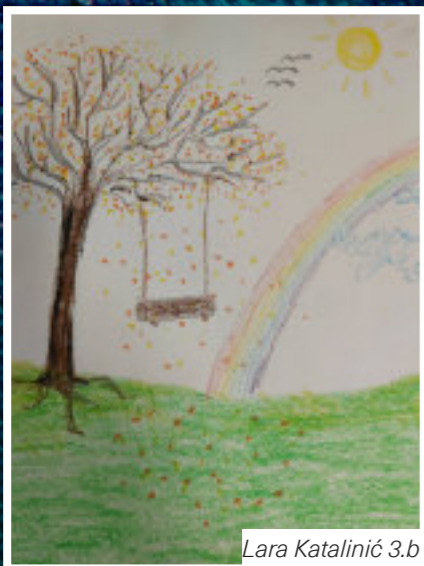
Borna Crvenka, 1. b

Lara Katalinić, 3.b

Kiara Križić, 4.T

Lara Katalinić 3.b

Iva Prtenjača, 1.T

Mateo Čordašev, 2.c

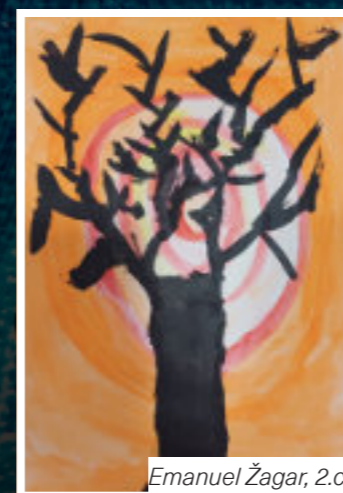
Kiara Križić, 4.T

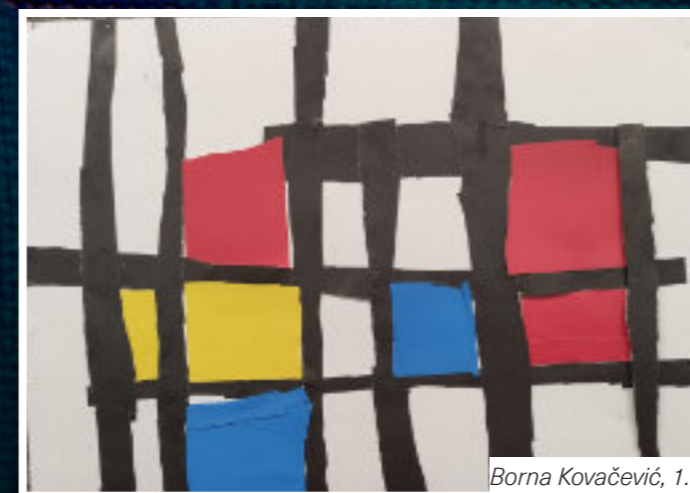
Kiara Križić, 4.T

Patricija Pintarić, 2.c

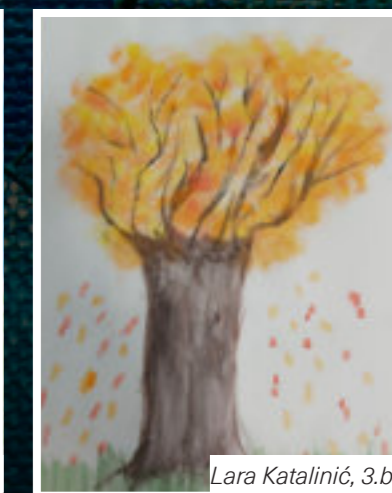
Emanuel Žagar, 2.c

Borna Kovačević, 1. b

Jakov Stuzić, 2.KPOS

Lara Katalinić, 3.b

Priča jesenskog šešira

Bok svima! Ja sam Šeširka. Rođena sam u dalekoj sunčanoj Australiji, u gradu Šeširlandu, gdje je jako toplo. Bila sam svježe zelene boje, a Šeširland je bio najljepše mjesto za mene. Ali tada je došao on, vjetar i šapnuo mi da je vrijeme za promjenu. „S tobom je sve u redu, ali Šeširograd te čeka. Tamo dolazi jesen, a jesen voli promjene“, rekao mi je. I prije nego što sam stigla odbiti, vjetar me nježno podigao i odnio preko mora i gora. Pošeširila sam se od uzbuđenja jer nisam navikla na putovanja.

Kada sam konačno stigla u Šeširograd, zrak je mirisao na lišće i kišu. Shvatila sam da više nisam onaj zeleni šešir iz tople Australije. Okitila sam se svim mogućim jesenskim bojama – zlatnim, smeđim, crvenim. Osjećala sam se prekrasno u svojoj novoj odjeći, kao da sam preobučena za neki poseban bal. Ali znala sam da moram ostaviti dobar dojam na stanovnike

ovog grada. Jednog popodneva dok sam šetala ulicom Šeširograda, dogodilo se nešto neobično. Odjednom je puhnuo snažan vjetar i odnio me ravno u zrak. Letjela sam visoko iznad ulica, baš poput balona. Šeširobolja me obuzela – što ako se ne vratim? Što ako me vjetar odnese daleko od moga novog doma? No, srećom jedna me djevojčica primijetila. Skočila je i uhvatila me u zadnji tren, prije nego što bih potpuno nestala. „Oho, baš neobičan šešir!“ rekla je. Odmah me stavila na glavu i, moram priznati, izgledala sam odlično na njoj.

Kako su dani prolazili navikla sam se na život u Šeširogradu i svoju vlasnicu. Šetnje, sunce koje zalazi ranije, miris kestena u zraku – sve je tako čarobno. No, sada se u meni rađa nova želja. Bijela boja. Čula sam da se šeširi zimi ponekad oblače u bijelo i da to donosi sreću. I tako dok čekam snijeg, osjećam sve više uzbuđenja. Jesen je lijepa, ali zima... Zima bi mogla biti još čarobnija.

Sara Koletić, 5. a

Zlačano toplo
šarene ribice u
plavome moru.

Katja Rašić, 5.d

Proljeće je tu
i žuti su cvjetovi
leprša leptir.

Lili Kovačević, 5.d

Ole i Trufa
Tužan Ole.
Vjetar je otpuhao
Trufu s grane.

Jona Truhlaž, 5.d

Polako lete
Vjetar raznio ih je
Listove šarene.

Leona Tomeković, 5.d

More plavo
čarolija doživljava
plavetnilo oka.

Larissa Vujčić, 5.d

Jesenski šešir

Dobar dan učenici, dobar dan
učitelju.

Jesenko mi je ime, jesenski sam
šešir pravi. Dobro stojim na
Noinoj glavi.

Suho lišće, orah, šipak, žir
najljepši sam šešir.

Jesenske boje dobro mi stoje
Vjetra se ne bojim,
čvrsto na glavi stojim.

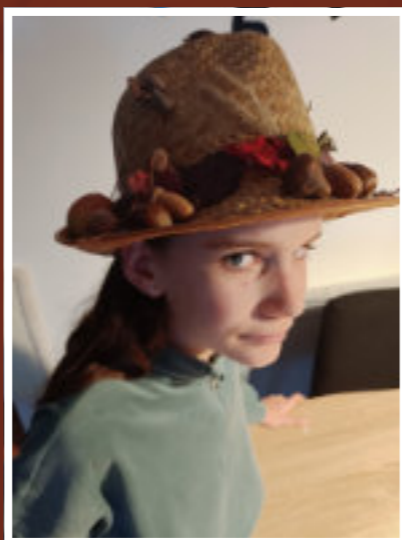
Noa Perak, 5.a

Šeširko iz Sjevernjaka

Pozdrav svima!
Ja sam Šeširko iz Sjevernjaka,
mene pozna svaka baka.
Ima jedna djevojka Lana
koja me je vrijedno skupljala
i složila sama.

Sada na njenoj glavi
uživam u jeseni,
kada padaju kesteni,
kada grožđe zori
i vjetrić lagano vijori.
Hvala ti na svemu moja Lana,
baš si prava jesenska dama!

Lana Lanščak, 5.a

Razredi

1. a - MATEJA BLAŽIČEVIĆ MANDIĆ

1. b - JASNA MIKOLIĆ

PŠ MILANOVAC - VANJA MIKINA

1. c - JELICA OLUIĆ

PŠ REZ.KRČEVINE - SANJA PAKŠEC

PŠ REZOVAC - DUBRAVKA JURIĆ

PŠ ČEMERNICA - MAŠA KOŽIĆ PETRINOVIĆ

PŠ TABORIŠTE - DUNJA TALIJANAC

Budi zdrav!

Od danas kreni
I zauzmi stav,
Sam sebi reci:
"Od sad ću biti zdrav."

Umjesto da za mobitelom
Sjediš u sjeni,
Idi van na sunce
I s tjelovježbom kreni.

Ne naručuj samo McDonalds
I slične restorane,
Jedi više zdrave
I raznolike hrane.

Na čistoću i higijenu
Isto dobro pazi
Da bolesti i zaraze
Ne budu na snazi.

Kad ideš doktoru
Ne bude ti drago,
Zato čuvaj svoje zdravlje
Jer zdravlje je najveće blago.
Patrik Grahovac, 7.e

5.a - VALENTINA HALUŽAN

5.b - MARIO HRŽENJAK

8.b - MATEJA VRANEK

8.a - MARTINA IŠTVAN

5.c - NEDA SIVAČKI

5.d - VEDRAN JOVANOVIĆ

8.d - DANIJELA ŽARKOVIĆ

8.c - ALEN ŽERAVICA

8.e - VLADIMIR DIDAK

TOO MANY INFORMATION RUIN OUR MENTAL HEALTH

Autorice stripa: učenice 6. d

